KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2025/45

2025 m. sausio 8 d.

kuriuo importuojamai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės mobiliosios prieigos įrangai nustatomas galutinis antidempingo muitas ir galutinis laikinojo muito surinkimas

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių ([1]), ypač į jo 9 straipsnio 4 dalį,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

1.1. Inicijavimas

(1) 2023 m. lapkričio 13 d. Europos Komisija (toliau – Komisija), remdamasi Reglamento (ES) 2016/1036 (toliau – pagrindinis reglamentas) 5 straipsniu, inicijavo antidempingo tyrimą dėl importuojamos Kinijos Liaudies Respublikos (toliau – nagrinėjamoji šalis arba KLR) kilmės mobiliosios prieigos įrangos (toliau – MPĮ). Komisija paskelbė pranešimą apie tyrimo inicijavimą (toliau – pranešimas apie inicijavimą) *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ([2]).

(2) Komisija šį tyrimą inicijavo gavusi skundą, kurį 2023 m. rugsėjo 29 d. pateikė „Koalicija vienodoms sąlygoms ES mobiliosios prieigos įrangos sektoriuje atkurti“ (toliau – CMAE arba skundo pateikėjas). Skundas pateiktas Sąjungos MPĮ pramonės vardu, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 5 straipsnio 4 dalį. Skunde buvo pateikta pakankamai dempingo ir jo daromos materialinės žalos įrodymų, kurių pakako tyrimo inicijavimui pagrįsti.

(3) 2024 m. kovo 27 d. Komisija inicijavo antisubsidijų tyrimą dėl importuojamos Kinijos Liaudies Respublikos kilmės mobiliosios prieigos įrangos. Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ([3]) paskelbė pranešimą apie inicijavimą.

1.2. Registracija

(4) 2024 m. sausio 15 d. ir 2024 m. kovo 12 d. skundo pateikėjas pateikė prašymus pagal pagrindinio reglamento 14 straipsnio 5 dalį registruoti importuojamą KLR kilmės MPĮ.

(5) 2024 m. gegužės 23 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2024/1450 ([4]) (toliau – Registracijos reglamentas) Komisija nustatė reikalavimą registruoti importuojamą KLR kilmės mobiliosios prieigos įrangą.

([1]) OL L 176, 2016 6 30, p. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj.
([2]) Pranešimas apie antidempingo tyrimo dėl importuojamos Kinijos Liaudies Respublikos kilmės mobiliosios prieigos įrangos inicijavimą, C/2023/783, 2023 11 13, ELI: https://eur-lex.europa.eu/eli/C/2023/783/oj.
([3]) Pranešimas apie antisubsidijų tyrimo dėl importuojamos Kinijos Liaudies Respublikos kilmės mobiliosios prieigos įrangos inicijavimą, C/2024/2362, 2024 3 27, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/2362/oj.
([4]) 2024 m. gegužės 23 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2024/1450, kuriuo nustatomas reikalavimas registruoti importuojamą Kinijos Liaudies Respublikos kilmės mobiliosios prieigos įrangą, OL L, 2024/1450, 2024 5 24, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/1450/oj.

1.3. **Laikinosios priemonės**

(6) Pagal pagrindinio reglamento 19a straipsnį 2024 m. birželio 14 d. Komisija šalims pateikė siūlomų muitų santrauką ir išsamią informaciją apie dempingo skirtumų ir skirtumų, tinkamų Sąjungos pramonei padarytai žalai pašalinti, skaičiavimą. Suinteresuotosios šalys buvo paragintos per tris darbo dienas pateikti pastabų dėl skaičiavimų tikslumo. Į pastabas buvo atsižvelgta, kai tai buvo tikslinga.

(7) 2024 m. liepos 11 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2024/1915 ([5]) (toliau – laikinasis reglamentas) Komisija 2024 m. liepos 12 d. importuojamai KLR kilmės MPĮ nustatė laikinuosius antidempingo muitus.

1.4. **Tolesnė procedūra**

(8) Atskleidus esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remiantis buvo nustatytas laikinasis antidempingo muitas, (toliau – pirminis faktų atskleidimas), rašytines pastabas dėl negalutinių išvadų iki laikinojo reglamento 2 straipsnio 1 dalyje nustatyto termino pateikė Kinijos Liaudies Respublikos Vyriausybė (toliau – Kinijos vyriausybė), skundo pateikėjas, Kinijos įrenginių ir elektronikos gaminių importo ir eksporto prekybos rūmai (toliau – CCCME) ([6]), eksportuojantys gamintojai „Hunan Sinoboom Intelligent Equipment Co., Ltd.“ (toliau – „Sinoboom“), „Oshkosh JLG (Tianjin) Equipment Technology Co., Ltd.“ (toliau – JLG), „Terex (Changzhou) Machinery Co., Ltd.“ (toliau – „Terex“) ir „Zhejiang Dingli Machinery Co., Ltd.“ (toliau – „Dingli“), naudotojas – „Construct Machines S.R.L.“ ir prekiautojas – „Norbert Wienold GmbH“.

(9) Teikdamas pastabas dėl laikinųjų priemonių skundo pateikėjas taip pat nurodė laikinojo reglamento 343 konstatuojamąją dalį, kurioje Komisija padarė negalutinę išvadą, kad 7 straipsnio 2a dalies taikymo sąlygų nėra. Skundo pateikėjas paprašė Komisijos iki galutinio faktų atskleidimo pateikti papildomą faktų dėl mažesnio muito taisyklės taikymo atskleidimą. Jis tvirtino, kad mažesnio muito taisyklės taikymas yra labai svarbus ir daro didelį poveikį tiek Sąjungos gamintojams, tiek eksportuotojams, o Komisijai neatskleidus išsamių nustatytų faktų, skundo pateikėjas negalėjo pateikti papildomų įrodymų, tad tai pažeidė jo teises į gynybą.

(10) Komisija konstatavo, kad skundo pateikėjui iš anksto atskleisti jos nustatytus faktus dėl mažesnio muito taisyklės taikymo nebuvo pagrįsta, nes taip būtų diskriminuojamos kai kurios suinteresuotosios šalys. Iš anksto atskleidus tuos pačius faktus tuo klausimu visoms suinteresuotosioms šalims, kiltų diskriminacija, susijusi su įvairių šalių nurodytais susirūpinimą keliančiais klausimais ir atsirastų pagrindas teikti kitus prašymus iš anksto atskleisti faktus, o 10 dienų terminas pastaboms dėl galutinio faktų atskleidimo pateikti yra nustatytas teisės aktais (pagrindinio reglamento 20 straipsnio 5 dalis) ([7]). Galutinio faktų atskleidimo dokumente nurodžius priežastis, kuriomis remiantis padaryta išvada, kad 7 straipsnio 2a dalies taikymo sąlygų nėra, ir paraginus skundo pateikėją bei visas suinteresuotąsias šalis teikti pastabas dėl šių nustatytų faktų, buvo užtikrintos visų šalių teisės į gynybą.

(11) Šalims, kurios to prašė, buvo suteikta galimybė būti išklausytoms. Surengti klausymai su skundo pateikėju, CCCME ir bendrovėmis „Sinoboom“, JLG, „Terex“ ir „Dingli“. 2024 m. birželio 10 d. „Sinoboom“ bylas nagrinėjančiam pareigūnui pateikė prašymą išklausyti. 2024 m. birželio 18 d. prašymas buvo atsiimtas, nes panašus posėdis surengtas su bylą nagrinėjančia grupe. „Sinoboom“ buvo informuota apie teisę vėl kreiptis į bylas nagrinėjantį pareigūną, jei per posėdį su bylą nagrinėjančia grupe pasiektas susitarimas jos netenkintų. 2024 m. rugpjūčio 29 d. surengtas klausymas su „Dingli“, 2024 m. rugsėjo 5 d. – su CCCME ir „Terex“, 2024 m. rugsėjo 6 d. – su JLG, o 2024 m. rugsėjo 9 d. – su „Sinoboom“.

([5]) 2024 m. liepos 11 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2024/1915, kuriuo importuojamai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės mobiliajai prieigos įrangai nustatomas laikinasis antidempingo muitas, OL L, 2024/1915, 2024 7 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/1915/oj.

([6]) CCCME pagal įgaliojimą buvo įgalioti šiame tyrime atstovauti aštuoniems eksportuojantiems gamintojams.

([7]) Žr. 1 išnašą.

(12) Komisija toliau rinko ir tikrino visą informaciją, kurią manė esant reikalingą galutinėms išvadoms padaryti. Priimdama galutines išvadas Komisija apsvarstė suinteresuotųjų šalių pateiktas pastabas ir, kai tikslinga, patikslino savo negalutines išvadas.

(13) Komisija visoms suinteresuotosioms šalims pranešė apie esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remdamasi ji ketino nustatyti galutinį antidempingo muitą importuojamai KLR kilmės MPĮ (toliau – galutinis faktų atskleidimas). Visoms šalims buvo suteiktas laikotarpis, per kurį jos galėjo teikti pastabas dėl šio galutinio faktų atskleidimo.

(14) Šalims, kurios to prašė, taip pat buvo suteikta galimybė būti išklausytoms. 2024 m. lapkričio 15 d. surengtas klausymas su „Dingli“ ir skundo pateikėju, o 2024 m. lapkričio 19 d. – su JLG ir „Terex“.

(15) Atsižvelgdama į gautas pastabas dėl galutinio faktų atskleidimo, Komisija pakoregavo galutinį antidempingo muitą, taikytiną „Dingli“, kitoms priede nurodytoms bendradarbiaujančioms bendrovėms ir visoms kitoms bendrovėms. Informacija apie atitinkamus dempingo skaičiavimus buvo atskleista iš naujo, o „Dingli“ suteikta galimybė pateikti pastabų. Kitoms suinteresuotosioms šalims taip pat suteikta galimybė teikti pastabas dėl naujai apskaičiuotų galutinių antidempingo muitų. Kitų pastabų, kurios suteiktų pagrindo Komisijai pakeisti savo išvadas, negauta.

1.5. **Tvirtinimai dėl tyrimo inicijavimo**

(16) Po pirminio faktų atskleidimo CCCME užginčijo laikinojo reglamento 14 konstatuojamojoje dalyje pateiktas Komisijos išvadas, kad CCCME neturi teisės į gynybą savo vardu. CCCME pakartojo savo pastabas, į kurias jau atsakyta laikinojo reglamento 14 konstatuojamojoje dalyje, ir pridūrė, kad tuo atveju, jei Komisija nesuteiks CCCME suinteresuotosios šalies statuso, ji suinteresuotosios šalies statuso turi nesuteikti ir CMEA.

(17) Komisija patvirtino laikinojo reglamento 14 konstatuojamojoje dalyje nustatytus faktus ir išvadas, tačiau patikslino, kad CCCME yra laikoma suinteresuotąja šalimi tiek, kiek ji atstovauja ją įgaliojusiems eksportuojantiems gamintojams. Šiuo požiūriu CCCME statusas nesiskiria nuo CMAE statuso.

1.6. **Atranka**

(18) Kadangi pastabų dėl Sąjungos gamintojų, importuotojų ir eksportuojančių gamintojų atrankos negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 16–23 konstatuojamąsias dalis.

1.7. **Tiriamasis laikotarpis ir nagrinėjamasis laikotarpis**

(19) Kaip nurodyta laikinojo reglamento 1.6 skirsnyje, atliekant dempingo ir žalos tyrimą nagrinėtas 2022 m. rugsėjo 30 d. – 2023 m. rugsėjo 30 d. laikotarpis (toliau – tiriamasis laikotarpis arba TL). Tiriant žalai įvertinti svarbias tendencijas buvo nagrinėjamas laikotarpis nuo 2020 m. sausio 1 d. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos (toliau – nagrinėjamasis laikotarpis).

2. **NAGRINĖJAMASIS PRODUKTAS IR PANAŠUS PRODUKTAS**

2.1. **Tiriamasis produktas**

(20) Kaip nustatyta laikinojo reglamento 33 ir 34 konstatuojamosiose dalyse, tiriamasis produktas yra žmonėms kelti skirta savaeigė mobilioji prieigos įranga (toliau – MPĮ), kurios didžiausias darbinis aukštis yra ne mažesnis kaip 6 metrai, ir iš anksto surinktos arba paruoštos surinkti jos dalys, išskyrus atskirus komponentus, jei jie pateikiami atskirai, ir išskyrus žmonių kėlimo įrangą, montuojamą ant Suderintos sistemos 86 ir 87 skirsniuose nurodytų transporto priemonių, (toliau – tiriamasis produktas), kurios KN kodai šiuo metu yra ex 8427 10 10, ex 8427 20 19, ex 8428 90 90, ex 8431 20 00 ir ex 8431 39 00 (TARIC kodai: 8427 10 10 10, 8427 20 19 10, 8428 90 90 20, 8431 20 00 60 ir 8431 39 00 10).

(21) Produkto apibrėžtoji sritis apima mašinas, naudojamas žmonėms kelti įvairiose srityse, be kita ko, šarnyrinius gervinius keltuvus, teleskopinius gervinius keltuvus, žirklinius keltuvus ir vertikalius keltuvus.

(22) Iš anksto surinktos arba paruoštos surinkti dalys yra keturių kategorijų, tai: 1) važiuoklė, 2) bokštelis arba sukamieji padėklai, 3) platforma arba krepšiai, 4) MPĮ kėlimo mechanizmas. Teleskopinio gervinio keltuvo, šarnyrinio gervinio keltuvo arba vertikalaus keltuvo kėlimo mechanizmą sudaro gervės (teleskopinės ir (arba) šarnyrinės, su strėlėmis arba be jų), žirklinio keltuvo kėlimo mechanizmą – žirklinės šakės. Prie jų nepriskiriami atskiri komponentai, kurie yra tiekiami atskirai.

2.2. **Nagrinėjamasis produktas**

(23) Kaip nurodyta laikinojo reglamento 35 konstatuojamojoje dalyje, nagrinėjamasis produktas yra Kinijos Liaudies Respublikos kilmės mobilioji prieigos įranga (toliau – nagrinėjamasis produktas).

2.3. **Panašus produktas**

(24) Laikinojo reglamento 36–37 konstatuojamosiose dalyse Komisija padarė išvadą, kad nagrinėjamasis produktas, KLR vidaus rinkoje gaminamas ir parduodamas produktas ir Sąjungos pramonės Sąjungoje gaminamas ir parduodamas tiriamasis produktas yra panašūs produktai, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 1 straipsnio 4 dalyje. Pastabų dėl šios išvados negauta.

2.4. **Tvirtinimai dėl produkto apibrėžtosios srities**

(25) CCCME ir eksportuojantis gamintojas „Sinoboom“ pateikė pastabų dėl produkto apibrėžtosios srities. Atsakydamas į CCCME ir „Sinoboom“ pastabas skundo pateikėjas nurodė, kad produkto apibrėžtoji sritis neturėtų būti keičiama.

2.4.1. *Tvirtinimas, kad turi būti išbraukta elektrinė MPĮ*

(26) CCCME nesutiko su tuo, kad Komisija atmetė laikinojo reglamento 45 ir 46 konstatuojamosiose dalyse apibendrintą tvirtinimą išbraukti elektrinę ir hibridinę MPĮ iš produkto apibrėžtosios srities. Jie pakartojo, kad įprastinės ir elektrinės ar hibridinės MPĮ fizinės ir techninės savybės akivaizdžiai skiriasi. CCCME taip pat pakartojo, kad iš esmės skiriasi šių dviejų kategorijų MPĮ mechaniniai komponentai, naudojamos skirtingos varymo sistemos, skiriasi techninės funkcijos ir naudojimas. Jie taip pat nurodė, kad ši MPĮ naudojama skirtinguose pramonės sektoriuose, t. y. statybos, techninės priežiūros, sandėliavimo arba gamybos. CCCME kaip pavyzdį paminėjo dyzelinius žirklinius keltuvus, kurie, jos nuomone, paprastai naudojami kaip lauko įranga, nes turi didesnius variklius, padangas ir korpusus, todėl gali lengvai judėti nelygiu paviršiumi. Elektriniai žirkliniai keltuvai, priešingai, dažniausiai naudojami patalpose, nes yra mažesni, manevringesni ir ne tokie galingi, todėl juos labiau tinka naudoti mažose, siaurose erdvėse. Dėl šių priežasčių CCCME laikėsi nuomonės, kad šių dviejų kategorijų keltuvų esminės savybės nėra vienodos ir kad tai nėra vienarūšiai produktai.

(27) Po galutinio faktų atskleidimo CCCME pakartojo tvirtinimą dėl įprastinės ir elektrinės MPĮ skirtumo. Pasak jų, Komisijos pozicija, kad elektrinė MPĮ „gali būti“ pamažu pradėta naudoti tokioje aplinkoje arba tuose pramonės sektoriuose, kuriuose anksčiau buvo naudojama MPĮ su įprastine varymo sistema, yra spekuliatyvi. Jie taip pat tvirtino, jog Sąjungos pramonė ir pati aiškiai pripažino, kad esminis skirtumas tarp šių dviejų kategorijų produktų yra varomasis variklis, kuris lemia naudojimo sąlygas, ir kad įranga su degimo varikliais skirta naudoti lauke, esant nelygiems paviršiams, o su elektriniais varikliais – pramoninėms vidaus reikmėms. CCCME taip pat tvirtino, kad šis argumentas susijęs su ateitimi, todėl TL neturi reikšmės. Taigi jie tvirtino, kad produkto apibrėžtoji sritis nuo pat pradžių buvo apibrėžta neteisingai ir kad išvados dėl žalos, padarytos remiantis klaidinga produkto apibrėžtimi, kelia abejonių.

(28) Komisija pažymėjo, kad CCCME nepateikė papildomų argumentų ar įrodymų, kuriais būtų galima pagrįsti elektrinės MPĮ išbraukimą. Todėl, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 45 ir 46 konstatuojamosiose dalyse, ji mano, kad abiejų kategorijų (įprastinės ir elektrinės arba hibridinės) MPĮ esminės savybės yra tokios pačios ir kad abiejų kategorijų įrangos įtraukimas į produkto apibrėžtąją sritį yra pagrįstas. Komisija taip pat pažymėjo, kad MPĮ rinka nuolat kinta, o atsižvelgiant į aplinkosaugos problemas (be visų kitų dalykų) gali būti, kad elektrinė MPĮ bus vis dažniau naudojama toje aplinkoje arba tuose pramonės sektoriuose, kur anksčiau buvo naudojama MPĮ su įprastine varymo sistema. Todėl elektrinę MPĮ išbraukti iš produkto apibrėžtosios srities, remiantis argumentu (greta kitų argumentų), kad dar per TL ji buvo daugiausia naudojama vidaus patalpose, nebūtų racionalu. Dar svarbiau tai, kad, nepaisant to, ar MPĮ naudojama vidaus patalpose, ar lauke, tiek elektrinė, tiek įprastinė MPĮ pasižymi tomis pačiomis pagrindinėmis savybėmis, turi tą pačią paskirtį ir abi patenka į nagrinėjamojo produkto apibrėžtį. Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad produkto apibrėžtoji sritis nustatyta teisingai.

2.4.2. *Tvirtinimas, kad turi būti išbraukta 28 metrų ir didesnio darbinio aukščio MPĮ*

(29) Kaip pažymėjo sureaguodami dėl negalutinių išvadų ir pakartojo po galutinio faktų atskleidimo, CCCME taip pat tvirtino, kad jų prašymas išbraukti 28 metrų ir didesnio darbinio aukščio hibridinę ar elektrinę MPĮ, kurios Sąjungos pramonė negamina, yra tinkamai pagrįstas, priešingai Komisijos teiginiams. Jie taip pat laikėsi nuomonės, kad Komisijos pastaba, jog ši MPĮ galbūt bus gaminama ateityje, neturi reikšmės, nes, jeigu ši MPĮ nebuvo importuojama per nagrinėjamąjį laikotarpį, išvados dėl žalos yra iškraipytos, nes dėl šių rūšių įrangos žala Sąjungos pramonei negalėjo būti padaryta. CCCME tvirtino, kad bendrovės „Dinolift“ ir „Manitou“ gali gaminti tik iki 28 metrų darbinio aukščio MPĮ.

(30) Komisijos nuomone, bendrovės „Dinolift“ interneto svetainėje ir bendrovės „Manitou“ metinėje ataskaitoje iš tiesų nurodyta, kad jos gali gaminti iki 28 metrų darbinio aukščio MPĮ. Tačiau tai nėra įrodymas, kad šie gamintojai ar kiti rinkoje veikiantys gamintojai negalėtų gaminti didesnio nei 28 metrų darbinio aukščio MPĮ, jei būtų tokia paklausa, arba kad jie nepradės jos gaminti artimiausiu metu. Kaip Komisija jau išdėstė laikinojo reglamento 337 konstatuojamojoje dalyje, tai, kad tam tikrų rūšių produktų gaminama mažiau, neleidžia daryti išvados, kad šių rūšių produktai nekonkuruoja su importu iš Kinijos – jų gaminama mažiau veikiau dėl importo dempingo kaina poveikio arba mažos tokių rūšių produktų paklausos. Komisija taip pat laikėsi nuomonės, jog tai, kad atrinkti Sąjungos gamintojai per TL prekiavo ne visų rinkoje esančių rūšių produktais, arba tai, kad kai kurių rūšių produktais Sąjungos gamintojai per TL neprekiavo apskritai, neturi įtakos bendroms išvadoms dėl žalos Sąjungos pramonei. Todėl Komisija toliau laikėsi nuomonės, kad nėra priežasčių iš produkto apibrėžtosios srities išbraukti nė vienos rūšies produkto, ir paliko galioti laikinojo reglamento 47 konstatuojamojoje dalyje išdėstytas išvadas.

2.4.3. *Tvirtinimas, kad turi būti išbrauktos MPĮ dalys, o, jei jos nebūtų išbrauktos, jos būtų išvardytos reglamento rezoliucinėje dalyje*

(31) Tiek sureaguodami dėl negalutinių išvadų, tiek po galutinio faktų atskleidimo CCCME pakartojo, kad įtraukti iš anksto surinktas arba paruoštas surinkti dalis nebuvo pagrindo, nes Sąjungoje nėra laisvos MPĮ dalių rinkos, todėl iš Kinijos importuojamas panašus produktas negalėjo padaryti jokios materialinės žalos Sąjungos MPĮ dalių gamintojams, jei tokia žala apskritai galima. CCCME taip pat paprašė, kad nustatydama produkto apibrėžtąją sritį Komisija priemonių rezoliucinėje dalyje aiškiai nurodytų atitinkamas dalis (t. y. važiuoklę, sukamąjį padėklą, kėlimo mechanizmą ir platformą), kad būtų užtikrintas įgyvendinimo nuoseklumas ir išvengta bet kokios painiavos dėl apibrėžtosios srities.

(32) Komisija konstatavo, kad CCCME nepateikė jokių papildomų pagrįstų argumentų, kuriais remiantis būtų galima išbraukti dalis. Todėl Komisija paliko galioti laikinojo reglamento 52 konstatuojamojoje dalyje išdėstytas savo išvadas, kad dalys turėtų būti įtrauktos į produkto apibrėžtąją sritį.

(33) Komisija, kita vertus, laikėsi nuomonės, kad CCCME prašymas priemonių rezoliucinėje dalyje aiškiai išvardyti į produkto apibrėžtąją sritį patenkančias dalis yra pagrįstas, ir atitinkamai pakoregavo reglamento rezoliucinę dalį.

2.4.4. *Tvirtinimas, kad turi būti išbraukti voriniai keltuvai*

(34) Eksportuojantis gamintojas „Sinoboom“ paprašė iš produkto apibrėžtosios srities išbraukti vorinius keltuvus. Pasak jo, vorinis keltuvas yra labai specifinės rūšies MPĮ, telpanti siaurose angose ir pasižyminti mažesne mase bei sąlyčio slėgiu, palyginti su kitų rūšių MPĮ. Pasak šio gamintojo, vorinis keltuvas gali būti naudojamas ant įvairių paviršių ir įvairiomis aplinkybėmis, tačiau jis yra unikalus tuo, kad telpa siaurose erdvėse, todėl jį ypač tinka naudoti vidaus patalpose, pvz., prekybos centruose, stadionuose, geležinkelio stotyse, viešbučiuose ir oro uostuose. „Sinoboom“ taip pat teigė, kad Sąjungoje šių rūšių produktų gaminama labai nedaug. Dėl visų šių priežasčių „Sinoboom“ laikėsi nuomonės, kad Kinijos kilmės voriniai keltuvai nekonkuruoja su Sąjungoje gaminamais voriniais keltuvais ir kad jos importuojamiems produktams nustačius muitus nukentėtų tiek importuotojai, tiek galutinės grandies naudotojai ir vartotojai.

(35) Komisijos nuomone, prašymas yra nepagrįstas. Nepaisant vorinių keltuvų specifikos, jie pasižymi tomis pačiomis esminėmis savybėmis kaip kitų rūšių MPĮ. „Sinoboom“ pati nurodė du vorinių keltuvų gamintojus, o iš to matyti, kad Sąjungoje vorinių keltuvų gamyba yra vykdoma. Kėlimo mechanizmas, forma arba tai, kad keltuvas telpa siaurose erdvėse, nereiškia, kad jo naudojimo paskirtis (suteikti galimybę darbininkams saugiai dirbti tam tikrame aukštyje) yra kitokia. Todėl iš Kinijos importuojami voriniai keltuvai konkuruoja su Sąjungoje gaminamais voriniais keltuvais. Tvirtinimas, kad Sąjungoje vykdoma gamyba negali patenkinti paklausos, nepagrįstas jokiais įrodymais. Net jei Sąjungos pramonė tikrai negalėtų patenkinti paklausos, tai nėra aktualus kriterijus, pagal kurį produktą būtų galima išbraukti iš produkto apibrėžtosios srities; muitai nustatomi siekiant užtikrinti, kad MPĮ būtų importuojama už sąžiningą kainą, o ne užkirsti kelią šių vorinių keltuvų ar kitos MPĮ importui. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

2.4.5. *Išvada dėl produkto apibrėžtosios srities*

(36) Atsižvelgdama į pirmiau nurodytas priežastis, Komisija nusprendė palikti galioti laikinojo reglamento 52 konstatuojamojoje dalyje išdėstytas savo išvadas.

3. **DEMPINGAS**

(37) Po pirminio faktų atskleidimo Komisija gavo Kinijos vyriausybės, „Dingli“, „Terex“, JLG, „Sinoboom“ ir CCCME pastabų dėl negalutinių išvadų dėl dempingo.

3.1. **Normaliosios vertės nustatymo pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį procedūra**

(38) CCCME ir „Sinoboom“ kėlė klausimą dėl Komisijos sprendimo sunkvežimiuose montuojamas platformas priskirti prie tos pačios bendrosios kategorijos kaip MPĮ. CCCME tvirtino, kad sprendimas nepripažinti Malaizijos kranų gamintojo tinkamu duomenų šaltiniu neiškraipytų PBA išlaidų ir pelno lyginamiesiems dydžiams nustatyti buvo nepagrįstas. Abi pirmiau paminėtos suinteresuotosios šalys nurodė svarbius sunkvežimiuose montuojamų mobiliųjų platformų ir MPĮ skirtumus tvirtindamos, kad jų techninės savybės ir gamybos procesas skiriasi nuo MPĮ, o tai turi didelės įtakos jų gamybos sąnaudoms.

(39) CCCME tvirtino, kad tuo atveju, jei Komisija pasirinks Braziliją, kaip tinkamas duomenų šaltinis neiškraipytų PBA išlaidų ir pelno lyginamiesiems dydžiams nustatyti turėtų būti pasirinkta kita kėlimo įrangos gamintoja, ne „Madal Palfinger S. A.“ (toliau – „Madal Palfinger“). „Sinoboom“ siūlė alternatyvų Brazilijos gamintoją – mobiliųjų ir vikšrinių kranų gamintoją.

(40) Nei Komisija, nei suinteresuotosios šalys negalėjo nustatyti šalies, kurios ekonominio išsivystymo lygis būtų panašus į Kinijos ir kurioje būtų gaminama MPĮ. Todėl Komisija pasirinko tai pačiai bendrajai kategorijai kaip MPĮ priklausantį produktą, remdamasi apibrėžtomis tiriamojo produkto savybėmis, kaip nurodyta pranešimo apie tyrimo inicijavimą ([8]) 2 skirsnyje, t. y. kėlimo įrangą, kuri yra mobili, savaeigė ir naudojama žmonėms kelti. Todėl

([8]) Pranešimas apie antidempingo tyrimo dėl importuojamos Kinijos Liaudies Respublikos kilmės mobiliosios prieigos įrangos inicijavimą, C/2023/783, 2023 11 13, ELI: https://eur-lex.europa.eu/eli/C/2023/783/oj.

Komisija išbraukė stacionarius kranus, naudojamus medžiagoms tvarkyti. Dėl vikšrinių kranų pažymėtina, kad į tiriamojo produkto apibrėžtį medžiagų tvarkymo įranga yra aiškiai neįtraukta ([9]), todėl ji negali būti laikoma tai pačiai bendrajai kategorijai kaip MPĮ priklausančiu produktu.

(41) Sunkvežimiuose montuojamos mobiliosios platformos yra akivaizdžiai mobilios ir daugiausia naudojamos žmonėms kelti. Vienintelis skirtumas, palyginti su MPĮ, yra jų varymo mechanizmas: vienu atveju jis yra integruotas, o kitu atveju, kai mobilioji platforma yra montuojama sunkvežimyje, naudojamas transporto priemonės varymo mechanizmas. Antrajame pranešime dėl gamybos veiksnių (toliau – antrasis pranešimas) Komisija dar kartą patvirtino, kad, atsižvelgiant į panašias sunkvežimiuose montuojamų mobiliųjų platformų savybes ir naudojimą, gamybos procesą ir žaliavas, jos priklauso tai pačiai bendrajai kategorijai kaip MPĮ. CCCMA ir „Sinoboom“ nurodyti skirtumai nebuvo tokie, kad paneigtų esminius šių dviejų produktų pagrindinių savybių panašumus. Tvirtinimas buvo atmestas.

(42) Suinteresuotosios šalys nepasiūlė jokio sunkvežimiuose montuojamų mobiliųjų platformų gamintojo, kuris būtų tinkamas duomenų šaltinis neiškraipytų PBA išlaidų ir pelno lyginamiesiems dydžiams nustatyti. Todėl Komisijos antrajame pranešime nurodyta Brazilijos gamintoja „Madal Palfinger“ buvo vienintelė bendrovė, kurios duomenimis buvo remtasi atliekant tolesnę analizę.

(43) CCCME ir „Sinoboom“ tvirtino, kad „Madal Palfinger“ sąskaitų negalima laikyti patikimomis normaliajai vertei apskaičiuoti, nes ši bendrovė priklauso kitai bendrovei, kurios pagrindinė buveinė yra ES (Austrijoje) ir kai kurie sąskaitose užfiksuoti sandoriai nebuvo sudaryti įprastomis prekybos sąlygomis. Jos paminėjo „Madal Palfinger“ 2023 m. finansinių ataskaitų aiškinamuosius raštus, kuriuose teigiama, kad „Lotynų Amerikoje susiklosčiusios sudėtingos ekonominės ir politinės sąlygos paveikė ir gamybą. Pajėgumai, ypač Brazilijoje, buvo atitinkamai pakoreguoti. Išplėsti vidaus tiekimo ryšiai su JAV gamybos įmonėmis ir <...> standartizavimo procesas <...>.“ ([10])

(44) Komisija konstatavo, kad „Palfinger Group“ pajėgumų koregavimas, nurodytas jos 2023 m. finansinių ataskaitų aiškinamuosiuose raštuose, nekėlė pavojaus „Madal Palfinger“ finansinėse ataskaitose nurodytų sandorių patikimumui normaliajai vertei apskaičiuoti, nes didžioji dauguma „Madal Palfinger“ sandorių, vykdytų vidaus ir tarptautinėje rinkose, išliko patikimas duomenų apie pardavimą, bendrąsias išlaidas ir pelną, šaltinis.

(45) Komisija dar kartą patvirtino laikinojo reglamento 197 konstatuojamojoje dalyje išdėstytą savo išvadą, kad „Madal Palfinger“ nuosavybės teisės šiame tyrime neturi reikšmės. Iš „Madal Palfinger“ gauti finansiniai duomenys atspindi Brazilijos gamintojo, o ne Europoje įsisteigusios bendrovės, kuriai jis priklauso, sudarytus pardavimo sandorius.

(46) Po galutinio faktų atskleidimo CCCME pakartojo tvirtinimus, kad „Madal Palfinger“ sąskaitos yra nepatikimos dėl grupės vidaus sandorių. Be to, CCCME citavo 2023 m. „Palfinger Group“ ([11]) ataskaitos dalis dėl Argentinos ([12]), o ne Brazilijos. Atsakymas dėl šių tvirtinimų jau išdėstytas 44 ir 45 konstatuojamosiose dalyse.

(47) Todėl laikinojo reglamento 58 konstatuojamojoje dalyje pateikta išvada buvo patvirtinta.

3.2. **Normalioji vertė**

3.2.1. *Didelių iškraipymų buvimas*

(48) Išsami informacija apie didelių iškraipymų buvimą pateikta laikinojo reglamento 3.3 skirsnyje.

([9]) „Šiame tyrime nagrinėjamas produktas – žmonėms kelti skirta <...> mobilioji prieigos įranga<...>“, 2 skirsnis, ten pat.

([10]) Žr. „Madal Palfinger“ 2023 m. metinių finansinių ataskaitų, pateiktų https://assets.palfinger.com/importdata/corporate/newsroom/en/reports/2023/PALFINGER_GB2023_EN_open.pdf, p. 28.

([11]) Ten pat. Palfinger | Annual Report 2023 | Atsisiųsti galima iš https://i-report.palfinger.ag/2023/en/downloads.

([12]) Ten pat, p. 28, „Išplėsti **Argentinos Rio Tersero gamyklos** vidaus tiekimo ryšiai su JAV gamybos įmonėmis, toliau tęsiamas standartizavimo bei gamybos optimizavimo procesas“. Tekstas išskirtas tik čia.

(49) Nustačius laikinuosius muitus, 2024 m. liepos 29 d. Kinijos vyriausybė pateikė keletą pastabų, kad: i) ataskaitoje yra trūkumų; ii) pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalis yra nesuderinama su PPO antidempingo susitarimu (toliau – ADS); iii) Komisijos tyrimų praktika pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį yra nesuderinama su PPO teise; iv) Komisija turėtų išsamiai išnagrinėti, ar tipiškos šalies ir jos pačios rinkoje nėra iškraipymų. Tą pačią dieną CCCME pateikė pastabų, kad: i) pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalis yra nesuderinama su PPO susitarimais ir PPO ginčų sprendimo tarybos sprendimu byloje „Europos Sąjunga. Antidempingo priemonės biodyzelinui iš Argentinos“ ([13]); ii) Kinijos MPĮ sektoriuje nėra didelių iškraipymų, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies b punkte.

(50) Tiksliau, Kinijos vyriausybė nurodė, kad, pirma, atnaujintoje ataskaitoje ši problema neišspręsta ir Kinijos rinkos ekonomikos vertinimas tebėra subjektyvus, vienašališkas ir neteisingas. Kinijos vyriausybės teigimu, visų pirma taip yra dėl to, kad: a) Kinija sukūrė socialistinę rinkos ekonomiką pagal konkrečias savo realijas; Kinijos socialistinė rinkos ekonomika yra nuolat tobulinama ir plėtojama, paskirstant išteklius lemiamą vaidmenį atlieka rinka, o Kinijos vyriausybė stengiasi kuo labiau visapusiškai skatinti ekonomikos gyvybingumą. Rinkos ekonomikos modelis nėra tik vienas, rinkos ekonomika turėtų būti glaudžiai siejama su kiekvienos šalies istorija, kultūra ir realijomis; b) atnaujintos ataskaitos turinys yra neteisingas, ataskaita yra vienašališka, joje labai nukrypstama nuo objektyvios tikrovės, legitimius Kinijos pramonės konkurencinius pranašumus ir Kinijos bei Europos institucijų skirtumus naudojant kaip pagrindą nustatyti, ar rinkoje esama didelių iškraipymų, ir visiškai vengiant klausimo, ar pačioje ES nėra didelių rinkos iškraipymų; c) Komisija paskelbė tarnybų darbinius dokumentus tik dėl Kinijos ir dėl Rusijos, o tai kelia įtarimų, kad vadovautasi politiniais motyvais, todėl kyla susirūpinimas dėl didžiausio palankumo režimo taikymo; d) Komisija priima vidaus pramonės sektorių keliamus įtarimus dėl didelių iškraipymų, o kaip pagrindiniu įrodymu remiasi (atnaujinta) ataskaita, todėl ES pramonės sektoriams suteikiamas pranašumas. Remdamasi ataskaita Komisija nusprendžia inicijuoti bylas, atlikti tyrimus ir daro išvadas, taigi Komisija palankiau vertina ES pramonės sektorių pateiktus įrodymus, nors tokia praktika yra nesuderinama su pagrindiniais sąžiningumo ir teisingumo teisės principais.

(51) Komisija su tuo nesutiko. Kadangi Kinijos istoriniai ir kultūriniai ypatumai tikrai nėra vertinami atliekant didelių iškraipymų analizę pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį, atnaujintoje ataskaitoje (tai – išsamus dokumentas, parengtas vadovaujantis išsamiais objektyviais įrodymais, įskaitant Kinijos valdžios institucijų paskelbtus teisės aktus, reglamentus ir kitus oficialius politikos dokumentus, tarptautinių organizacijų pateiktas trečiųjų šalių ataskaitas, akademinius tyrimus ir mokslininkų straipsnius bei kitus patikimus nepriklausomus šaltinius) daugiausia nagrinėjami atvejai, iš kurių matyti, kad iškraipymų, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies b punktą, esama. Atitinkami iškraipymai išsamiai aprašyti laikinojo reglamento 3.3.2–3.3.8 skirsniuose, atsižvelgiant ne tik į atnaujintą ataskaitą, bet ir į byloje pateiktų įrodymų visumą, o Kinijos vyriausybė nepateikė jokios papildomos konkrečios informacijos, kuri suteiktų pagrindo suabejoti šia analize. Atsakydama į Kinijos vyriausybės tvirtinimą, kad pagal socialistinį rinkos ekonomikos modelį rinka atlieka lemiamą vaidmenį paskirstant išteklius, Komisija pažymėjo, kad yra priešingai – net naujausi aktualūs Kinijos politikos dokumentai rodo, jog toks rinka grindžiamas išteklių paskirstymas nevyksta. Visų pirma, Kinijos Komunistų Partijos (KKP) centrinio komiteto rezoliucijoje dėl tolesnės gilesnės reformos siekiant visapusiškos pažangos modernizuojant Kiniją, priimtoje 2024 m. liepos 18 d. 20-ojo KKP centrinio komiteto trečiojoje plenarinėje sesijoje, (toliau – 3-iosios plenarinės sesijos rezoliucija) vienareikšmiškai patvirtinama, kad pagrindinė filosofija, kuria grindžiama Kinijos vyriausybės ekonominė politika, yra marksizmas-leninizmas, ir aiškiai įsipareigojama vykdyti politiką, prieštaraujančią išteklių paskirstymui pagal rinkos principus ([14]).

([13]) „Europos Sąjunga. Antidempingo priemonės biodyzelinui iš Argentinos“, Apeliacinio komiteto ataskaita, WT/DS473/AB/R, 6.23 dalis.
([14]) Žr., pvz., 3-iosios plenarinės sesijos rezoliucijos II.5 arba III.8 skirsnį.

(52) Dėl Kinijos vyriausybės tvirtinimo, kad pažeidžiamas didžiausio palankumo režimo taikymas, Komisija priminė, kad, kaip numatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies c punkte, šalies ataskaita rengiama dėl bet kurios šalies tik tuo atveju, jei Komisija turi pagrįstų įrodymų, kad tam tikroje šalyje ar tam tikrame tos šalies sektoriuje gali būti didelių iškraipymų. 2017 m. įsigaliojus pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies nuostatoms, Komisija turėjo tokios informacijos apie didelius iškraipymus Kinijoje. 2020 m. Komisija taip pat paskelbė ataskaitą dėl iškraipymų Rusijoje, o 2024 m. atnaujino ataskaitą dėl Kinijos. Kai tai bus tikslinga, galbūt bus parengtos ir kitos ataskaitos. Komisija taip pat priminė, kad ataskaitos nėra privalomos taikant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį. Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies c punkte aprašytos sąlygos, kuriomis Komisija gali rengti šalių ataskaitas, ir pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies d punktą skundo pateikėjai neprivalo naudotis ataskaita, o šalies ataskaitos buvimas taip pat nėra būtina sąlyga tyrimui pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį inicijuoti. Pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies e punktą pakanka turėti skundo pateikėjų pateiktų įrodymų, kad tam tikroje šalyje yra didelių iškraipymų, kurie atitinka pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies b punkte išvardytus kriterijus, norint tuo pagrindu inicijuoti tyrimą. Todėl taisyklės dėl didelių iškraipymų tam tikroje šalyje yra taikomos visoms šalims be išimties ir neatsižvelgiant į tai, ar yra parengta tos šalies ataskaita. Todėl iš esmės taisyklės dėl iškraipymų šalyje nepažeidžia didžiausio palankumo režimo.

(53) Atsakydama į tvirtinimą, kad skelbdama ataskaitas dėl iškraipymų Komisija suteikia pranašumo ES pramonei, Komisija pakartojo savo poziciją, kad (atnaujinta) ataskaita yra įrodymais pagrįstas dokumentas (žr. šio reglamento 51 konstatuojamąją dalį). Ji buvo įtraukta į tyrimo bylos medžiagą, kad bet kuri suinteresuotoji šalis turėtų pakankamai galimybių ją paneigti, papildyti ar pateikti pastabų dėl faktų ir įrodymų, kuriais ji grindžiama. Kaip pažymėta laikinojo reglamento 55 konstatuojamojoje dalyje, Kinijos vyriausybė nusprendė neteikti argumentų ar įrodymų, paneigiančių ataskaitoje pateiktus šaltinius. Taigi, ne Komisijos praktika nedera su pagrindiniais sąžiningumo ir teisingumo teisės principais, bet Kinijos vyriausybė nepasinaudojo savo procesinėmis teisėmis į juos.

(54) Antra, Kinijos vyriausybė nurodė, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalis yra nesuderinama su PPO teise, visų pirma dėl to, kad: a) PPO antidempingo susitarime (toliau – ADS) nėra didelių iškraipymų sąvokos. Vietoj to ADS 2 straipsnio 2.2 dalyje pateikiamas išsamus atvejų, kai normalioji vertė gali būti nustatoma pagal apskaičiuotą normaliąją vertę arba pagal eksporto į trečiąsias šalis kainos metodą, sąrašas. „Didelis rinkos iškraipymas“ nepatenka nė į vieną iš tų atvejų; b) ADS 2 straipsnio 2.2 dalyje reikalaujama, kad normalioji vertė būtų apskaičiuota prie gamybos sąnaudų kilmės šalyje pridėjus pagrįsto dydžio administracines, pardavimo, bendrąsias išlaidas ir pelną. ADS 2 straipsnio 2.2.1.1 dalyje išsamiau paaiškinama, kad sąnaudos turi būti skaičiuojamos remiantis dokumentais, kuriuos turi tiriamasis eksportuotojas ar gamintojas, tuo atveju, kai tokie dokumentai tvarkomi pagal visuotinai priimtus apskaitos principus eksportuotojo šalyje ir pagrįstai atspindi su tiriamuoju produktu susijusias gamybos ir platinimo sąnaudas. Todėl pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalis viršija PPO taisykles dėl apskaičiuotos normaliosios vertės naudojimo.

(55) Su šiais argumentais nebuvo galima sutikti. Komisijos nuomone, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies nuostata visiškai atitinka Europos Sąjungos įsipareigojimus PPO, įskaitant galimybes apskaičiuoti normaliąją vertę, nustatytas ADS 2 straipsnio 2.2 dalyje. Kaip tiksliai paaiškino PPO apeliacinis komitetas byloje DS473 ([15]), pagal PPO teisę leidžiama naudoti trečiosios šalies duomenis, kurie yra tinkamai pakoreguojami, jei toks koregavimas yra reikalingas ir pagrįstas. Komisija šiuo klausimu pažymėjo, kad nustačius, jog dėl eksportuojančioje šalyje esančių didelių iškraipymų, kaip nurodyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies b punkte, netikslinga naudoti eksportuojančios šalies vidaus rinkos kainų ir sąnaudų, normalioji vertė kiekvienam eksportuojančiam gamintojui pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punktą apskaičiuojama remiantis neiškraipytomis kainomis arba lyginamaisiais dydžiais tinkamoje tipiškoje šalyje. Pagal tą pačią pagrindinio reglamento nuostatą taip pat leidžiama naudoti vidaus sąnaudas, jei yra aiškiai nustatyta, kad jos neiškraipytos. Todėl eksportuojantys gamintojai turėjo galimybę pateikti įrodymus, kad jų individualios PBA išlaidos ir (arba) kitos gamybos išteklių sąnaudos nebuvo iškraipytos. Tačiau laikinojo reglamento 3.3.2–3.3.8 skirsniuose Komisija konstatavo, kad MPĮ sektoriuje esama iškraipymų ir kad nepateikta jokių tiesioginių įrodymų, kad atskirų eksportuojančių gamintojų gamybos

([15]) Apeliacinio komiteto ataskaita „Europos Sąjunga. Antidempingo priemonės biodyzelinui iš Argentinos“, WT/DS473/AB/R ir Add.1, priimta 2016 m. spalio 26 d., DSR 2016:VI, p. 2871, 7.10 punktas.

veiksnių duomenys nėra iškraipyti. Todėl tai, ar Kinijos bendrovių apskaita buvo vedama pagal visuotinai pripažintus Kinijos apskaitos principus arba ar apskaitoje tinkamai atspindėta su tiriamojo produkto gamyba ir pardavimu Kinijoje susijusios sąnaudos, negali paveikti išvados dėl pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalyje nurodytos metodikos taikymo.

(56) Trečia, Kinijos vyriausybė tvirtino, kad Komisijos tyrimų praktika yra nesuderinama su PPO praktika, nes Komisija nenagrinėjo, ar Kinijos eksportuotojų dokumentai atitinka eksportuojančios šalies visuotinai pripažintus apskaitos principus arba ar jie pagrįstai atspindi tiriamojo produkto gamybos ir pardavimo sąnaudas, ir nesirėmė Kinijos eksportuotojų duomenimis dėl rinkoje esančių vadinamųjų didelių iškraipymų, o tai nesuderinama su PPO antidempingo susitarimo 2 straipsnio 2.2.1.1 dalimi ir Apeliacinės tarybos išvada, pateikta byloje DS473, ir Kolegijos išvada byloje DS494, kad pagal ADS 2 straipsnio 2.2.1.1 dalį tuo atveju, kai gamintojo sąnaudų duomenys tiksliai ir patikimai atspindi visas faktiškai patirtas sąnaudas ir tos sąnaudos yra tikrai susijusios su nagrinėjamojo produkto gamyba ir pardavimu, reikėtų pripažinti, kad jie „pagrįstai atspindi sąnaudas (išlaidas), susijusias su tiriamosios prekės gamyba ir pardavimu“ ir nustatydama tiriamosios įmonės gamybos sąnaudas tyrimą vykdanti institucija turi remtis tais dokumentais. Todėl Kinijos vyriausybė paragino Komisiją ištaisyti savo praktiką, kad ji atitiktų šiuos PPO reikalavimus.

(57) Komisija turėjo atmesti šiuos tvirtinimus. Argumentas dėl Kinijos eksportuotojų dokumentų atitikties visuotinai pripažintiems apskaitos principams jau aptartas šio reglamento 54–56 konstatuojamosiose dalyse. Dėl bylos DS494 Komisija taip pat priminė, kad tiek ES, tiek Rusijos Federacija apskundė Kolegijos išvadas, taigi jos nėra galutinės, todėl, remiantis nusistovėjusia PPO praktika, neturi teisinio statuso PPO sistemoje, nes jų Ginčų sprendimo taryba nepatvirtino PPO narių sprendimu. Bet kuriuo atveju Kolegijos ataskaitoje dėl to ginčo konkrečiai nurodyta, kad tas ginčas nėra susijęs su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies nuostatomis.

(58) Ketvirta, Kinijos vyriausybė nurodė, kad Komisija priėmė ir naudojo tipiškos šalies duomenis vietoj Kinijos gamintojų sąnaudų duomenų, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies b punkte nustatytus šešis kriterijus išsamiai neįvertinusi, ar Brazilijoje yra didelių iškraipymų. Kinijos vyriausybės nuomone, Komisija turėtų imtis iniciatyvos ištirti ir įrodyti, ar tipiškose šalyse yra iškraipymų, užuot pasyviai laukusi, kol byloje dalyvaujančios šalys pateiks įrodymų. Be to, nepaisydama Kinijos eksportuojančių gamintojų pateiktos informacijos dėl antidempingo ir (arba) kompensacinių priemonių, taikomų plieno medžiagoms Brazilijoje, Komisija netyrė, ar tos Brazilijoje taikytos importo ribojamosios priemonės neiškraipė atitinkamų Brazilijos gamintojų kainų, ir nepagrįstai atmetė Kinijos eksportuojančių gamintojų argumentus. Dėl Brazilijos sąnaudų duomenų Kinijos vyriausybė vis tiek laikėsi pozicijos, kad, jeigu Komisija nustatė didelių iškraipymų, susijusių su Kinijos įmonių produktais, nes sandoriai buvo vykdyti grupės viduje, rinkdamasi tipiškas įmones, ji taip pat turėjo ištirti ir įrodyti, ar pasirinktų Brazilijos įmonių kainos nėra iškraipytos dėl grupės vidaus sandorių. Kinijos vyriausybė taip pat nurodė, kad Komisija turėtų išsamiai išnagrinėti, ar ES vidaus rinkoje nėra iškraipymų. Kinijos vyriausybė mano, kad tai reikalinga dėl to, kad, pavyzdžiui, ES institucijos ir valstybės narės, plėtodamos savo ekonomiką ir pramonę, taikė įvairius metodus, panašius į Kinijos, įskaitant, bet tuo neapsiribojant, valdžios institucijų rengtas gaires, reikalavimą, kad finansų sistema, ypač komerciniai bankai, prisiimtų socialinę atsakomybę, ekonominės paramos programų įgyvendinimą ir energetikos politiką, kuria energetikos sektorius yra skatinamas ir nukreipiamas tam tikra linkme.

(59) Komisija nesutiko, kad šie argumentai yra teisingi. Dėl tipiškos šalies duomenų vertinimo Komisija priminė, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punktą normaliąją vertę Komisija apskaičiuoja remdamasi kitais duomenimis, ne eksportuojančios šalies vidaus rinkos kainomis ir sąnaudomis (nebent tiesiogiai nustatoma, kad šios sąnaudos nėra iškraipytos), tik tuo atveju, jei įvertina, kad tokie duomenys yra tinkami neiškraipytoms kainoms ir sąnaudoms nustatyti. Tam Komisija privalo naudoti tik neiškraipytus duomenis. Taigi Komisija tikrai ne pasyviai laukia, o pati atlieka analizę ir ragina suinteresuotąsias šalis teikti pastabas dėl ankstyvuosiuose tyrimo etapuose siūlomų normaliosios vertės nustatymo šaltinių, būtent ankstyvuosiuose tyrimo etapuose teikdama pranešimus, kokius neiškraipytus šaltinius ketina naudoti. Galutiniame Komisijos sprendime dėl neiškraipytų duomenų, kurie turėtų būti naudojami normaliajai vertei apskaičiuoti, visapusiškai atsižvelgiama į visas iš šalių gautas pastabas, taip pat į pačios Komisijos tyrimą. Visi svarbūs analizės aspektai išsamiai aprašyti laikinojo reglamento 3.4 skirsnyje, įskaitant 199 konstatuojamąją dalį dėl grupės vidaus sandorių ir 201 konstatuojamąją dalį dėl Brazilijoje taikomų antidempingo ir kompensacinių priemonių. Dėl įtariamų iškraipymų Europos Sąjungoje Komisija, atsakydama į panašų CCCME argumentą, laikinojo reglamento 179 konstatuojamojoje dalyje jau nurodė, kad atliekant vertinimą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį ES politika neturi reikšmės. Komisija pakartojo, kad, remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies b punktu, analizuojamas galimas vieno ar kelių toje nuostatoje išvardytų iškraipomųjų elementų poveikis kainoms ir sąnaudoms eksportuojančioje šalyje. Sąnaudų struktūra ir kainodaros mechanizmai kitose rinkose, pavyzdžiui, ES, šioje analizėje nenagrinėjami.

(60) Dėl CCCME pateiktų argumentų pažymėtina, kad, pirma, asociacija pakartojo savo ankstesnį tvirtinimą, kad nei pagal ADS, nei pagal Kinijos stojimo į PPO protokolą, nei pagal GST sprendimą Komisijai nėra leidžiama nukrypti nuo ADS 2 straipsnio 2.2.1 dalyje numatytos bendros normaliosios vertės nustatymo metodikos, t. y. naudoti eksportuojančio gamintojo arba eksportuojančios šalies sąnaudas ir kainas, motyvuojant tuo, kad eksportuojančioje šalyje nustatyta didelių iškraipymų. Šiuo klausimu CCCME nurodė, kad Komisija neatsižvelgė į jos 2024 m. sausio 3 d. tuo klausimu pateiktą argumentą.

(61) Kadangi CCCME argumentas iš esmės sutampa su Kinijos vyriausybės argumentu, į kurį atsakyta šio reglamento 54–57 konstatuojamosiose dalyse, Komisija nurodė tose konstatuojamosiose dalyse išdėstytą savo poziciją.

(62) Antra, dėl to, kad Kinijos MPĮ sektoriuje esą nėra didelių iškraipymų, CCCME nurodė, kad: a) per pastaruosius septynerius metus Kinija atvėrė savo finansų sistemą ir skatino užsienio investicijas, įskaitant JAV bei Europos MPĮ gamintojų investicijas, savo teritorijoje; b) Kinija padarė didelę pažangą stiprindama IN apsaugą, taip pat įvykdė svarbias valstybės valdomų įmonių sistemos reformas, kuriomis mažinamas perteklinis pajėgumas ir didinamas jų konkurencingumas; c) 14-ajame penkmečio plane kalbama tik apie statybos mašinų sektorių, o MPĮ sektorius, t. y. lauko darbų platforminės pramoninės įrangos pramonė 14-ajame penkmečio plane net nepaminėta. CCCME nuomone, tai, kad MPĮ dažnai naudojama statybos darbams, nesuteikia pagrindo Komisijos požiūriui MPĮ sektorių laikyti statybos mašinų pramonės dalimi; d) Komisijos argumentai dėl valstybės dalyvavimo įmonių veikloje yra veidmainiški, nes nė viena iš Komisijos nurodytų bendrovių, t. y. XCMG ar „Liugong“, nėra šiame tyrime atrinkta bendrovė, todėl neatspindi pagrindinės Kinijos pramonės jėgos. Be to, jei Komisija mano, kad rinkos iškraipymo priežastis yra tai, kad valstybei priklauso MPĮ gamintojų akcijų, Komisija taip pat turėtų daryti išvadą, kad rinka iškraipoma ir ES valstybėse narėse, pavyzdžiui, Prancūzijoje, Vokietijoje ar Lenkijoje, nes toms valstybėms priklauso biržinių bendrovių akcijų.

(63) Komisija negalėjo sutikti su šiais argumentais. CCCME nepateikė jokių konkrečių įrodymų, kuriais būtų paneigta laikinojo reglamento 3.3.2, 3.3.5 ir 3.3.7 skirsniuose pateikta Komisijos analizė, o vien teiginys, kad Kinijoje yra skatinamos užsienio investicijos arba kad buvo atliktos valstybės valdomų įmonių sistemos reformos, negali pakeisti Komisijos vertinimo šiuo klausimu. Komisija taip pat nurodė, kad iš naujausių Kinijos politikos dokumentų, pavyzdžiui, Trečiosios plenarinės sesijos rezoliucijos, matyti, kad vykdant valstybės valdomų įmonių reformą pirmiausia siekiama konsoliduoti ir sustiprinti valstybės valdomų įmonių dalyvavimą strateginiuose pramonės sektoriuose ([16]). Dėl argumento, kad MPĮ sektorius nėra konkrečiai paminėtas 14-ajame penkmečio plane, pažymėtina, kad Komisija laikinojo reglamento 130–138 konstatuojamosiose dalyse aprašė Kinijos planavimo sistemą, t. y. kad pagal ją prioritetai ir tikslai nustatomi centrinės, provincijų ir vietos valdžios institucijų lygmenimis, taip pat aprašė, kaip pagal tą sistemą žemesniu negu centriniu lygmeniu taikomos konkrečios nuostatos dėl nagrinėjamojo produkto, net jei nacionaliniame 14-ajame penkmečio plane MPĮ sektorius konkrečiai nepaminėtas. Dėl ES valstybių, kurioms priklauso bendrovių akcijų, Komisija šio reglamento 59 konstatuojamojoje dalyje jau nurodė, kad šio pobūdžio argumentai neturi reikšmės. Be to, laikinojo reglamento 107–111 ir 171 konstatuojamosiose dalyse Komisija taip pat nurodė, kad valstybės vykdoma aptariamų Kinijos MPĮ gamintojų kontrolė yra daug platesnė už nuosavybės teises ir prilygsta dideliam iškraipymui, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies b punkto pirmą įtrauką.

(64) Po galutinio faktų atskleidimo CCCME pakartojo savo tvirtinimus dėl 2 straipsnio 6a dalies nesuderinamumo su PPO susitarimu. Į šiuos tvirtinimus jau atsakyta 51–61 konstatuojamosiose dalyse.

(65) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 3.3 skirsnyje padarytas išvadas.

3.2.2. *Tipiška šalis*

(66) Po pirminio faktų atskleidimo CCCME tvirtino, kad, atsižvelgiant į tai, jog nėra kitos šalies, kurios ekonominio išsivystymo lygis būtų panašus į Kinijos ir kurioje būtų gaminama MPĮ, Komisija turėtų pasirinkti kitą šalį, ne Braziliją, kurioje gaminamas panašus tai pačiai bendrajai kategorijai priklausantis produktas. CCCME pakartojo savo pasiūlymą alternatyvia tipiška šalimi pasirinkti Malaiziją.

(67) Laikinojo reglamento 60 konstatuojamojoje dalyje Komisija jau atmetė šį tvirtinimą, o šio reglamento 41 konstatuojamojoje dalyje išdėstė papildomus elementus.

(68) Laikinojo reglamento 203 konstatuojamojoje dalyje padarytos išvados buvo patvirtintos.

3.2.3. *Neiškraipytos sąnaudos ir lyginamieji dydžiai*

3.2.3.1. Gamybos veiksniai

(69) „Sinoboom“ tvirtino, kad naudojant „Global Trade Atlas“ (GTA) ([17]) duomenis gautas nerealistiškas tam tikrų gamybos veiksnių, pavyzdžiui, variklių ir kitų medžiagų ([18]), dėl kurių „Sinoboom“ nurodė, kad tarp jos pačios sąnaudų ir lyginamojo dydžio yra didelis kainų skirtumas, rezultatas. Bendrovė tvirtino, jog tam, kad šiuo atžvilgiu gautų neiškraipytus lyginamuosius dydžius, Komisija turėtų naudoti „Sinoboom“ pateiktus duomenis arba alternatyvų metodą.

([16]) Žr. 3-iosios plenarinės sesijos rezoliucijos II.5. skirsnį: „Stiprinsime valstybės kapitalo ir valstybės valdomų įmonių (VVĮ) reformą, gerinsime valdymo ir priežiūros institucijas ir mechanizmus, stiprinsime atitinkamų administracinių padalinių veiklos strateginį koordinavimą ir stengsimės tobulinti ir koreguoti valstybės valdomo sektoriaus struktūrą. *Visa tai padės sustiprinti valstybės kapitalą, valstybės valdomos įmonės taps stipresnės, veiksmingesnės ir augs sparčiau.* <....> Valstybės kapitalas bus nukreipiamas į pagrindinius pramonės sektorius ir pagrindines sritis, kurios yra gyvybiškai svarbios nacionaliniam saugumui ir yra nacionalinės ekonomikos gyvybės šaltinis. <...> Sukursime valstybės valdomų įmonių veiklos vykdant savo strategines misijas vertinimo sistemą <...>.“

([17]) International Import Export Trade Data:„Global Trade Atlas“ | S&P Global (spglobal.com), https://www.spglobal.com/market-intelligence/en/solutions/products/maritime-global-trade-atlas.

([18]) Kadangi šis tvirtinimas yra susijęs su tam tikrų „Sinoboom“ gamybos veiksnių sąnaudomis, konkretūs gamybos veiksniai dėl verslo konfidencialumo priežasčių nenurodomi.

(70) Komisijos nuomone, „Sinoboom“ duomenims įtakos padarė dideli nustatyti iškraipymai KLR, kaip nurodyta šio reglamento 3.2.1 skirsnyje ir laikinojo reglamento 64–185 konstatuojamosiose dalyse. Todėl jų negalima naudoti apskaičiuotai normaliajai vertei nustatyti pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį. Komisija atitinkamai taip pat atmetė tvirtinimą, kad skirtumai tarp bendrovės naudojamų gamybos veiksnių iškraipytų kainų ir iš GTA gautų lyginamųjų kainų rodo, kad GTA kainos yra netipiškos.

(71) „Sinoboom“ tvirtino, kad Komisijos pasirinkti tam tikrų gamybos veiksnių SS kodai skiriasi nuo kodų, kurie buvo nurodyti tikrinant jos atsakymus į klausimyno klausimus. Bendrovė paprašė naudoti nurodytus SS kodus.

(72) Siekdama užtikrinti nuoseklų derėjimą su „Sinoboom“ nurodytais SS kodais, Komisija patikslino 71 konstatuojamojoje dalyje nurodytus gamybos veiksnių lyginamuosius dydžius. Tačiau Komisija pažymėjo, kad, naudojant alternatyvius SS kodus, kartais reikia naudoti kitokį matavimo vienetą. Komisija perskaičiavo atitinkamus lyginamuosius dydžius remdamasi bendrovės pateikta perskaičiavimo lentele. Informacija apie naudotus SS kodus ir koregavimus buvo atskleista „Sinoboom“.

(73) „Sinoboom“ pažymėjo, kad kai kurių gamybos veiksnių kainos pirminio faktų atskleidimo dokumente buvo išreikštos kitokiais matavimo vienetais, negu buvo nurodyta atsakymuose į klausimyno klausimus dėl atitinkamų medžiagų. Bendrovė nurodė, kad, pakeitus matavimo vienetą, apskaičiuojant „Sinoboom“ normaliąją vertę gali atsirasti akivaizdžių iškraipymų, nes šios lyginamųjų dydžių vertės taikomos medžiagų suvartojimo normoms, apskaičiuotoms pagal kitokius matavimo vienetus. Dėl to bendrovės „Sinoboom“ teigimu, atsirado „informacijos apie sąnaudas nesutapimų“. Bendrovė tvirtino, kad dėl šių gamybos veiksnių Komisija turėjo naudotis alternatyvia duomenų baze.

(74) Komisija konstatavo, kad tvirtinimas yra nepagrįstas, ir atmetė argumentą, kad ji turėtų naudotis alternatyvia duomenų baze, nes ji užtikrino, kad lygiavertis matavimo vienetas, atitinkantis „Sinoboom“ nurodytą matavimo vienetą, būtų naudojamas teisingai, remiantis GTA nurodytu antriniu vienetu ([19]). Kai to reikėjo dėl tam tikrų gamybos veiksnių specifikos, Komisija naudojo alternatyvų matavimo vienetą, o lyginamąjį dydį atitinkamai perskaičiavo.

(75) „Sinoboom“ teigimu, keturių gamybos veiksnių kainos įvairiuose pirminio faktų atskleidimo dokumento prieduose nurodomos nenuosekliai ([20]). Pirminio faktų atskleidimo dokumento 4.1 ir 2.2 prieduose nurodyta skirtinga vieneto lyginamoji kaina. „Sinoboom“ paprašė Komisijos peržiūrėti ir ištaisyti šį neatitikimą.

(76) Galutiniame etape Komisija atskleidė naują 4.1 priedą, kuriame korektūros klaida ir dėl jos atsiradęs gamybos veiksnių kainų neatitikimas buvo ištaisyti.

(77) „Dingli“ tvirtino, kad Komisija naudojo klaidingą gamybos veiksnio, sudarančio reikšmingą jos sąnaudų dalį, lyginamąjį dydį. Bendrovė pasiūlė naudoti kitą lyginamąjį dydį.

(78) Išnagrinėjusi šį tvirtinimą, Komisija su juo sutiko. Komisija atitinkamai perskaičiavo bendrovės normaliąją vertę, o perskaičiuota vertė buvo mažesnė.

(79) „Terex“ pažymėjo, kad, siekiant ištaisyti Komisijos padarytą korektūros klaidą, reikėtų pakeisti dviejų gamybos veiksnių ([21]) kainas. Bendrovė tvirtino, kad pirminiame etape dėl korektūros klaidos Komisija vieną gamybos veiksnį įrašė neteisingai, o dėl kito naudojo neteisingą lyginamąjį dydį.

([19]) „Antrinis vienetas“ arba „antrinis kiekis“ dažnai naudojami papildomai matavimo informacijai pateikti kartu su pirminiu konkrečios prekės matavimo vienetu. Šiuo atveju antrinis vienetas visada buvo kilogramai. Kai pirminis vienetas buvo išreikštas skaičiais arba vienetais, GTA taip pat buvo nurodoma vertė kilogramais.

([20]) Konkretūs gamybos veiksniai nenurodomi dėl verslo konfidencialumo priežasčių. „Sinoboom“ pažymėjo, kad konkretūs gamybos veiksniai yra konfidenciali informacija, kurios negalima apibendrinti, nes jų kaina iš esmės skiriasi nuo viešai atskleisto lyginamojo dydžio, todėl taip būtų atskleistos konkrečios bendrovės sąnaudos.

([21]) Konkretūs gamybos veiksniai nenurodomi dėl verslo konfidencialumo priežasčių.

(80) Komisija pripažino korektūros klaidą, sutiko su tvirtinimu dėl pirmojo gamybos veiksnio ir atitinkamai pakoregavo lyginamąjį dydį. Tvirtinimą dėl antrojo gamybos veiksnio kainos Komisija atmetė paaiškindama, kad naudotas lyginamasis dydis buvo nurodytas pagal GTA paskelbtą antrinį vienetą. Komisija atitinkamai pakoregavo normaliąją vertę.

(81) CCCME pakartojo savo tvirtinimą, kad medžiagų, sudarančių mažiau negu 1 proc. visų gamybos sąnaudų, grupavimas į vartojimo prekių kategoriją yra netikslingas, nes kai kurių atrinktų gamintojų šie gamybos ištekliai gali sudaryti iki penktadalio visų gamybos sąnaudų.

(82) Komisija pažymėjo, kad CCCME neginčijo jos nuoseklios praktikos vartojimo prekes nurodyti kaip žaliavų procentinę dalį, remiantis gamintojų pateiktais sąnaudų duomenimis. Kadangi pagrindiniai sąnaudų elementai, pvz., varikliai, baterijos, vožtuvai, padangos ir diržai, sudarantys daugiau kaip 80 proc. visų gamybos sąnaudų, nebuvo grupuojami, naudota metodika laikyta tinkama. Komisija taip pat laikėsi nuomonės, kad gamybos veiksnių skaičius buvo išskirtinai didelis, t. y. jų buvo iki 200, todėl, jeigu būtų nustatomas kiekvieno iš jų lyginamasis dydis, tyrimas būtų be reikalo apsunkintas, o galutinis rezultatas nepakistų, atsižvelgiant į bendrus KLR rinkoje esančius iškraipymus. Komisija pažymėjo, kad vienas iš atrinktų eksportuojančių gamintojų klausimyno atsakymuose gamybos veiksnius sugrupavo pats. Tuo remiantis tvirtinimas buvo atmestas.

(83) Po galutinio faktų atskleidimo „Dingli“ tvirtino, kad reikia pakoreguoti dviejų gamybos veiksnių ([22]) lyginamąjį dydį.

(84) Dėl pirmojo lyginamojo dydžio „Dingli“ pateikė įrodymų, kad gamybos procese naudojamiems gamybos ištekliams taikomas kitas muitinės kodas, negu naudojo Komisija. Komisija šiam tvirtinimui pritarė ir pakeitė lyginamąjį dydį. Informacija apie naująjį lyginamąjį dydį atskleista „Dingli“. Tačiau kalbant apie antrąjį lyginamąjį dydį, nebuvo pateikta jokių šį tvirtinimą pagrindžiančių įrodymų. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

3.2.3.2. Žaliavos

(85) CCCME paprašė, kad Komisija visoms suinteresuotosioms šalims atskleistų pirminius GTA duomenis, gautus iš duomenų bazės apie Brazilijos lyginamuosius dydžius, iš kurių būtų matyti, kaip skirtingų jurisdikcijų muitinės kodai, naudoti neiškraipytai žaliavų vertei apskaičiuoti, buvo sulyginti automatiškai, naudojant algoritmą.

(86) Prašymas buvo priimtas, Komisija prašomus duomenis įtraukė į suinteresuotosioms šalims atskleistą informaciją.

(87) Po galutinio faktų atskleidimo CCCME tvirtino, kad 86 konstatuojamojoje dalyje nurodytų atskleistų GTA duomenų nepakanka, kad jie galėtų pasinaudoti savo teisėmis į gynybą. Komisija šį tvirtinimą atmetė, nes atskleisti duomenys leido visoms suinteresuotosioms šalims susipažinti, kokia metodika, kokie lyginamieji dydžiai ir kokios vertės buvo naudojamos.

(88) „Sinoboom“ tvirtino, kad, jeigu tai vidaus rinkoje perkami komponentai, Komisija turėtų naudoti FOB kainas, iš CIF kainos atimdama su vežimu, draudimu ir kt. susijusias sąnaudas, kaip parodyta GTA. „Sinoboom“ pirko žaliavas ir kitus gamybos išteklius vidaus rinkoje, todėl į jos FOB kainas neįeina jūrų frachto sąnaudos, draudimas ir importo muitai. Į Komisijos naudotas GTA importo kainas įtrauktos jūrų frachto, draudimo sąnaudos ir kai kuriais atvejais importo muitai.

([22]) Ji tvirtino, kad konkretūs gamybos veiksniai yra konfidenciali verslo informacija.

(89) Apskaičiuodama normaliąją vertę Komisija rėmėsi atitinkamomis gamybos ir pardavimo sąnaudomis tipiškoje šalyje, kurios ekonominio išsivystymo lygis panašus į Kinijos, kaip numatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punkte ([23]). Į šias iš GTA gautas kainas įtrauktas vežimas, draudimas ir muitai ir laikyta, kad jos atitinka tipiškoje šalyje patiriamas gamybos sąnaudas. Komisija taip pat pažymi, jog tai, kad Kinijos eksportuojantys MPĮ gamintojai tam tikras gamybos žaliavas perka iš vidaus šaltinių, nereiškia, kad Brazilijos gamintojai tas pačias žaliavas irgi įsigyja Brazilijos vidaus rinkoje. Komisija atmetė šį argumentą.

3.2.3.3. Darbas

(90) „Dingli“ ir CCCME pakartojo savo tvirtinimą, kad apskaičiuojant darbo sąnaudas turėtų būti remiamasi „Pesquisa Industrial Annual“ (PIA) Brazilijos darbo jėgos statistikos lentelės 1.1 versija ([24]), o ne PIA 2.2 lentele ([25]), nes iš jos galima paprastai paimti pramonės sektoriaus 28.22 duomenis, apimančius mašinų, įrangos ir įrenginių, skirtų kroviniams ir žmonėms vežti ir kelti, gamybą, taip pat konkrečiai su gamybos veikla susijusius duomenis.

(91) Tvirtinimas buvo atmestas laikinojo reglamento 223 konstatuojamojoje dalyje, nes PIA 2.2 lentelėje pateikiami duomenys apie daug daugiau konkrečių verslo kategorijų. „Dingli“ ir CCCMA pateikė įrodymų, kad toks skirstymas taip pat įmanomas naudojant PIA 1.1 lentelę, todėl tvirtinimui buvo pritarta. Komisija patikslino darbo sąnaudų apskaičiavimą, naudodama 2022 m. PIA 1.1 lentelėje pateiktus duomenis.

(92) CCCME pakartojo savo tvirtinimą, kad Komisija į socialinio draudimo sąnaudas turėtų įtraukti tik įmokas „Instituto Nacional do Seguro Social“ (toliau – INSS) ir „Fundo de Garantia do Tempo de Serviço“ (toliau – FGTS), nes „Madal Palfinger“ finansinių ataskaitų 17 aiškinamajame rašte ([26])apskaičiuojant socialinio draudimo įmokas buvo atsižvelgta tik į INSS ir FGTS mokesčius.

(93) Laikinojo reglamento 225 konstatuojamojoje dalyje Komisija preliminariai atmetė šį tvirtinimą, nes atlikus tyrimą nustatyta, kad Brazilijoje yra kitų rūšių socialinio draudimo įmokų ir jų normos gali skirtis. CCCME nepateikė jokių papildomų esminių duomenų, iš kurių būtų matyti, kad, priešingai Komisijos negalutinei išvadai, pateiktai laikinojo reglamento 225 konstatuojamojoje dalyje, Brazilijoje nebuvo kitų galimų socialinio draudimo įmokų, išskyrus įmokas INSS ir FGTS. Todėl Komisija patvirtino šį tvirtinimą atmetanti.

(94) Po galutinio faktų atskleidimo CCCME pakartojo savo tvirtinimą, kad apskaičiuojant socialinio draudimo įmokas turėtų būti atsižvelgiama tik į INSS ir FGTS mokesčius. Atsakymas dėl šio tvirtinimo jau pateiktas 93 konstatuojamojoje dalyje.

(95) „Dingli“ nurodė, kad apskaičiuojant darbo sąnaudas turėtų būti įskaičiuojamos tik darbdavio mokamos socialinės įmokos už gamybos darbuotojus, o už ne gamybos darbuotojus mokamos socialinės įmokos turėtų būti atimtos. Įnašas turėtų būti paskirstytas pagal bendro gamybos ir ne gamybos darbuotojų atlyginimo dydį.

(96) Komisija konstatavo, kad „Dingli“ argumentas yra pagrįstas, nes apskaičiuojant darbo sąnaudų lyginamąjį dydį reikėtų įskaičiuoti tik sąnaudas, susijusias su tiriamojo produkto gamyba, tad atitinkamai perskaičiavo socialinių mokesčių sumą.

(97) Po galutinio faktų atskleidimo „Dingli“ tvirtino, kad, nors Komisija sutiko su šiuo tvirtinimu, kaip nurodyta 96 konstatuojamojoje dalyje, perskaičiuota socialinių mokesčių suma to neatspindi.

([23]) Žr. 1 išnašą.

([24]) „Pesquisa Industrial Anual“ darbo jėgos statistikos lentelė https://www.ibge.gov.br/estatisticas/economicas/industria/9042-pesquisa-industrial-anual.html?=&t=downloads.

([25]) Ten pat.

([26]) https://ads.clicrbs.com.br/PUBLICIDADE-LEGAL/PIO/Publicidade_Legal_PIO_290324_madalpalfinger.pdf.

(98) Komisija šį tvirtinimą atmetė, nes paskelbus laikinąsias priemones socialiniai mokesčiai buvo perskaičiuoti. Komisija apskaičiavo įmokų vertę ir padalijo ją iš gamybos darbuotojų skaičiaus, faktiškai neįskaičiuodama gamybos veikloje nedalyvaujančių darbuotojų.

(99) „Dingli“ pažymėjo, kad perskaičiuodama Brazilijos realiąsias valandines darbo sąnaudas (BRL) į Kinijos juanius (CNY) Komisija netaikė 2021 m. valiutos kurso. Atliekant preliminarius skaičiavimus buvo naudotas 2022 m. BRL ir euro (EUR) kursas; konvertuojant EUR į CNY naudotas TL kursas. Galutiniame etape, siekdama nustatyti TL valandines darbo sąnaudas, Komisija naujausiems turimiems 2022 m. duomenims taikė 2023 m. darbo sąnaudų indeksą. Apskaičiuotos darbo sąnaudos buvo perskaičiuotos į CNY taikant TL valiutų kursus.

(100) Komisija atmetė tvirtinimą, kad ji turėtų taikyti 2021 m. valiutos kursą, nes, kadangi buvo naudojami 2022 m. duomenys, galutiniame etape tai buvo nebeaktualu.

(101) Po galutinio faktų atskleidimo „Dingli“ tvirtino, kad koreguodama 2022 m. Brazilijos darbo sąnaudų vertes pagal 2023 m. skaičius, o vėliau konvertuodama jas į RMB pagal TL galiojusį valiutos kursą, Komisija infliaciją įskaičiavo dukart. „Dingli“ tvirtino, kad arba TL valiutos kursai turėtų būti naudojami be koregavimo, arba, jei jie pakoreguoti, reikėtų naudoti 2022 m. valiutos kursus.

(102) Komisija šį tvirtinimą atmetė, nes „Dingli“ neįrodė, kad darbo sąnaudų indekso pokytis nuo 2022 m. iki 2023 m. buvo susijęs tik su infliacija. Brazilijos darbo sąnaudų indeksas parodo ne darbo užmokesčio vertės svyravimą, o bendras darbo jėgos valandinio darbo sąnaudas, kurias gali paveikti kiti nei infliacija veiksniai. Be to, kartu pakoregavus 2022 m. indeksą ir naudojant TL valiutos kursą dvigubo įskaitymo nebuvo. Koregavimais kaip tik užtikrinta, kad, remiantis turima informacija, lyginamasis dydis atspindėtų darbo sąnaudas, kurios turėjo būti padengtos per TL.

(103) Po galutinio faktų atskleidimo CCCME tvirtino, kad Komisija, koreguodama 2022 m. darbo sąnaudas pagal TL darbo sąnaudas, neteisingai naudojo vartotojų kainų indeksą. Pasak CCCME, tikslingiau buvo naudoti vidutinių pajamų indeksą.

(104) Darbo sąnaudoms indeksuoti Komisija naudojo TL vidutinę nacionalinę vartotojų kainą, nustatytą remiantis „Instituto Brasileiro de Geografia e Estatística“ ([27]) (IBGE) statistiniais duomenimis. CCCME nepateikė įrodymų, kad ši metodika buvo netiksli. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(105) Po galutinio faktų atskleidimo CCCME tvirtino, kad metinių darbo valandų apskaičiavimo metodika buvo neteisinga. Užuot padauginusi vidutinį faktiškai per savaitę dirbtų valandų, susijusių su ekonominės veiklos kategorija Nr. 28, t. y. mašinų ir įrangos gamyba (pagal ILOSTAT), skaičių iš bendro kalendorinių metų savaičių skaičiaus, Komisija iš pradžių apskaičiavo dienos darbo valandų skaičių padalijusi savaitės valandų skaičių iš 5 darbo dienų per savaitę, o tada padauginusi taip apskaičiuotas vienos dienos darbo valandas iš esą 220 galimų darbo dienų per metus skaičiaus.

([27]) IBGE | Portal do IBGE | IBGE, https://www.ibge.gov.br/.

(106) Komisija rėmėsi suinteresuotosioms šalims pateiktais skaičiavimais, kuriuose išsamiai paaiškinta, kaip buvo apskaičiuotas su darbo sąnaudomis susijęs lyginamasis dydis. Visų pirma, Komisija naudojo įmonių, kuriose dirba daugiau kaip 30 darbuotojų, bendras vieno darbuotojo metines darbo sąnaudas ir jas pakoregavo, naudodama 2022 m. nacionalinio vartotojų kainų indekso vidurkį TL vidurkiui. 2022 m. Brazilijos vidutinis savaitės darbo valandų skaičius šiame sektoriuje apskaičiuotas remiantis TDO statistika (ISIC 2 lygis, veiklos kategorija Nr. 28). Vidutinės metinės vieno darbuoto sąnaudos, susijusios su gamyba, (indeksuotos) buvo padalytos iš minėto vidutinio savaitės valandų skaičiaus darbo sąnaudų vertei nustatyti. Tuo remiantis ir atsižvelgiant į tai, kad konkretesnių pastabų negauta, tvirtinimas buvo atmestas. Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija nustatė, kad valandinės darbo sąnaudos tipiškoje šalyje sudarė 70,60 CNY.

3.2.3.4. Elektros energija ir gamtinės dujos

(107) CCCME ir „Dingli“ pakartojo tvirtinimą, kad Komisija turėtų atimti 17,5 proc. PVM iš elektros energijos ir dujų sąnaudų, ir paminėjo naujausią Komisijos praktiką, kai toks tvirtinimas buvo priimtas.

(108) Komisija sutiko su šiuo tvirtinimu ir atėmė PVM sumą iš elektros energijos ir gamtinių dujų sąnaudų, konstatuodama, kad Brazilijos bendrovės turi teisę gauti ICMS ([28]) mokesčio kreditus už pramoninei gamybai naudojamą elektros energiją ir dujas.

(109) Po galutinio faktų atskleidimo CMAE tvirtino, kad Komisija turėtų naudoti Pietų Rio Grandės valstijoje, kurioje įsisteigusi „Madal Palfinger“, taikytinus dujų ir elektros energijos ICMS tarifus.

(110) Komisija nustatė, kad kiekvienos prekės, vežamos į kitą Brazilijos valstiją, ICMS tarifas nustatomas pagal prekių kilmės valstiją. Todėl Pietų Rio Grandės dujų ir elektros energijos, tiekiamos iš nacionalinio tinklo, ICMS tarifai nebuvo laikomi aktualiais šiems gamybos veiksniams. Be to, iš CMAE įrodymų, kurie buvo pateikti siekiant įrodyti, kad elektros energijos ICMS tarifas buvo 17 proc., matyti, kad 2024 m. šis tarifas nebuvo taikomas pramoniniam naudojimui skirtai elektros energijai ([29]). Todėl Komisija naudojo tiek elektros energijos, tiek dujų vidutinį visos Brazilijos ICMS tarifą, t. y. 17,5 proc., kuris buvo laikomas tiksliu. Tvirtinimas buvo atmestas.

(111) Tuo remdamasi, Komisija nustatė, kad pramoniniam naudojimui skirtos elektros energijos kaina tipiškoje šalyje yra 0,89 CNY/kWh, o pramoniniam naudojimui skirtų dujų kaina yra 0,452 CNY/kWh.

3.2.3.5. Gamybos pridėtinės išlaidos, PBA išlaidos, pelnas ir nusidėvėjimas

(112) CCCME pakartojo tvirtinimą, kad dabartinės vertės koregavimo vertę atėmus iš „Madal Palfinger“ finansinių išlaidų, nes jų negalima laikyti patirtomis vykdant įprastą veiklą, ją reikėtų atimti ir iš finansinių pajamų. CCCME nuomone, šis asimetriškas požiūris yra klaidingas. Komisija su šiuo tvirtinimu sutiko.

(113) „Dingli“ pakartojo tvirtinimą, kad, kadangi nustatyta Kinijos gamintojų eksporto kaina yra gamintojo kaina EXW sąlygomis, ir atsižvelgiant į tai, kad Komisija turi lengvai prieinamų duomenų apie siuntimo sąnaudas, siuntimo draudimą ir komisinius, šios sąnaudos turėtų būti išbrauktos iš „Madal Palfinger“ PBA išlaidų, kad apskaičiuota normalioji vertė taip pat būtų nustatyta pagal gamintojo kainas EXW sąlygomis. „Dingli“ nurodė, kad prievolė lyginti kainas EXW sąlygomis galioja nepriklausomai nuo Komisijos tvirtinimo, pateikto laikinojo reglamento 245 konstatuojamojoje dalyje, kad ji neturėjo pakankamai informacijos apie pajamų ir sąnaudų, susijusių su siuntimu, siuntimo draudimu ir komisiniais, nustatymą, kad būtų galima atskirti su eksportu ir pardavimu vidaus rinkoje susijusias sąnaudas.

([28]) ICMS yra *Imposto Sobre Operações Relativas ą Circulação de Mercadorias e Serviços de Transporte Interestadual de Intermunicipal e de Comunicações* santrumpa. Tai – pardavimo ir paslaugų mokestis, taikomas prekių judėjimui, vežimui, ryšio paslaugoms ir apskritai bendram prekių tiekimui. Jį moka privatūs asmenys ir juridiniai asmenys, kurie komercializuoja kokias nors prekes, importuoja produktus, įsigyja muitinės konfiskuotas prekes ir naftos produktus iš užsienio.

([29]) ICMS RS 2024 - Tabela atualizada - Tax Group - Energia elétrica (**exceto** para consumo em iluminação de vias públicas, i**ndustrial**, rural e, até 50 KW por mês, residencial), https://www.taxgroup.com.br/intelligence/icms-rs-2024-tabela-atualizada/

(114) Atsižvelgdama į šį tvirtinimą, Komisija konkrečias frachto sąnaudų ir komisinių vertes nustatė pagal „Madal Palfinger“ 2023 m. finansinės ataskaitos 17 aiškinamąjį raštą ([30]). Apskaičiuodama normaliąją vertę pagal gamintojo kainas EXW sąlygomis, Komisija iš pardavimo išlaidų, naudotų PBA išlaidoms apskaičiuoti, atėmė frachto sąnaudas ir komisinius.

(115) Po galutinio faktų atskleidimo CMAE tvirtino, kad apskaičiuojant normaliąją vertę iš pardavimo išlaidų, pagal kurias nustatomos PBA išlaidos, nereikėtų atimti vežimo ir komisinių išlaidų.

(116) Komisija nenustatė, kad šis tvirtinimas būtų pagrįstas, ir nekeitė 113 konstatuojamojoje dalyje pateiktos išvados. Į „Madal Palfinger“ pardavimo išlaidas buvo įtraukta suma, apimanti frachto ir komisinių sąnaudas, kurias reikėjo atimti siekiant užtikrinti, kad eksporto kainą EXW sąlygomis būtų galima lyginti su apskaičiuota normaliąja verte EXW sąlygomis. Tvirtinimas buvo atmestas.

(117) Po galutinio faktų atskleidimo CMAE tvirtino, kad tuo atveju, jei Komisija nusprendė į gamybos sąnaudas neįtraukti vežimo išlaidų, ji taip pat turi pakoreguoti parduotų prekių sąnaudas PBA išlaidoms apskaičiuoti – iš „Madal Palfinger“ nurodytų „Parduotų prekių ir paslaugų sąnaudų“ atimti eksportuojančių gamintojų įsigytų žaliavų ir gamybos išteklių vežimo išlaidas.

(118) Tvirtinimas buvo atmestas, nes, kaip paaiškinta 115 konstatuojamojoje dalyje, Komisija lygino apskaičiuotą normaliąją vertę ir eksporto kainą EXW sąlygomis. Apskaičiuojant normaliąją vertę EXW sąlygomis, tiriamojo produkto sąnaudos, susijusios su vežimu, negali būti įskaičiuotos, nes normalioji vertė turi atitikti sąnaudas, patirtas iki produkto išvežimo iš gamyklos. Be to, CMAE nepateikė įrodymų, kuriais patvirtintų, kad vežimo išlaidos buvo susijusios ir su gamybos ištekliais. Beje, tiriamajam produktui gaminti naudojamų žaliavų vežimo išlaidos iš tiesų yra sąnaudų elementas, į kurį reikia atsižvelgti apskaičiuojant normaliąją vertę ir kuris paprastai būna siejamas su gamybos išteklių sąnaudomis ir atskirai nenurodomas.

(119) Po galutinio faktų atskleidimo CMAE tvirtino, kad atsižvelgiant į tai, jog „Madal Palfinger“ finansinėse ataskaitose nėra galimybės atskirti pardavimo vidaus rinkoje ir eksportui, vežimo išlaidų ir komisinių iš PBA išlaidų atimti nereikia.

(120) Komisija šį tvirtinimą atmetė, nes normalioji vertė turėjo būti nustatyta gamintojo kainomis EXW sąlygomis, todėl šias sąnaudas reikėjo atimti siekiant nustatyti PBA išlaidas ir pelną tipiškoje šalyje, nepriklausomai nuo parduotų prekių paskirties vietos.

(121) CCCME nurodė, kad, ekstrapoliuodama neiškraipytą vartojimo prekių ir pridėtinių išlaidų vertę, Komisija neturėtų naudoti apskaičiuotos bendrų žaliavų sąnaudų procentinės dalies, kuri tenka vartojimo prekėms, ir procentinės dalies, kuria gamybos pridėtinės išlaidos viršija Kinijos eksportuojančių gamintojų faktiškai patiriamas gamybos sąnaudas. CCCME taip pat nurodė, kad nustatydama neiškraipytas vežimo išlaidas Komisija padarė klaidą faktines Kinijos eksportuojančių gamintojų patirtas su žaliavų tiekimu susijusias vežimo išlaidas išreikšdama kiekvienos tokios žaliavos sąnaudų procentine dalimi ir tada tą pačią procentinę dalį pritaikydama neiškraipytoms tų žaliavų sąnaudoms. CCCME suabejojo šio metodo taikymo rezultatu ir nurodė, kad jį taikant nustatomas lyginamasis dydis yra neišvengiamai iškraipomas, nes yra išreiškiamas kaip esą iškraipytų žaliavų sąnaudų arba tiesioginių sąnaudų procentinė dalis. Komisija turėtų arba nustatyti vartojimo prekių, gamybos pridėtinių išlaidų ir vežimo išlaidų lyginamąjį dydį atskirai nuo kitų gamybai naudojamų žaliavų arba pripažinti Kinijos eksportuojančių gamintojų faktines vartojimo prekių sąnaudas, gamybos pridėtines išlaidas ir vežimo išlaidas.

(122) CCCME suabejojo laikinojo reglamento 237 konstatuojamojoje dalyje pateiktu Komisijos argumentu, kad, gamybos pridėtinių išlaidų procentinę dalį pridėjus prie neiškraipytų gamybos sąnaudų, apskaičiuotų remiantis pridėtinių išlaidų dalimi, išreikšta bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų gamybos sąnaudomis, gaunami tikslesni rezultatai, negu remiantis pridėtinių išlaidų verte pagal „Madal Palfinger“ finansines ataskaitas. CCCME pridūrė, kad tą patį galima pasakyti apie PBA išlaidas ir pelną, o Komisija taip pat turėtų tokiu pačiu būdu apskaičiuoti atrinktų eksportuojančių gamintojų neiškraipytas PBA išlaidas ir pelną, o ne remtis „Madal Palfinger“ finansiniais duomenimis.

([30]) Žr. 26 išnašą.

(123) 82 konstatuojamojoje dalyje Komisija pažymėjo, kad, kaip nurodė eksportuojantys gamintojai, nedidelės vertės sąnaudų elementai buvo priskirti vartojimo prekėms. Pridėtinės išlaidos buvo išreikštos kaip eksportuojančių gamintojų nurodytos visų tiesioginių sąnaudų vertės procentinė dalis. Vežimo išlaidos buvo išreikštos kaip nurodytų žaliavų sąnaudų procentinė dalis.

(124) Komisija atmetė pasiūlymą naudoti eksportuojančių gamintojų nurodytas vartojimo prekių, gamybos pridėtinių išlaidų ir vežimo išlaidas, nes pagal pagrindinio reglamento ([31]) 2 straipsnio 6a dalies a punktą vidaus sąnaudas galima naudoti tik ta apimtimi, kuria aiškiai nustatyta, kad jos nėra iškraipytos. Šiuo atveju to nebuvo nustatyta.

(125) CCCME nepateikė jokių aktualių argumentų, kuriais pagrįstų, kodėl Komisija turėtų nukrypti nuo savo nusistovėjusios praktikos rinkti finansinius duomenis iš tipiškoje šalyje nustatytų gamintojų. Atsižvelgiant į tai, kad eksportuojantys gamintojai veikė iškraipytoje ekonominėje aplinkoje, negalima pripažinti, kad jų PBA išlaidų ir pelno procentinė dalis atitinka įprastas veiklos sąlygas. Šiuo pagrindu tvirtinimas buvo atmestas.

3.3. **Apskaičiavimas**

3.3.1. *Normalioji vertė*

(126) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija apskaičiavo kiekvienos rūšies produkto normaliąją vertę pagal gamintojo kainų EXW sąlygomis prekybos lygį, remdamasi pagrindinio reglamento ([32]) 2 straipsnio 6a dalies a punktu, kaip aprašyta laikinojo reglamento 247–251 konstatuojamosiose dalyse.

(127) Ankstesnėse konstatuojamosiose dalyse nurodytu būdu nustatytoms gamybos sąnaudoms Komisija taikė „Madal Palfinger“ PBA išlaidas ir pelną.

(128) Parduotų prekių sąnaudų procentine dalimi išreikštos ir neiškraipytoms gamybos sąnaudoms pritaikytos PBA išlaidos sudarė 20,37 proc. Parduotų prekių sąnaudų procentine dalimi išreikštas ir neiškraipytoms gamybos sąnaudoms pritaikytas pelnas sudarė 7,62 proc. Komisija manė, kad gamintojo kainų EXW sąlygomis prekybos lygiu šios sumos yra pagrįstos, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punktą.

(129) Laikinojo reglamento 26 konstatuojamojoje dalyje Komisija preliminariai nusprendė apskaičiuodama JLG normaliąją vertę iš dalies remtis turimais faktais, nes per tikrinamąjį vizitą negalėjo patikrinti, ar klausimyno atsakymuose pateikti duomenys gauti iš bendrovės apskaitos sistemos. Atsižvelgdama į papildomus JLG paaiškinimus ir tolesnį jos sąskaitų patikrinimą vietoje, Komisija patvirtino, kad JLG klausimyno atsakymuose iš pradžių pateikta informacija buvo gauta tiesiogiai iš bendrovės apskaitos sistemos. Atsižvelgdama į šio tolesnio patikrinimo rezultatus, Komisija nesirėmė turimais faktais.

(130) Kaip paaiškinta laikinojo reglamento 25 konstatuojamojoje dalyje, per tikrinamąjį vizitą bendrovėje „Sinoboom“ iškilo problema, susijusi su pranešimu apie pasigamintas ir įsigytas struktūrines dalis. Komisija padarė išvadą, kad „Sinoboom“ pateikti sąnaudų duomenys netiksliai atitinka faktiškai patirtas sąnaudas.

(131) Komisija patvirtino laikinojo reglamento 25 ir 27 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas negalutines išvadas dėl pagrindinio reglamento ([33]) 18 straipsnio dalinio taikymo tam tikriems duomenims, kurių nebuvo galima patikrinti pagal „Sinoboom“ atsakymus į klausimyno klausimus. Taikyta metodika paaiškinta laikinojo reglamento 267 konstatuojamojoje dalyje.

3.3.2. *Eksporto kaina*

(132) Išsami informacija apie eksporto kainos skaičiavimą pateikta laikinojo reglamento 252 konstatuojamojoje dalyje. Konkrečią informaciją apie šį skaičiavimą Komisija pateikė atskleisdama konkrečioms bendrovėms skirtą informaciją po laikinųjų muitų nustatymo. Nė viena suinteresuotoji šalis dėl šio aspekto jokių klausimų nekėlė. Todėl patvirtintos laikinojo reglamento 252 konstatuojamojoje dalyje išdėstytos negalutinės išvados.

([31]) Žr. 1 išnašą.
([32]) Ten pat.
([33]) Ten pat.

(133) Po galutinio faktų atskleidimo „Dingli“ tvirtino, kad, remiantis sandorių kainodaros ataskaita, pateikta kaip priedas prie „Magni Germany“ atsakymų į klausimyno klausimus ([34]), „Magni Germany“ nurodytas pelno lygis atitiko sandorius įprastomis rinkos sąlygomis, todėl apskaičiuojant eksporto kainą turėtų būti naudojamas „Magni Germany“ nurodytas pelno dydis.

(134) Komisija šį tvirtinimą atmetė, nes pagrindžiamoji sandorių kainodaros ataskaita parengta dėl 2021 m., o ne TL. Be to, ataskaita parengta remiantis „Magni“ vadovybės pateikta informacija ir nebuvo patikrinta. Taip pat pažymėtina, kad 2 straipsnio 9 dalyje reikalaujama eksporto kainą apskaičiuoti remiantis kaina, už kurią importuoti produktai pirmą kartą perparduoti nepriklausomam pirkėjui. Šiuo atveju kaina turi būti pakoreguota iki kainos Sąjungos pasienyje, atimant nesusijusio importuotojo pelną. Šiuo atveju „Magni Germany“ neatitiko nesusijusio importuotojo kriterijų.

(135) Po galutinio faktų atskleidimo „Dingli“ tvirtino, kad tais atvejais, kai „Magni Italy“ perpardavė prekes „Magni Germany“, turėjo būti taikomas mažesnis nei 5 proc. pelno dydis, nes pirmoji bendrovė nevykdė muitinio įforminimo, prekių nesandėliavo ir nevežė. „Magni Germany“ šias funkcijas vykdė pati.

(136) Komisija šį tvirtinimą atmetė motyvuodama tuo, kad nebuvo pateikta įrodymų, kuriais remiantis būtų galima diferencijuoti, koks pelnas turėtų būti atimtas, priklausomai nuo to, kokias funkcijas vykdė susijęs importuotojas. Tuo pagrindu Komisija laikėsi nuomonės, kad 5 proc. pelnas yra pagrįstas įvertis, paremtas panašiais atvejais naudotu nesusijusių importuotojų pelno dydžiu.

(137) Po galutinio faktų atskleidimo „Dingli“ tvirtino, kad tuo atveju, kai bendrovė „Magni Italy“ perpardavė prekes nesusijusiems pirkėjams ir kai muitinį įforminimą atliko pirkėjas, nustatydama CIF kainą Komisija turėtų remtis bendrovės „Magni Italy“ ir pirkėjo sulygta pardavimo kaina.

(138) Nesant patvirtinamųjų įrodymų dėl nesusijusių „Magni Italy“ pirkėjų deklaruotos CIF vertės, Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(139) Po galutinio faktų atskleidimo „Dingli“ tvirtino, kad CIF vertė, naudotina sandoriams su galutiniais naudotojais, sudarytiems per „Magni Germany“, turėtų būti pagrįsta „Magni Germany“ muitinei deklaruota verte. Išnagrinėjusi byloje sukauptą informaciją, Komisija su šiuo tvirtinimu sutiko ir atitinkamai pakoregavo eksporto kainą ir dempingo skirtumą.

3.3.3. *Palyginimas*

(140) Išsami informacija apie normaliosios vertės ir eksporto kainos palyginimą pateikta laikinojo reglamento 253 ir 263 konstatuojamosiose dalyse. Konkrečią informaciją apie šį skaičiavimą Komisija pateikė atskleisdama konkrečioms bendrovėms skirtą informaciją po laikinųjų muitų nustatymo.

(141) „Dingli“ tvirtino, kad Komisija turėjo naudoti ne 5 proc. pelno dydį, bet panašią veiklą vykdančių „Dingli“ grupės bendrovių pelno dydį. Komisija šį tvirtinimą atmetė motyvuodama tuo, kad siūlomas pelno dydis yra susijęs su susijusių šalių sandoriais ir juo remtis negalima.

(142) Todėl buvo patvirtintos laikinojo reglamento 253 konstatuojamojoje dalyje išdėstytos negalutinės išvados.

3.3.4. *Koregavimai*

(143) Tvirtinimas, kad įvairūs „Terex“ subjektai, dalyvaujantys gaminant ir parduodant MPĮ, veikia kaip vienas ūkio subjektas, preliminariai atmestas laikinojo reglamento 263 konstatuojamojoje dalyje.

([34]) Ataskaita priskiriama prie neskelbtinos informacijos ir nuorodų į ją teikti ar jos cituoti negalima.

(144) Paskelbus laikinąjį reglamentą, „Terex“ tvirtino, kad jos filialai, dalyvaujantys parduodant MPĮ į ES, yra kontroliuojami bendrai, visai „Terex“ grupės gamybai ir prekybai ES vadovauja TGG, kurios buveinė yra Šveicarijoje, ir kad finansinę riziką prisiima TGG. „Terex“ tvirtino, kad vieną ūkio subjektą sudaro visa bendrovių grupė, į kurią įeina „Terex Changzhou“, TGG ir du ES įsikūrę susiję prekiautojai: „Genie France“ ir „Terex Italia“.

(145) „Terex“ taip pat pateikė pastabų dėl laikinojo reglamento 258–262 konstatuojamosiose dalyse išdėstytų priežasčių, dėl kurių jos prašymas suteikti vieno ūkio subjekto statusą buvo preliminariai atmestas.

(146) Pirminiame etape Komisija padarė išvadą, kad nei „Terex Changzhou“ ir TGG, nei TGG ir du susiję platintojai („Genie France“ ir „Terex Italia“) atitinkamai nėra vienas ūkio subjektas, nes jų sutartyse numatyta mokėti antkainį, taip pat yra nuostata, kad šalys veikia kaip nepriklausomi rangovai, nuostata dėl teisės bei jurisdikcijos pasirinkimo ginčo atveju ir nuostata, kurioje šalių santykiai apibrėžiami kaip „pardavėjo ir pirkėjo“ santykiai.

(147) „Terex“ tvirtino, kad „Terex Changzhou“ prievolė ir praktika, pagal kurias TGG grąžinamos lėšos už produktus, neatitinkančius būtinų specifikacijų, yra labai ribotos, įvairių „Terex“ subjektų tarpusavio ginčų sprendimas išorės sprendimu numatytas dėl to, kad naudojamas standartinis sutarties šablonas, ir kad tuo dar niekada nebuvo pasinaudota; nors sutartyse buvo susitarta dėl rinkos sąlygas atitinkančios atlygio sumos, TGG ir „Terex Changzhou“ tarpusavio atlygį sudaro sąnaudos ir pridedamas garantuotas antkainis, TGG Europos Sąjungoje neparduoda jokios nesusijusio subjekto gaminamos MPĮ , o „Terex Changzhou“ neturi tiesioginių sutartinių santykių su susijusiomis pardavimo į ES bendrovėmis „Terex Italia“ ir „Genie France“.

(148) Komisija apsvarstė šio reglamento 146 konstatuojamojoje dalyje aprašytus paaiškinimus, tačiau konstatavo, kad jais ne įrodyta, jog „Terex“ grupės bendrovės yra vienas ūkio subjektas, o veikiau pabrėžta, kad bendrovės „Terex Changzhou“, TGG, „Genie France“ ir „Terex Italia“ yra glaudžiai susijusios bendrovės ir priklauso tai pačiai grupei, besilaikančiai kelių vidaus valdymo ir apskaitos protokolų. Tačiau Komisija to niekada ir neginčijo. Šie bendri valdymo ir apskaitos protokolai gali būti visiškai pagrįstai taikomi tarp susijusių tos pačios grupės bendrovių, nors tos bendrovės nėra vienas ūkio subjektas.

(149) Dėl „Terex“ tvirtinimo, kad lėšų grąžinimų būna retai, o ginčų sprendimo procedūros „Terex Changzhou“ ir TGG ekonominiuose santykiuose netaikomos, Komisija pažymėjo, kad, nepaisant šios praktikos, šių subjektų susitarimuose tokie lėšų grąžinimai ir ginčų sprendimas yra numatyti (nors lėšų grąžinimai reti, pati bendrovė pripažįsta, kad jų būna), ir atkreipia dėmesį į tai, kad jų santykiai skiriasi nuo gamintojo ir jo pardavimo padalinio. Iš tiesų, iš atitinkamų nuostatų matyti, kad šalys veikia ne solidariai.

(150) Atsakydama į tvirtinimą, kad vietoj rinkos kainų, nurodomų subjektų tarpusavio sutartyje, ekonominė tikrovė per TL buvo tokia, kad „Terex Changzhou“ iš TGG už jos produktus gavo gamybos mokestį už sąnaudas ir antkainį, Komisija nustatė, kad garantuotas pelnas ir atitinkamas vidinis finansinis pervedimas tarp įvairių pardavime dalyvaujančių subjektų gali būti partnerystės, o ne vieno ūkio subjekto požymis. Be to, ankstesnė subjektų kainodaros praktika, kai prie sąnaudų pridedamas antkainis, nepaneigia to, kad subjektai, sudarydami sutartis, reguliariai iš naujo derasi dėl kainų, kaip aprašyta 146 konstatuojamojoje dalyje.

(151) Komisija patikrino ir pripažino argumentą, kad TGG Europos Sąjungoje neprekiauja jokia nesusijusio subjekto gaminama MPĮ, tačiau pažymėjo, kad TGG parduoda ne tik bendrovės „Terex Changzhou“ Kinijoje gaminamą MPĮ, bet ir Meksikoje, Italijoje, JAV ir Indijoje veikiančių susijusių bendrovių gaminamą MPĮ. Komisijos nuomone, tai yra labai glaudžios įvairių susijusių grupės bendrovių partnerystės požymis, o ne požymis, kad TGG, „Genie France“ ir „Terex Italia“ yra išskirtiniai „Terex Changzhou“ pardavimo padaliniai.

(152) Tvirtinimas, kad būtent TGG, o ne „Terex Changzhou“ yra užmezgusi tiesioginius sutartinius santykius su susijusiomis pardavimo į ES bendrovėmis „Terex Italia“ ir „Genie France“, yra neaiškus ir nepagrįstas. Viena vertus, „Terex“ tvirtino, kad visi šie subjektai sudaro vieną ūkio subjektą, kita vertus, „Terex“ teigia, kad esami sutartiniai TGG ir „Terex Italia“ bei „Genie France“ santykiai neturi reikšmės nustatant vieno ūkio subjekto statusą.

(153) Atsižvelgiant į 147–151 konstatuojamąsias dalis, tvirtinimas, kad įvairūs „Terex“ subjektai, dalyvaujantys gaminant ir parduodant MPĮ, veikia kaip vienas ūkio subjektas, buvo atmestas.

(154) Po galutinio faktų atskleidimo „Terex“ tvirtino, kad Komisija, vertindama tvirtinimą dėl vieno ūkio subjekto, turi remtis ne formalumais, lemiančiais subjektų teisinį atskirumą, bet jų santykių ekonomine tikrove.

(155) Komisija šį tvirtinimą atmetė. Komisija išnagrinėjo subjektų sutarčių nuostatas ir padarė išvadą, kad šie subjektai ekonominiu požiūriu veikia ne solidariai. Daugiau informacijos apie subjektų sutartinius santykius nepateikta. Be to, nebuvo pateikta jokių įrodymų, kad sutartiniai santykiai sutartyse būtų apibūdinti netiksliai. Tad Komisija padarė išvadą, kad atitinkamose sutartyse yra nuostatų, prieštaraujančių tvirtinimui, kad susijusio prekiautojo ir gamintojo santykių ekonominė tikrovė atspindi gamintojo ir vidaus pardavimo padalinio santykius.

(156) Po galutinio faktų atskleidimo „Terex“ pakartojo tvirtinimus dėl garantijų ir ginčų sprendimo nuostatų, įtvirtintų grupės narių tarpusavio sutartyse, „Terex“ subjektų tarpusavio atlygio ir TGG vykdyto bendrovės „Terex“ gamintojų, išskyrus „Terex Changzhou“, pagamintos MPĮ pardavimo. „Terex“ taip pat paaiškino savo anksčiau pateiktą informaciją dėl „Terex Changzhou“ ir atitinkamai „Genie France“ bei „Terex Italy“ tarpusavio ryšio. Dėl kiekvieno punkto „Terex“ tvirtino, kad Komisija turėtų vadovautis ekonomine tikrove, o ne sutarčių detalėmis, vertindama tų detalių poveikį tvirtinimui dėl vieno ūkio subjekto.

(157) Į šiuos konkrečius tvirtinimus jau atsakyta 148–151 konstatuojamosiose dalyse. Atskirų subjektų santykių tikrovė apibūdinta jiems taikytinomis sutarčių nuostatomis. Be to, nebuvo pateikta jokių įrodymų, kad sutartiniai santykiai sutartyse būtų apibūdinti netiksliai. Tuo remdamasi Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(158) Tai, kad kelios bendrovės sudaro vieną ūkio subjektą, tvirtino dar viena bendrovė – JLG. Pasak jos, „JLG Industries, Inc.“, „JLG EMEA“, „JLG Tianjin“ ir susijusios ES pardavimo ir paslaugų įmonės ([35]), dalyvaujančios parduodant produktus į ES, veikia kaip vienas ūkio subjektas, nes su JLG susijusios įmonės, dalyvaujančios parduodant MPĮ į ES, yra bendrai kontroliuojamos, o visą JLG grupės gamybą ir pardavimą iš savo buveinės JAV valdo ir finansinę riziką prisiima „JLG Industries, Inc.“.

(159) „JLG Tianjin“ gamina MPĮ, kuri parduodama „JLG Industries“ (esančiai JAV). Kalbant apie pardavimą į ES, pažymėtina, kad „JLG Industries“ šią MPĮ perparduoda Nyderlandų bendrovei JLG EMEA. Ši bendrovė įrangą parduoda arba galutiniams nepriklausomiems pirkėjams, arba susijusiems prekiautojams: „JLG Deutschland GmbH“, „JLG France“, „JLG Sverige AB“, „JLG Industries“ (Italija) ir „Plataformas Elevadoras“ („JLG Spain“). Bendrovė nurodė, kad visi subjektai, dalyvaujantys gaminant ir parduodant MPĮ, sudaro vieną ūkio subjektą.

(160) Komisija konstatavo, kad JLG EMEA ir „JLG Industries“ platinimo sutartyje yra nuostatų, iš kurių matyti, kad šios bendrovės nėra vienas ūkio subjektas, pavyzdžiui, jų sutartyse yra nuostatų dėl arbitražo, „sutarties šalys turi teisę naudotis visomis prieinamomis teisių gynimo priemonėmis, įskaitant visas teisines priemones“. JLG EMEA pagal sutartį turi teisę vykdyti visas MPĮ platintojos pareigas savarankiškai, savo nuožiūra ir užtikrinti, kad jos pirkėjai žinotų, jog ji veikia ir vykdo prekybą savo vardu. JLG EMEA nėra paskirta išimtine platintoja, jokia jos sutarties nuostata neriboja „JLG Industries“ galimybės paskirti kitus platintojus Sąjungos rinkai. JLG EMEA gali teikti nekonkuruojančias paslaugas trečiosioms šalims savo arba trečiųjų šalių vardu.

([35]) „JLG Sweden“, „JLG Spain“, „JLG Italy“, „JLG France“, „JLG Germany“.

(161) Be to, Komisija nustatė, kad iš standartinės JLG EMEA ir pardavimo ir paslaugų įmonių platinimo sutarties nuostatų matyti, kad veikiama ne solidariai, taigi nėra ir vieno ūkio subjekto. Pavyzdžiui, straipsnis dėl arbitražo, kuriame nurodyta, kad arbitražas turi būti vykdomas pagal Nyderlandų arbitražo instituto Arbitražo taisykles, JLG EMEA rekomenduojamas kainoraštis, kurį turi naudoti platintojai, tačiau kuriuo leidžiama kiekvienam pardavimui taikyti skirtingas kainas, fiksuotas procentinis atlygis, į kurį turi teisę platintojai už kiekvieną pardavimą, nepriklausomai nuo galutinės kainos.

(162) Komisija konstatavo, kad paaiškinimas dėl bendros kontrolės, vadovavimo pardavimui ir „JLG Industries, Inc." prisiimamos finansinės rizikos parodė, kad atitinkami susiję subjektai yra užmezgę glaudžius ekonominius partnerystės ryšius, tačiau nebūtinai sudaro vieną ūkio subjektą. JLG apibūdintas vadovavimas ir kontrolė gali veikti tarp tai pačiai grupei priklausančių susijusių bendrovių, kurioms iš anksto priskirtos prekiautojo, gamintojo ir platintojo pareigos.

(163) JLG tvirtino, kad laikinojo reglamento 258–262 konstatuojamosiose dalyse nurodytos priežastys, dėl kurių atmetamas „Terex" tvirtinimas dėl vieno ūkio subjekto, JLG netaikytinos.

(164) Komisija išsamiai nenagrinėjo tvirtinimo, kad priežastys, dėl kurių atmestas „Terex" tvirtinimas dėl vieno ūkio subjekto, JLG netaikytinos. Argumentai, dėl kurių atmestas JLG tvirtinimas, yra atskiri ir taikytini konkrečiai bendrovei, kaip išsamiai aprašyta 159, 160 ir 161 konstatuojamosiose dalyse.

(165) Atsižvelgiant į šio reglamento 159, 160 ir 161 konstatuojamąsias dalis, tvirtinimas, kad įvairūs JLG subjektai, dalyvaujantys gaminant ir parduodant MPĮ, veikia kaip vienas ūkio subjektas, buvo atmestas.

(166) Po galutinio faktų atskleidimo JLG pakartojo savo tvirtinimą, kad „JLG Group" veikė kaip vienas ūkio subjektas. JLG primygtinai pabrėžė grupės veiklos ekonominę tikrovę ir tvirtino, kad Komisija turėtų nekreipti dėmesio į sutarčių tarp atskirų grupės subjektų nuostatas.

(167) Komisija šį tvirtinimą atmetė. Šalys dėl sutarčių nuostatų susitarė laisvai. JLG nepateikė jokio pagrindimo dėl jų netaikymo. Komisija išnagrinėjo subjektų sutarčių nuostatas ir padarė išvadą, kad šie subjektai ekonominiu požiūriu veikia ne solidariai. Daugiau informacijos apie subjektų sutartinius santykius nepateikta. Be to, nebuvo pateikta jokių įrodymų, kad sutartiniai santykiai sutartyse būtų apibūdinti netiksliai. Tad Komisija padarė išvadą, kad atitinkamose sutartyse yra nuostatų, kurios prieštarauja tvirtinimui, kad susijusio prekiautojo ir gamintojo santykių ekonominė tikrovė atspindi gamintojo ir vidaus pardavimo padalinio santykius.

3.3.5. *Dempingo skirtumai*

(168) Galutiniai dempingo skirtumai, išreikšti CIF kainos (kaina, draudimas ir frachtas) Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą procentine dalimi, yra tokie:

Bendrovė	Galutinis dempingo skirtumas
Hunan Sinoboom Intelligent Equipment Co., Ltd.	49,3 %
Oshkosh JLG (Tianjin) Equipment Technology Co., Ltd.	66,7 %
Terex (Changzhou) Machinery Co., Ltd.	48,7 %
Zhejiang Dingli Machinery Co., Ltd.	20,6 %
Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	48,1 %
Visos kitos bendrovės	66,7 %

4. ŽALA

4.1. Tvirtinimas dėl atskiros žalos ir priežastinio ryšio analizės, atskiriant MPĮ su elektriniais arba hibridiniais varikliais ir MPĮ su įprastiniais varikliais

(169) Po pirminio faktų atskleidimo CCCME pakartojo, kad atliekant tyrimą žalos ir priežastinio ryšio veiksnius reikėjo vertinti atskirai, atskiriant MPĮ su elektriniais arba hibridiniais varikliais ir MPĮ su įprastiniais varikliais pogrupius ar rinkos segmentus, nes, pasak jos, šios MPĮ negalima pakeisti viena kita dėl esminių produkto savybių, galutinio naudojimo ir suvokimo rinkoje skirtumų. Jie taip pat nurodė, kad Komisija, to nepadariusi, neužtikrino objektyvaus žalos elementų tyrimo, kaip to reikalaujama pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalyje. Po galutinio faktų atskleidimo CCCME pakartojo šį argumentą, tačiau nepateikė jokių naujų faktų savo tvirtinimui pagrįsti.

(170) Kaip išsamiai paaiškinta 2.4.1 skirsnyje, Komisija padarė išvadą, kad abiejų kategorijų (įprastinės MPĮ ir elektrinės arba hibridinės MPĮ) esminės savybės yra vienodos, todėl abiejų rūšių įranga pagrįstai įtraukta į produkto apibrėžtąją sritį ir vertinta kaip vienas rinkos segmentas. Šių dviejų kategorijų įrangos skirtumai nebuvo tokie, kad pateisintų atskirą žalos ir priežastinio ryšio analizę, nes produktai konkuruoja tarpusavyje. Kaip paaiškinta 2.4.1 skirsnyje, ateityje vis daugiau MPĮ su įprastiniais varikliais gali palaipsniui pakeisti elektrinė ar hibridinė MPĮ ir kad ši MPĮ galės būti vis daugiau naudojama lauke. Todėl šių dviejų kategorijų MPĮ naudojimo sritis kinta, o tai yra dar vienas argumentas, kuriuo pagrindžiamas sprendimas vertinimo neatskirti. Todėl Komisija padarė išvadą, kad atskirai vertinti abiejų kategorijų MPĮ žalos ir priežastinio ryšio veiksnius yra nepagrįsta.

4.2. Sąjungos pramonės apibrėžtis ir Sąjungos gamyba

(171) Kadangi pastabų dėl Sąjungos pramonės apibrėžties negauta, patvirtintos laikinojo reglamento 273–275 konstatuojamosios dalys.

4.3. Sąjungos suvartojimas

(172) Kadangi pastabų dėl Sąjungos suvartojimo negauta, patvirtintos laikinojo reglamento 276–278 konstatuojamosios dalys.

4.4. Importas iš nagrinėjamosios šalies

4.4.1. *Importo iš nagrinėjamosios šalies apimtis ir rinkos dalis*

(173) Kadangi pastabų dėl importo iš nagrinėjamosios šalies negauta, patvirtintos laikinojo reglamento 279–281 konstatuojamosios dalys.

4.4.2. *Importo iš nagrinėjamosios šalies kainos. Priverstinis kainų mažinimas ir kainų smukdymas*

(174) Laikinojo reglamento 286–288 konstatuojamosiose dalyse Komisija išsamiai išdėstė priverstinio kainų mažinimo nustatymo metodiką ir padarė išvadą, kad dėl importo iš Kinijos Sąjungos pramonės kainos buvo priverstinai mažinamos ir smukdomos.

(175) Po galutinio faktų atskleidimo JLG tvirtino, kad JLG EMEA taikyta metodika, kurią Komisija naudojo CIF vertei nustatyti, neleidžia teisingai palyginti JLG pardavimo į ES kainų ir ES pramonės kainų. Kadangi visą su pardavimu į ES susijusią veiklą organizavo tik JLG EMEA, apskaičiuodama eksporto kainą Komisija neturėtų atimti jos pelno ir PBA išlaidų. JLG taip pat teigė, kad „JLG Tianjin“ taikoma bendrovių tarpusavio sandorių kaina apėmė tik gamybos sąnaudas, gamyklos pridėtines išlaidas ir 7 proc. pelno antkainį (remiantis sąnaudomis) ir nebuvo tokia pati kaip ES pramonės tikslinė kaina, nustatyta remiantis tiksliniu pelnu ir faktinėmis PBA išlaidomis, išreikštomis pardavimo kainų procentine dalimi.

(176) Komisija šį argumentą atmetė, nes, siekiant apskaičiuoti patikimą įprastas rinkos sąlygas atitinkančią importo kainą, kaip atskaitos tašką reikia naudoti susijusio importuotojo perpardavimo pirmam nepriklausomam pirkėjui kainą. Atliekant šį skaičiavimą galioja ir pagal analogiją taikomos eksporto kainos apskaičiavimo taisyklės, nustatytos pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalyje. Pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį tyrimą atliekanti institucija įpareigojama nustatyti patikimą eksporto kainą Sąjungos pasienyje ir ją pakoreguoti atsižvelgiant į visas sąnaudas, patirtas nuo importo iki perpardavimo, ir į uždirbtą pelną. Pagal analogiją taikant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį galima apskaičiuoti kainą, kuri visiškai prilygtų kainai, naudojamai nagrinėjant pardavimą nesusijusiems pirkėjams, ir būtų palyginama su Sąjungos pramonės pardavimo kaina.

(177) Po galutinio faktų atskleidimo „Terex“ tvirtino, kad apskaičiuodama TGG eksporto kainą Komisija neturėtų atimti pelno ir PBA išlaidų, kad „Terex“ pardavimo į ES kainą būtų galima teisingai palyginti su ES pramonės kaina. „Terex Changzhou“ ir TGG tarpusavio sandorių kaina apėmė tik gamybos sąnaudas, gamyklos pridėtines išlaidas ir pelną. Ji nebuvo tokia pati kaip ES pramonės tikslinė kaina, nustatyta remiantis tiksliniu pelnu ir faktinėmis PBA išlaidomis, išreikštomis pardavimo kainų procentine dalimi.

(178) Komisija šį argumentą atmetė, nes, siekiant apskaičiuoti patikimą įprastas rinkos sąlygas atitinkančią importo kainą, kaip atskaitos tašką reikia naudoti susijusio importuotojo perpardavimo pirmam nepriklausomam pirkėjui kainą. Atliekant šį skaičiavimą galioja ir pagal analogiją taikomos eksporto kainos apskaičiavimo taisyklės, nustatytos pagrindinio antidempingo reglamento 2 straipsnio 9 dalyje. Pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį tyrimą atliekanti institucija įpareigojama nustatyti patikimą eksporto kainą Sąjungos pasienyje ir ją pakoreguoti atsižvelgiant į visas sąnaudas, patirtas nuo importo iki perpardavimo, ir į uždirbtą pelną. Pagal analogiją taikant pagrindinio antidempingo reglamento 2 straipsnio 9 dalį galima nustatyti kainą, kurią būtų galima visapusiškai lyginti su kaina, naudojama pardavimui nesusijusiems pirkėjams analizuoti, ir kurią taip pat būtų galima lyginti su Sąjungos pramonės pardavimo kaina.

4.4.2.1. Prekybos lygis

(179) Po pirminio faktų atskleidimo skundo pateikėjas, CCCME, „Sinoboom“ ir „Dingli“ pažymėjo, kad iš pirminių atskleistų faktų nėra aišku, ar apskaičiuodama priverstinio kainų mažinimo (ir priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis) rodiklius Komisija pakoregavo Sąjungos gamintojų kainą tais atvejais, kai šie prekybą vykdė per susijusius subjektus, kaip koregavo atrinktų Kinijos eksportuojančių gamintojų kainą.

(180) Komisija paaiškino, kad tokie patys koregavimai buvo taikyti tiek Kinijos eksportuojantiems gamintojams, tiek Sąjungos gamintojams, todėl Komisija lygino to paties prekybos lygio produktų kainas.

4.4.2.2. Koregavimas atsižvelgiant į muitus

(181) Po pirminio faktų atskleidimo skundo pateikėjas pažymėjo, kad Komisija neturėjo eksporto kainos koreguoti sistemiškai, atsižvelgdama į 4,5 proc. muitą, nes importui pagal TARIC kodą 8428.90.90.20 muitas apskritai netaikomas. Jis tvirtino, kad koregavimas turėtų būti atliekamas tik jeigu tai muitu apmokestinamas eksportas, remiantis bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų pateiktais duomenimis, o jei informacija nebuvo pateikta – remiantis duomenimis, gautais inicijavus tyrimą, nustatant muitais apmokestinamo importo dalį, palyginti su nuliniu muito tarifu apmokestinamu importu. Komisija su šiuo tvirtinimu sutiko ir eksporto kainą atitinkamai sumažino.

(182) Po galutinio faktų atskleidimo CCCME teigė, kad Komisija turėtų remtis faktiniais kiekvieno atrinkto eksportuojančio gamintojo eksporto duomenimis, o ne laikotarpio po TL importo duomenimis. Komisija paaiškino, kad koregavimas atliktas remiantis faktiniais eksportuojančių gamintojų TL duomenimis, iš kurių buvo galima nustatyti, ar pardavimas eksportui buvo apmokestintas muitu.

4.4.2.3. Produktų palyginamumas

(183) Po pirminio faktų atskleidimo „Sinoboom“ ir skundo pateikėjas pateikė pastabų dėl produktų klasifikavimo ir palyginamumo.

(184) „Sinoboom“ nurodė pirminį faktų atskleidimą ir tai, kad, apskaičiuodama žalos skirtumą, Komisija sujungė PKN, todėl lygino labai skirtingo darbinio aukščio gervinius keltuvus, dėl ko žalos skirtumas esą buvo labai pervertintas.

(185) Komisija šį tvirtinimą priėmė, atliko palyginimą pagal PKN ir atitinkamai pakoregavo skaičiavimus. Todėl žalos skirtumas sumažėjo.

(186) „Sinoboom“ taip pat nurodė, kad jos laikinasis dempingo skirtumas buvo didesnis negu kitų eksportuojančių gamintojų. Pasak „Sinoboom“, toks skirtumas galėjo susidaryti dėl Komisijos taikytos kainų palyginimo ir žalos skirtumo analizės metodikos. Bendrovė nurodė atskleistą produkto kontrolės numerių (PKN) klasifikaciją ir teigė, kad suinteresuotosios šalys neturėjo pakankamai laiko pateikti pastabų dėl PKN palyginimo, kurį šalys pateikė likus tik vienai dienai iki pastabų dėl laikinųjų priemonių pateikimo termino. Jos nuomone, Sąjungos gamintojai padarė PKN klasifikavimo pažeidimų, ir atkreipė dėmesį į tai, kokių rūšių produktai galėjo būti klasifikuojami neteisingai arba kokių rūšių produktų klasifikacijos ji negalėjo patikrinti remdamasi produktų rūšių aprašymu.

(187) Reaguodamas į CCCME pastabas skundo pateikėjas, kita vertus, laikėsi nuomonės, kad šie tvirtinimai yra nepagrįsti, nes produktai buvo klasifikuojami tinkamai arba nebuvo gaminami ar naudojami palyginimui.

(188) Komisija patikrino esą klaidingą klasifikavimą ir konstatavo, kad vienas iš atrinktų Sąjungos gamintojų iš tiesų dviejų rūšių MPĮ nurodė pagal neteisingą PKN. Komisija atitinkamai pakoregavo PKN klasifikaciją.

(189) „Sinoboom“ taip pat tvirtino, kad Sąjungos gamintojai galbūt pardavė netipišką kiekį kai kurių rūšių produktų, dėl to šių produktų kainos galėjo dirbtinai pakilti. Jeigu taip nutiko, Komisija turėtų perklasifikuoti nagrinėjamą pardavimą ir priskirti jį prie artimiausių atskirų PKN, pagal kuriuos Sąjungos gamintojai per TL pardavė tipišką kiekį nurodytų produktų.

(190) Komisija tai patikrino ir patvirtino, kad tų rūšių produktų, kuriuos pardavė Sąjungos pramonė, palyginti su tų pačių rūšių produktais, kuriuos pardavė „Sinoboom“, kiekis nebuvo netipinis. Todėl poreikio perklasifikuoti PKN nebuvo.

(191) Skundo pateikėjo nuomone, tam tikrų rūšių JLG deklaruoti tam tikras gerves turintys produktai buvo akivaizdžiai neteisingai suklasifikuoti pagal pramoninę arba naudojimo esant nelygiems paviršiams paskirtį ir pagal tam tikro darbinio aukščio vertikalius keltuvus.

(192) Galutiniame etape tikrinant susijusias bendroves, bendrovės sutiko perklasifikuoti šiuos produktus ir priskirti jiems teisingus PKN.

4.4.2.4. Išvada dėl importo kainų ir kainų smukdymo

(193) Pakoregavus priverstinio kainų mažinimo (ir priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis) skirtumo skaičiavimus, kaip paaiškinta pirmiau ir 3.3.2 skirsnyje, Komisija nustatė, kad priverstinio kainų mažinimo vidutinis svertinis skirtumas sudarė 11,9 proc.

(194) Be to, kad kainos buvo priverstinai mažinamos, dideli išliko ir kiekvieno atrinkto eksportuojančio gamintojo priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumai. Atsižvelgdama į tai, Komisija paliko galioti 288 konstatuojamojoje dalyje pateiktą išvadą, kad dėl importo iš Kinijos Sąjungos pramonės kainos buvo labai smukdomos ir kad ji per TL turėjo parduoti įrangą už sąnaudas mažesnėmis kainomis.

4.5. **Sąjungos pramonės ekonominė padėtis**

(195) Laikinajame reglamente (4.5 skirsnyje) Komisija išsamiai išdėstė nagrinėjamojo laikotarpio Sąjungos pramonės makroekonominius ir mikroekonominius rodiklius. Laikinojo reglamento 320 konstatuojamojoje dalyje ji padarė išvadą, kad Sąjungos pramonei padaryta materialinė žala, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalį.

(196) Komisija negavo pastabų dėl makroekonominių ir mikroekonominių rodiklių lygio. Kadangi pastabų dėl šių rodiklių lygio negauta, patvirtintos laikinojo reglamento 289–316 konstatuojamosios dalys.

4.5.1. *Išvada dėl žalos*

(197) Po pirminio faktų atskleidimo CCCME, Kinijos vyriausybė ir skundo pateikėjas pateikė pastabų dėl Komisijos išvadų dėl žalos rodiklių ir žalos vertinimo.

(198) CCCME laikėsi nuomonės, jog iš žalos rodiklių matyti, kad Sąjungos MPĮ pramonė augo ir kad nėra jokių teigiamų įrodymų, kad Sąjungos pramonė patyrė materialinę žalą. Jie nurodė, kad Sąjungos pramonės gamyba padidėjo 100 proc., pajėgumų naudojimas padidėjo 88 proc., o pardavimo apimtis – 62 proc. Jie taip pat teigė, kad kainos padidėjo 16 proc. daugiau negu sąnaudos, padidėjusios 14 proc. Be to, pasak jų, užimtumas Sąjungos pramonės sektoriuje padidėjo 40 proc., našumas – 43 proc., o gamybos laikotarpio pabaigoje atsargos sumažėjo 35 proc. CCCME pakartojo panašius argumentus po galutinio faktų atskleidimo ir teigė, kad suinteresuotosioms šalims atskleisti žalos rodiklių duomenys nesuteikia įtikinamos informacijos, kad per TL Sąjungos pramonei buvo padaryta materialinė žala. Tačiau jie nepateikė naujų faktų savo tvirtinimui pagrįsti.

(199) CCCME taip pat atkreipė dėmesį į „Manitou“ finansines ataskaitas, kuriose parodyta, kad labai padidėjo pelnas ir pardavimas Šiaurės ir Pietų Europoje ([36]), ir į du straipsnius, kuriuose nurodyta, kad „Haulotte“ padidino savo pardavimą ([37]). Po galutinio faktų atskleidimo CCCME pridūrė, kad „Manitou“ finansinėse ataskaitose nurodytas „produktų padalinys“, kuris apima ir MPĮ ir kuriam, remiantis ataskaitomis, „visapusiškos naudos suteikė kainų padidėjimas, 2023 m. prisidėjęs prie pardavimo augimo 13 proc.“. Jie taip pat tvirtino, kad ataskaitose taip pat paminėta, jog „visos rinkos ir verslo sektoriai augo itin sparčiai“ ([38]).

(200) Kinijos vyriausybė taip pat pažymėjo, kad padidėjo Sąjungos gamintojų gamybos pajėgumai, gamybos apimtis, pardavimo apimtis, darbuotojų skaičius, pardavimo kaina ir kiti rodikliai. Ji tvirtino, kad Komisija neatsižvelgė į tikrąsias Sąjungos pramonės pelningumo sumažėjimo priežastis.

(201) Skundo pateikėjas, kita vertus, laikėsi nuomonės, jog yra normalu, kad net ir žalą patiriančiame pramonės sektoriuje gamybos ir pardavimo apimtis šiek tiek didėjo, nes dėl sąstingio arba mažėjimo, kai suvartojimas išaugo 122 proc., pramonės sektorius nebūtų turėjęs galimybių išlikti. Jis tvirtino, kad atitinkamai reikia atsižvelgti į svarbų rinkos pakilimą.

(202) Skundo pateikėjas taip pat pabrėžė, kad importas iš Kinijos nuo 2020 m. iki TL padidėjo daugiau kaip 226 proc., t. y. daugiau negu suvartojimas, ir rinkos dalis išaugo 47 proc., o tai rodo, kad importas iš Kinijos į Sąjungos rinką vykdomas agresyviai ir sparčiai didėja. Todėl, nepaisant to, kad nuo 2020 m. iki TL Sąjungos pramonės sektoriaus gamybos apimtis padidėjo, pramonei žala vis dar buvo daroma. Skundo pateikėjas taip pat nurodė, jog tokią padėtį lėmė tai, kad 2020 m. įtakos turėjo pandemija, tad 2020 m. gamyba buvo nedidelė. Vėliau gamyba augo daug lėčiau negu suvartojimas, o tai reiškia, kad Sąjungos pramonė negalėjo pagaminti ir parduoti tiek, kad patenkintų rinkos poreikius. Skundo pateikėjas dar pabrėžė, kad dėl būtinybės mažinti sąnaudas užimtumas augo mažiau nei gamyba.

([36]) 20240415_URD_EN.pdf (manitou-group.com) skelbiama https://www.manitou-group.com/wp-content/uploads/2024/06/20240415_URD_EN.pdf.

([37]) Record start for Haulotte | Vertikal.net;https://vertikal.net/en/news/story/42361/first-half-boom-for-haulotte.

([38]) „Manitou Group“ 2023 m. metinė ataskaita, skelbiama https://www.manitou-group.com/wp-content/uploads/2024/06/20240415_URD_EN.pdf, p. 28.

(203) Skundo pateikėjas taip pat nurodė, kad CCCME cituoja visos „Manitou“ veiklos finansines ataskaitas, nors nagrinėjamasis produktas 2023 m. sudarė tik 11,6 proc. jos veiklos. Jis taip pat nurodė, kad straipsnyje, kuriame minimas „Haulotte“ pardavimų augimas, taip pat paminėta, kad „Haulotte“ negalėjo sumokėti savo skolų, nebuvo pajėgi nustatyti sąnaudas padengiančių kainų ir kad „Haulotte“ finansinės ir pardavimo problemos kilo būtent dėl Kinijos gamintojų.

(204) Be to, Sąjungos pramonė pabrėžė, kad 2022 m. Sąjungai buvo kaip niekada sudėtingi ir kad nedidelis 2023 m. fiksuotas pagerėjimas nėra rodiklis, kad žala nebebuvo daroma.

(205) Komisija įvertino įvairių šalių tvirtinimus. Ji laikėsi nuomonės, kad, priešingai, negu teigė CCCME ir Kinijos vyriausybė, to, kad kai kurie rodikliai, pavyzdžiui, gamyba, pajėgumų panaudojimas, pardavimo apimtis, kaina ir užimtumas Sąjungos pramonės sektoriuje nagrinėjamuoju laikotarpiu atitiko teigiamą tendenciją, negalima aiškinti atskirai kaip požymio, kad pramonės sektorius augo ir kad jo padėtis buvo gera. Komisija paminėjo laikinojo reglamento 318 konstatuojamąją dalį, kurioje paaiškino, kad 2020 m. visus Sąjungos pramonės, kaip ir daugelio kitų pramonės sektorių, rodiklius paveikė pandemija. Todėl Sąjungos pramonės gamyba, pajėgumų naudojimas, pardavimo apimtis ir užimtumas 2020 m. buvo išskirtinai maži, o 2020 metus pasirinkus baziniais, atrodė, kad tie rodikliai didėjo.

(206) Kaip pavyzdį šiems teiginiams iliustruoti galima paminėti, kad iki pandemijos, 2019 m., Sąjungos pramonės gamybos ir gamybos pajėgumų apimtis buvo didesnė negu 2020 m. ir buvo panašaus lygio kaip per TL. 2019 m. Sąjungos pramonės sektoriuje pagaminti 34 669 vnt., o per TL – 35 402 vnt.; 2019 m. Sąjungos pramonės sektorius pardavė 27 765 vnt., per TL – 23 794 vnt. Pastarasis rodiklis nuo 2019 m. iki TL sumažėjo 14 proc. Panašiai nuo 2019 m. iki TL sumažėjo (7 proc.) ir užimtumas.

(207) Todėl Komisija laikėsi nuomonės, jog tai, kad kai kurie rodikliai nuo 2020 m. iki TL padidėjo, yra ne sveiko pramonės sektoriaus augimo požymis, o požymis, kad ji grįžta į iki COVID-19 buvusį lygį, juolab kad rinkoje suvartojimas nuo 2020 m. iki TL išaugo 122 proc. nuo 28 481 vienetų 2020 m. iki 63 086 vienetų per TL. Įprastomis rinkos sąlygomis Sąjungos pramonės pardavimas augtų panašiai kaip suvartojimas. Tačiau taip nebuvo, nes nuo 2020 m. iki TL pardavimas padidėjo tik 62 proc., nors suvartojimas išaugo 122 proc. Nors nuo 2020 m. iki TL užimtumo lygis padidėjo 40 proc., jis buvo 60 proc. mažesnis už gamybos padidėjimą – tuo pačiu laikotarpiu gamyba išaugo 100 proc.

(208) Komisija taip pat priminė, kad nuo 2020 m. iki TL Sąjungos pramonė patyrė didelių nuostolių. Nors nuo 2022 m. iki TL nuostoliai sumažėjo, pramonės sektorius vis dar veikė nuostolingai, o sparčiai augančioje MPĮ rinkoje įprastomis rinkos sąlygomis jis turėjo vėl tapti pelningas.

(209) Komisija taip pat laikėsi nuomonės, kad „Manitou Group“ finansinės ataskaitos apima visą „Manitou Group“ veiklą, kurioje MPĮ sudaro tik nedidelę dalį, ir nėra susijusios konkrečiai su MPĮ pardavimu. Komisija įvertino ir patikrino visus TL duomenis, konkrečiai susijusius su kiekvieno atrinkto Sąjungos gamintojo MPĮ. Todėl šio pobūdžio teiginiai, pateikti „Manitou“ finansinėse ataskaitose, nebuvo svarbūs vertinant ekonominius rodiklius; buvo patikrinti ir įvertinti nagrinėjamojo produkto konkrečiai TL (jis nesutampa su bendrovės finansiniais metais) ekonominiai rodikliai. Todėl iš šių ataskaitų nebuvo galima padaryti jokių išvadų dėl nagrinėjamojo produkto. Tas pats pasakytina ir apie informaciją, pateiktą apie „Haulotte Group“. Komisija savo išvadas grindė patikrintais abiejų bendrovių duomenimis apie ekonominę padėtį, susijusią tik su MPĮ gamyba ir pardavimu nagrinėjamuoju laikotarpiu.

(210) Po galutinio faktų atskleidimo CCCME taip pat tvirtino, kad paminėdama 2019 m. rodiklius Komisija kalbėjo tik apie makroekonominius rodiklius, o ne mikroekonominius duomenis, todėl žalos vertinimo laikotarpiu vertinimas buvo akivaizdžiai nenuoseklus. Todėl, jų nuomone, negalima atmesti galimybės, kad analizuojant nenuosekliai vertinamo nagrinėjamojo laikotarpio žalos rodiklius išvados dėl žalos galėjo būti iškraipytos. CCCME taip pat teigė, kad Komisija turėjo atsižvelgti į TL artimą laikotarpį, nes toks vertinimas tiksliausiai parodytų, ar Sąjungos pramonė per TL patyrė materialinę žalą, o dempingas, priverstinis kainų mažinimas ir priverstinis pardavimas mažesnėmis kainomis buvo nustatyti tik per TL.

(211) Tačiau tai, kad Komisija rėmėsi 2019 m. Sąjungos pramonės padėtimi, nereiškia, kad nagrinėjamasis laikotarpis buvo pratęstas ar kad mikroekonominiams ir makroekonominiams rodikliams vertinti buvo naudojamas kitas laikotarpis. 2019 m. padėtimi buvo papildomai remtasi siekiant pagrįsti išvadas dėl padėties per TL ir nagrinėjamąjį laikotarpį, visų pirma atsižvelgiant į tai, kad padėčiai 2020 m., kuriais remtasi kaip baziniais analizės metais, poveikį darė pandemija. TL ir nagrinėjamasis laikotarpis, kuriais remiantis buvo padarytos išvados, nepakito (žr. 1.7 skirsnį). Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(212) Atsižvelgiant į didelius nagrinėjamojo laikotarpio Sąjungos pramonės nuostolius, didelės rinkos dalies (apie 14 procentinių punktų) praradimą ir kitų finansinių rodiklių, pavyzdžiui, pinigų srauto, investicijų ir investicijų grąžos, suprastėjimą (žr. laikinojo reglamento 313 konstatuojamąją dalį), Sąjungos MPĮ pramonės padėties negalima laikyti gera.

(213) Todėl Komisija paliko galioti išvadą, kad Sąjungos pramonei daryta materialinė žala, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalį.

5. PRIEŽASTINIS RYŠYS

5.1. Importo dempingo kaina poveikis

(214) Laikinojo reglamento 323 konstatuojamojoje dalyje Komisija padarė išvadą, kad materialinę žalą Sąjungos pramonei darė nagrinėjamojo produkto importas iš Kinijos dempingo kaina.

(215) Po pirminio faktų atskleidimo CCCME, Kinijos vyriausybė ir skundo pateikėjas pateikė pastabų dėl šios išvados.

(216) CCCME nurodė, kad, atmetus 2020 m., kai padėčiai įtakos turėjo pandemija, importo iš Kinijos rinkos dalis išliko gana pastovi – padidėjo tik 3 procentiniais punktais, o kainos išaugo beveik 50 proc. Jie teigė, kad tuo pačiu laikotarpiu Sąjungos pramonės rodikliai padidėjo. Neįtraukus 2020 m., kurie buvo neįprasti, nes padėtį tais metais veikė pandemija, Sąjungos pramonės rinkos dalis likusį nagrinėjamąjį laikotarpį išliko gana pastovi ir sumažėjo nedaug (2 procentiniais punktais). Kartu pažymėtina, kad importo iš Kinijos rinkos dalis buvo pastovi, o jo kaina padidėjo beveik 50 proc.

(217) Komisija pirmiausia pažymėjo, kad importo iš Kinijos rinkos dalis nuo 2021 m. iki TL išties padidėjo tik 3 procentiniais punktais. Tačiau, atsižvelgiant į tuo pačiu laikotarpiu labai padidėjusį suvartojimą ir šį rinkos dalies padidėjimą 3 procentiniais punktais išreiškus absoliučiaisiais skaičiais, matyti, kad importas padidėjo 104 proc. – nuo 23 124 vnt. 2021 m. iki 33 946 vnt. per TL, o tai yra daug. Be to, tai, kad importo iš Kinijos rinkos dalis labiausiai padidėjo nagrinėjamojo laikotarpio pradžioje, o ne pabaigoje, nesusilpnina priežastinio ryšio, o veikiau paaiškina, kodėl Sąjungos pramonė per visą nagrinėjamąjį laikotarpį patyrė nuostolių.

(218) Be to, lyginant su 2019 m., t. y. metais iki pandemijos, matyti, kad tais metais iš Kinijos importuota apie 8 800 vnt. Todėl nuo 2019 m. iki TL importo iš Kinijos apimtis padidėjo 285 proc. – nuo 8 800 vnt. 2019 m. iki 33 946 vnt. per TL, t. y. labai daug. Nors importo iš Kinijos kainos iš tiesų padidėjo, jos išliko daug mažesnės už Sąjungos pramonės pardavimo kainas.

(219) Dėl pelningumo CCCME nurodė, kad Sąjungos pramonės pelnas nuo nagrinėjamojo laikotarpio pradžios buvo neigiamas. Jų nuomone, tvirtinimas, jog įtakos Sąjungos pramonės finansinei padėčiai turėjo dar 2018 m. prasidėjęs importo iš Kinijos augimas, nėra paremtas jokiais įrodymais, todėl nepagrįstas.

(220) Kaip minėta laikinojo reglamento 281 konstatuojamojoje dalyje, nagrinėjamojo laikotarpio pradžioje, kuria laikomi 2020 m., importas iš Kinijos jau buvo didelis ir sudarė daugiau kaip 10 000 vnt. Atrinktų Kinijos eksportuojančių gamintojų pateikti 2019 m. importo apimties duomenys taip pat yra panašūs. Iš to aiškiai matyti, kad Sąjungos pramonei importas mažomis kainomis poveikį darė jau nuo 2018 m.

(221) CCCME taip pat laikėsi nuomonės, kad Sąjungos pramonės investicijų grąža nagrinėjamuoju laikotarpiu buvo nepastovi: 2021 m. ji buvo labai didelė – iki 35–40 proc., 2022 m. sumažėjo iki neigiamos, o per TL šiek tiek pakilo. Jie nurodė, kad Sąjungos pramonės investicijų grąža labai padidėjo tais metais, kai padidėjo ir importas iš Kinijos, o sumažėjo dar iki TL, kai importo iš Kinijos rinkos dalis beveik nepakito. Todėl CCCME tvirtino, kad negalima daryti išvados, jog tokius prastus veiklos rezultatus lėmė padidėjęs importas iš Kinijos.

(222) Komisijos nuomone, tai, jog investicijų grąža padidėjo 2020–2021 m., t. y. tais pačiais metais, kai labai padidėjo importas iš Kinijos, neturėjo įtakos Komisijos išvadai, kad importas iš Kinijos dempingo kaina padarė žalos Sąjungos pramonei, nes importo iš Kinijos poveikį nebūtinai atsispindi tų pačių metų investicijų grąža ir jį reikėtų vertinti apžvelgiant ilgesnį laikotarpį. Komisija padarė išvadą, kad investicijų grąžos raidą lėmė ankstesnių metų importas iš Kinijos ir tai, kad Sąjungos pramonė tuo pačiu laikotarpiu veikė nepelningai. Apskritai investicijų grąža nagrinėjamuoju laikotarpiu sumažėjo daugiau kaip 400 proc. Be to, kaip minėta laikinojo reglamento 313 konstatuojamojoje dalyje, nuo 2020 m. Sąjungos gamintojų investicijų lygis sumažėjo 64 proc., o tai yra daug.

(223) Kinijos vyriausybė taip pat tvirtino, kad per TL Sąjungos pramonės pelningumas labai pagerėjo, palyginti su 2022 m., nes padidėjo maždaug 10 procentinių punktų. Pasak jos, iš to matyti, kad Sąjungos pramonės pelningumas sumažėjo ne dėl importo iš Kinijos kainų.

(224) Komisija pakartojo, jog to, kad nuo 2022 m. iki TL nuostoliai sumažėjo nuo [(–15 proc.)–(–10 proc.)] iki [(–5 proc.)–(0 proc.)], negalima laikyti atsigavimo požymiu. Remiantis Sąjungos pramonės duomenimis, 2022 m. Sąjungos pramonės pelningumas sumažėjo dėl 25–30 proc. padidėjusių žaliavų sąnaudų ir dėl to, kad bendrovės negalėjo padidinti užsakymų, dėl kurių jau buvo susiderėta, kainų. Todėl 2022 m. nuostoliai buvo išskirtinai dideli. Tačiau, kaip minėta pirmiau, to, kad nuo 2022 m. iki TL nuostoliai sumažėjo, negalima laikyti atsigavimo požymiu, nes Sąjungos pramonė vis dar patyrė reikšmingų nuostolių, o juos daugiausia lėmė kainų smukdymas dėl importo iš Kinijos mažomis kainomis. Todėl, jos nuomone, šis tvirtinimas yra nepagrįstas.

5.2. **Kitų veiksnių poveikis**

5.2.1. *Didelės gamybos sąnaudos*

(225) CCCME nuomone, Sąjungos pramonė žalą patyrė dėl žaliavų kainų ir kitų sąnaudų, pavyzdžiui, darbo sąnaudų, padidėjimo.

(226) Kinijos vyriausybė taip pat tvirtino, kad Sąjungos bendrovių pelningumo sumažėjimo 2022 m. negalima paaiškinti importuotų produktų kainomis, juolab kad importuotų produktų kainos nesvyravo drastiškai. Pasak Kinijos vyriausybės, Komisija neatsižvelgė į neigiamą tiriamuoju laikotarpiu nuolat didėjusių žaliavų kainų poveikį Sąjungos gamintojų pelningumui ir tą žalą klaidingai priskyrė importui iš Kinijos.

(227) Skundo pateikėjas, kita vertus, tvirtino, kad tiriamuoju laikotarpiu dėl augančių sąnaudų kainos staiga padidėjo viso pasaulio ir Sąjungos rinkoje ir kad Sąjungos pramonė negalėjo perkelti padidėjusių sąnaudų savo pirkėjams dėl Kinijos eksportuotojų spaudimo. Tačiau, jo nuomone, sąnaudų padidėjimas pats savaime nebūtų daręs žalos bendrovėms, jei jų veiklos sąlygos būtų buvusios vienodos. Dėl importo dempingo kaina iš Kinijos daromo spaudimo kainoms Sąjungos gamintojai negalėjo pakankamai padidinti kainų, iš naujo derėtis dėl galiojančių sutarčių ir padengti padidėjusių sąnaudų. Todėl pramonė veikė nuostolingai.

(228) Atlikdama analizę Komisija atsižvelgė į neigiamą nuolat didėjusių žaliavų kainų poveikį, tačiau padarė išvadą, kad šis padidėjimas priežastinio ryšio nesusilpnino. Įprastomis rinkos sąlygomis pelningumas gali kuriam laikui sumažėti, kai dėl galiojančių sutarčių pramonė negali padidinti kainų tiek, kiek padidėja sąnaudos, tačiau po tam tikro laiko dėl sutarčių galima derėtis iš naujo, kad būtų padengtos bent sąnaudos, ypač sparčiai augančioje rinkoje, kaip šiuo atveju. Tačiau, kadangi importo iš Kinijos kainos visą nagrinėjamąjį laikotarpį buvo daug mažesnės už Sąjungos kainas, o importo dempingo kaina apimtis per tą patį laikotarpį labai padidėjo, Sąjungos pramonė negalėjo didinti kainų tiek, kiek didėjo sąnaudos. Todėl, Komisijos nuomone, sąnaudų padidėjimas negalėjo susilpninti nustatyto priežastinio ryšio tarp importo dempingo kaina iš Kinijos ir Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos ir kad žalą Sąjungos pramonei daugiausia lėmė padidėjęs importas mažomis kainomis.

5.3. **Kiti tvirtinimai**

(229) Kinijos vyriausybės teigimu, vidutinės Sąjungos pramonės eksporto kainos buvo mažesnės už jos pardavimo Sąjungos rinkoje kainas ir šis pardavimas eksportui buvo pelningas, o iš to matyti, kad nebuvo pagrindo tvirtinti, jog importas iš Kinijos mažomis kainomis privertė Sąjungos pramonę parduoti MPĮ produktus mažomis kainomis ir kad tai turėjo įtakos jos pelningumui.

(230) Tačiau Komisijos nuomone, atsižvelgiant į tai, kad eksporto kainos buvo mažesnės už pardavimo vidaus rinkoje kainas, bet pelningos, negalima daryti išvados, kad importas iš Kinijos mažomis kainomis neturėjo poveikio Sąjungos pramonės pelningumui. Pardavimas eksportui dauguma atvejų buvo pelningas dėl to, kad tuo pačiu laikotarpiu eksporto ir vidaus rinkose parduodamų produktų asortimentas skyrėsi. Bet kuriuo atveju tai, kad pardavimas eksportui buvo pelningas, nesusilpnino priežastinio ryšio tarp importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonei padarytos žalos.

(231) CCCME taip pat tvirtino, kad Sąjungos pramonė negalėjo pasiūlyti viso elektrinės MPĮ asortimento, ypač didesnio maksimalaus aukščio elektrinės MPĮ.

(232) Skundo pateikėjas, kita vertus, laikėsi nuomonės, kad teiginiai esą Sąjungos gamintojai negalėjo patenkinti elektrinės MPĮ paklausos buvo nepagrįsti ir neteisingi. Jis neigė, kad Kinijos gamintojai buvo sutelkę dėmesį į elektrinę MPĮ: Sąjungos gamintojai taip pat gamino ir pardavė daug elektrinės MPĮ. Pavyzdžiui, 2020–2022 m. daugiau kaip 70 proc. „Haulotte“ parduotų mašinų (naujausi viešai prieinami duomenys) buvo elektrinės. Pasak jo, „Haulotte“ siūlo įvairias elektrines mašinas: pavyzdžiui, jos vertikalūs keltuvai yra tik elektriniai, o žirklinių ir šarnyrinių keltuvų yra tiek varomų elektra, tiek vidaus degimo varikliais.

(233) Komisija pakartojo, kad, kaip paminėta laikinojo reglamento 336 konstatuojamojoje dalyje, atrinktų eksportuojančių gamintojų importuotų produktų rūšių ir Sąjungos pramonės parduodamų produktų rūšių palyginimas parodė, kad apskritai daugiau nei 90 proc. atrinktų Sąjungos gamintojų parduodamų produktų rūšių buvo panašios į iš Kinijos importuojamo produkto rūšis. Be to, per TL daugiau nei 60 proc. atrinktų Sąjungos gamintojų pardavimo Sąjungos rinkoje sudarė elektrinė MPĮ. Todėl, Komisijos nuomone, produktų, kuriais prekiavo eksportuojantys gamintojai, asortimentas buvo panašus į Sąjungos pramonės Sąjungos rinkoje parduodamų produktų asortimentą. Taigi, jokie įtariami produktų asortimento skirtumai negalėjo daryti žalos Sąjungos pramonei. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(234) Po galutinio faktų atskleidimo CCCME pakartojo, kad Sąjungos pramonė buvo nekonkurencinga dėl riboto elektrinės MPĮ asortimento. Jie paminėjo Kinijos gamintojo „Xiamen Liteng Engineering Machinery Co., Ltd“ ataskaitoje pateiktą teiginį, kad atsigavimo po pandemijos laikotarpiu bendrovėms buvo sunku patenkinti naujų mašinų, ypač profesionalių ir elektrinių, paklausą rinkoje, ir prisiderinti prie ilgesnio pristatymo laiko. CCCME taip pat atkreipė dėmesį į 2022 m. „Manitou“ ataskaitą, kurioje, aptariant tas pačias aplinkybes (atsigavimą po COVID-19 pandemijos), paminėti tiekimo sutrikimai ir vežimo sunkumai, ir „Haulotte“ ataskaitą, kurioje nurodyta bendrovės patiriama rizika: sunkumai tiekimo grandinėje, infliacija, gamybos vėlavimai ir atsargų vertė.

(235) Komisija pirmiausia pažymėjo, kad Kinijos gamintojo teiginys buvo susijęs su pasauline rinka, o ne konkrečiai su Sąjungos rinka. Panašiai kaip cituojamose „Manitou“ ir „Haulotte“ ataskaitose, ji taip pat pažymėjo, kad 2020–2022 m. padėčiai visame pasaulyje poveikį darė pandemija, tačiau šis poveikis truko tik tam tikrą laiką. Kaip išsamiai paaiškinta pirmiau, Sąjungos gamintojai per TL turėjo visą elektrinių produktų asortimentą, o pandemija jų ekonominei padėčiai poveikio nebedarė. Todėl Komisija atmetė tvirtinimą, kad tokia Sąjungos pramonės ekonominė padėtis per TL susiklostė dėl nepakankamo jos konkurencingumo.

(236) CCCME taip pat laikėsi nuomonės, kad dar viena žalos Sąjungos pramonei priežastis buvo tai, kad Sąjungos pramonė nespėjo vykdyti užsakymų, dėl ko pailgėjo pristatymo laikas, be to, sulėtėjo Sąjungos statybos rinka. Po galutinio faktų atskleidimo jie pakartojo šį argumentą ir atkreipė dėmesį į „Manitou“ finansinių ataskaitų teiginius dėl laikino užsakymų vykdymo sustabdymo. Komisija konstatavo, kad šie argumentai yra nepagrįsti. Kaip nurodyta laikinojo reglamento 277 konstatuojamojoje dalyje, nuo 2020 m. iki TL – priešingai – suvartojimas padidėjo 122 proc., o iš to matyti, kad MPĮ paklausa sparčiai augo ir įtariamas Sąjungos statybos rinkos sulėtėjimas jai poveikio nepadarė. Be to, „Manitou“ finansinėje ataskaitoje ir CCCME minimuose spaudos straipsniuose aiškiai nurodyta, kad ilgesnis pristatymo laikas buvo susijęs su laikotarpiu po COVID-19 pandemijos ir truko tik laikinai ([39]). Išvada dėl priežastinio ryšio

(237) Atsižvelgdama į suinteresuotųjų šalių pastabas, Komisija įvertino visų kitų žinomų veiksnių poveikį ir padarė išvadą, kad šie veiksniai nesusilpnino priežastinio ryšio. Todėl Komisija patvirtino laikinojo reglamento 339 ir 340 konstatuojamosiose dalyse pateiktas išvadas, kad tarp Sąjungos pramonei padarytos žalos ir importo dempingo kaina iš Kinijos esama priežastinio ryšio ir kad pirmiau minėti veiksniai jo nesusilpnino.

6. **PRIEMONIŲ LYGIS**

(238) Siekdama nustatyti priemonių lygį, Komisija išnagrinėjo, ar už dempingo skirtumą mažesnio muito pakaktų importo dempingo kaina Sąjungos pramonei padarytai žalai pašalinti.

(239) Šiuo atveju skundo pateikėjas tvirtino, kad esama žaliavų rinkų iškraipymų, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalį. Laikinojo reglamento 343 konstatuojamojoje dalyje Komisija preliminariai nustatė, kad pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalies taikymo sąlygų nėra. Tai, ar esama žaliavų rinkos iškraipymų, vertinama toliau.

6.1. **Skirtumo, kuris būtų tinkamas Sąjungos pramonei padarytai žalai pašalinti, nagrinėjimas**

6.1.1. *Žalos skirtumas*

(240) Laikinajame reglamente (347–354 konstatuojamosios dalys) Komisija išsamiai paaiškino, pagal kokią metodiką buvo nustatyti skirtumai, tinkami Sąjungos pramonei padarytai žalai pašalinti.

([39]) https://www.optionfinance.fr/info-financiere-en-continu/d/2024-04-26-manitou-devisse-apres-son-retour-a-la-normale.html.

(241) Po pirminio faktų atskleidimo skundo pateikėjas nurodė, kad, kadangi „Haulotte France“ ir „Haulotte Arges“ Rumunijoje prekybą vykdo beveik vien tik per susijusias platinimo bendroves, tikslinė kaina turėtų būti padidinta, prie jos pridėjus susijusių pardavimo bendrovių patiriamas PBA išlaidas. Jis taip pat nurodė, kad „Haulotte Arges“ PBA išlaidos nebuvo pridėtos prie tikslinės kainos.

(242) Komisija nesutiko, kad, norint nustatyti tinkamą tikslinę kainą, ji turėjo pridėti papildomas susijusių platintojų PBA išlaidas. Apskaičiuojant tikslinę kainą pridedamos tik gamintojo, o ne susijusių subjektų PBA išlaidos. Eksportuojančių gamintojų prekybos subjektų PBA išlaidos taip pat nebuvo pridėtos prie eksporto kainos, todėl Sąjungos gamintojų papildomų sąnaudų įtraukimas pakenktų teisingam palyginimui. Kita vertus, iš pradžių apskaičiuojant tikslinę kainą „Haulotte Arges“ nenurodė jokių PKN lygmens PBA išlaidų, todėl tos išlaidos preliminariai nebuvo įtrauktos. Todėl Komisija atliko koregavimą – padidino tikslinę kainą pagal kiekvieną PKN, pridėdama PBA išlaidas, kurias „Haulotte Arges“ nurodė klausimyno atsakymų bendrojoje dalyje ir kurios buvo patikrintos.

(243) Po galutinio faktų atskleidimo skundo pateikėjas nurodė, kad „Haulotte Arges“ nurodytos PBA išlaidos buvo susijusios tik su vežimo išlaidomis, todėl į jas nereikėtų atsižvelgti. Jis pasiūlė vietoj jų naudoti „Haulotte France“ nurodytas PBA išlaidas, kurios buvo didesnės.

(244) Komisijos nuomone, „Haulotte Arges“ tikslinė kaina turėtų būti grindžiama „Haulotte Arges“ pateiktais duomenimis ir patirtomis sąnaudomis, o ne kitos bendrovės, nors ir priklausančios tai pačiai grupei, duomenimis. Todėl ji nesutiko, kad norint nustatyti „Haulotte Arges“ PBA išlaidas, reikėtų naudotis „Haulotte France“ duomenimis. Bet kuriuo atveju, net jei sumos būtų padidintos iki „Haulotte France“ nurodyto lygio, šio pakeitimo poveikis priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumui būtų nereikšmingas. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(245) Po pirminio faktų atskleidimo skundo pateikėjas taip pat nurodė, kad Komisija tikslinį pelną nustatė pagal pelningumo lygį iki importo iš Kinijos padidėjimo, t. y. pagal 2018 m. Jo nuomone, tai prieštarauja pagrindiniam reglamentui, kuriame nustatyta, kad pelningumas turi būti tokio lygio, kad padengtų visas sąnaudas ir investicijas, mokslinius tyrimus, plėtrą ir inovacijas, ir leistų bendrovei diegti inovacijas, investuoti ir augti. Jo nuomone, 2018 m. pelningumo lygis buvo netinkamas, nes 2018–2023 m. Sąjungos rinkoje įvyko struktūrinių pokyčių. Skundo pateikėjas taip pat pateikė kelių kitų pramonės šakų – pradinės ir galutinės grandies – pavyzdžių, parodančių, kad Komisijos nustatytas 7 proc. lygis yra per mažas. Skundo pateikėjas taip pat teigė, kad pastaraisiais metais dėl žaliosios ir skaitmeninės pertvarkų, pavyzdžiui, dėl naujų technologijų, kaip antai ličio baterijų sukūrimo ir MPĮ elektrifikavimo, MPĮ pramonės sektoriuje fiksuotos istoriškai aukštos investicinės ir veiklos sąnaudos. Jo nuomone, Komisija turėtų atkreipti dėmesį, kad šios investicijos buvo reikalingos, ir, nustatydama tikslinę kainą, į jas atsižvelgti.

(246) Komisija su tuo nesutiko. Tikslinis pelnas buvo pagrįstas pagal pačios pramonės pateiktais duomenimis ir laikytas pelnu iki pramonei patiriant žalą dėl importo dempingo kaina, todėl įprastomis aplinkybėmis jis turėjo padengti investicijų, mokslinių tyrimų, plėtros ir inovacijų sąnaudas. Nuolatinė įvairių rūšių MPĮ raida nėra specifinis šios pramonės ypatumas, raida vyko ir kituose pramonės sektoriuose, todėl tuo negalima pagrįsti didesnio tikslinio pelno, nesusiejant jo su ankstesnio laikotarpio pelnu. Be to, skundo pateikėjo tvirtinimas buvo platus, o bendrovės nepateikė jokių įrodymų, kurie būtų leidę Komisijai remtis kitu pagrindu tiksliniam pelnui nustatyti. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(247) Skundo pateikėjas taip pat nurodė, kad Komisijos naudotas tikslinis pelnas buvo pagrįstas apyvartos verte, apskaičiuota pagal faktines prekių pardavimo kainas po platinimo, nors iš tikrųjų buvo remiamasi atrinkto gamintojo gamybos sąnaudomis, į kurias platinimo sąnaudos nebuvo įtrauktos. Todėl skundo pateikėjas laikėsi nuomonės, kad, apskaičiuojant tikslinį pelną, platinimo sąnaudų įtraukti nereikėjo. Komisija su šiuo tvirtinimu sutiko. Pakoreguotas tikslinis pelnas sudarė 7,7 proc.

(248) Skundo pateikėjas taip pat pateikė pastabų dėl būsimų socialinių ir aplinkos apsaugos sąnaudų. Jo nuomone, Komisija prie tikslinės kainos pridėjo per mažą būsimų socialinių ir aplinkos apsaugos sąnaudų sumą ir kad Komisija turėtų įskaičiuoti į elektros energijos gamybą įtrauktas CO_2 sąnaudas ir sąnaudas, susijusias su Įmonių informacijos apie tvarumą teikimo direktyvos įgyvendinimu.

(249) Komisija pakartojo, kad atlikdama šį tyrimą atsižvelgė į netiesiogines CO_2 sąnaudas, susijusias su energijos suvartojimu, tačiau neatsižvelgė į sąnaudas, dėl kurių faktinių sumų bendrovės nepateikė pakankamai įrodymų, pvz., netiesioginių plieno gamybos sąnaudų arba sąnaudų, kurios nebuvo susijusios su jokiais privalomais reikalavimais pagal kurį nors daugiašalį aplinkos susitarimą ar TDO konvencijas. Tai pasakytina apie elektrinės MPĮ gamybos sąnaudas ir sąnaudas, susijusias su Įmonių informacijos apie tvarumą teikimo direktyvos įgyvendinimu. Tačiau Komisija korektūros klaidas ištaisė, o bendra būsimų socialinių ir aplinkos apsaugos sąnaudų suma, pridedama prie tikslinės kainos, sudarė 2,1–41,5 EUR už vienetą, priklausomai nuo bendrovės.

(250) Po galutinio faktų atskleidimo skundo pateikėjas tvirtino, kad Komisija turėjo pripažinti ir sąnaudas, susijusias su plieno gamybos CO_2 sąnaudomis, kurias nurodė „Manitou“, nes šioms sąnaudoms nustatyti skundo pateikėjas naudojo tą patį informacijos šaltinį, kaip nustatydamas su energija susijusį CO_2, (Prancūzijos viešoji agentūra, atsakinga už aplinką, ADEME) o Komisija pripažino su energija susijusias CO_2 sąnaudas.

(251) Komisijos nuomone, tai, jog ADEME paskelbė tiek su energijos gamyba, tiek su plieno gamyba susijusias CO_2 sąnaudas, nesuteikia pagrindo taikyti skundo pateikėjo pasiūlyto metodo. Energiją tiesiogiai suvartojo „Manitou“ ir suvartotą energiją buvo galima apskaičiuoti, o plienas yra medžiaga, naudojama MPĮ gaminti naudojamose dalyse. Todėl bendrovė negalėjo pakankamai įrodyti, kokios sąnaudos buvo įskaičiuotos, ir ar tos sąnaudos buvo perkeltos „Manitou“, ar jas absorbavo plieną perkančių dalių gamintojai.

(252) Po galutinio faktų atskleidimo „Sinoboom“ teigė, kad vienoje iš galutinio faktų atskleidimo dokumentuose pateiktų lentelių buvo padaryta korektūros klaida. Komisija ištaisė klaidą, tačiau ji nedarė poveikio „Sinoboom“ žalos skirtumui.

(253) Kaip paminėta laikinojo reglamento 353 konstatuojamojoje dalyje, Komisija priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumo lygį nustatė remdamasi atskirų atrinktų KLR bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų vidutinės svertinės importo kainos, nustatytos skaičiuojant priverstinį kainų mažinimą, palyginimu su atrinktų Sąjungos gamintojų tiriamuoju laikotarpiu Sąjungos rinkoje parduoto panašaus produkto nežalinga vidutine svertine kaina. Iš šio palyginimo gautas skirtumas buvo išreikštas vidutinės svertinės importo CIF vertės procentine dalimi.

6.1.2. *Dempingo skirtumo ir priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumo palyginimas*

(254) Remdamasi pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2 dalimi, Komisija pirmiausia įvertino, ar preliminariai nustatytas dempingo skirtumas būtų didesnis nei skirtumas, kuris būtų pakankamas Sąjungos pramonei padarytai žalai pašalinti. Šiuo tikslu Komisija palygino bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų vidutinę svertinę importo kainą ir Sąjungos pramonės tikslinę kainą. Skaičiavimo rezultatai pateikiami lentelėje.

Bendrovė	Dempingo skirtumas (%)	Žalos skirtumas (%)
Hunan Sinoboom Intelligent Equipment Co., Ltd.	49,3	54,9
Oshkosh JLG (Tianjin) Equipment Technology Co., Ltd.	66,7	22,5

Bendrovė	Dempingo skirtumas (%)	Žalos skirtumas (%)
Terex (Changzhou) Machinery Co., Ltd.	48,7	22,9
Zhejiang Dingli Machinery Co., Ltd.	20,6	47,6
Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	48,1	30,1
Visos kitos bendrovės	66,7	54,9

(255) Kadangi apskaičiuotas eksportuojančių gamintojų JLG ir „Terex“ priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumas buvo mažesnis už dempingo skirtumą, Komisija pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalį vertino, ar esama su nagrinėjamuoju produktu susijusių žaliavų rinkos iškraipymų.

6.2. **Žaliavų rinkos iškraipymai pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalį**

(256) Laikinojo reglamento 375 konstatuojamojoje dalyje Komisija preliminariai konstatavo, kad pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalies taikymo sąlygų nėra.

(257) Paskelbus laikinąjį reglamentą, skundo pateikėjas pateikė pastabą, kad geležies arba plieno rinka Kinijoje yra iškraipyta, Kinijos ir ES plieno produktų kainos labai skiriasi ir kad geležis ir plienas yra pagrindiniai MPĮ gamybos ištekliai, sudarantys daugiau nei 17 proc. gamybos sąnaudų. Pasak skundo pateikėjo, Komisija taip pat turėtų atsižvelgti į tai, kad geležis ir plienas įeina ir į kitų tiriamojo produkto gamybos išteklių ar komponentų sudėtį.

(258) Komisija konstatavo, kad skundo pateikėjo pastabos išplėtė tvirtinimo dėl žaliavų rinkos iškraipymo aprėptį ir dabar jis apima ne tik karštai valcuotą plieną, kaip nustatyta pranešimo apie tyrimo inicijavimą ([40]) 4.2 dalyje, bet ir geležį ir plieną apskritai.

(259) Siekdama įvertinti, ar buvo įvykdytos pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalies sąlygos, Komisija pirmiausia išskyrė kiekvieno atrinkto eksportuojančio gamintojo gamybos veiksnius, nurodytus pagal SS kodus 720837, 720851, 720852, 720853 ir 7208 54 (t. y. karštai valcuotus plieno produktus), tada, remdamasi Brazilijos lyginamaisiais dydžiais, palygino jų bendrą vertę su patikrintomis kiekvienos bendrovės gamybos sąnaudomis. Komisija nustatė, kad MPĮ gamybai naudojamas karštai valcuotas plienas sudarė mažiau nei 17 proc. visų keturių atrinktų eksportuojančių gamintojų atitinkamų gamybos sąnaudų. Nenustatyta jokių kitų žaliavų rinkos iškraipymų, susijusių su gamybos veiksniu, sudarančiu daugiau negu 17 proc. gamybos sąnaudų.

(260) Komisija atmetė tvirtinimą, kad taikant pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalį ([41]) reikėtų atsižvelgti į geležį ir plieną, įeinančius į kitų produkto gamybos išteklių ar komponentų sudėtį, nes toje dalyje aiškiai nurodyta, kad viena žaliava, o ne bendroji produktų kategorija, turi sudaryti ne mažiau kaip 17 proc. sąnaudų.

(261) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija konstatavo, kad pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalies taikymo sąlygų nėra.

(262) Po galutinio faktų atskleidimo CMAE tvirtino, kad Komisija tinkamai neišnagrinėjo geležies ir plieno žaliavų rinkos iškraipymų ir kad vertindama 17 proc. ribą Komisija taip pat turėjo atsižvelgti į karštojo valcavimo plieno produktus, kurie įeina į kitus gamybos išteklius, pvz., dalis ar komponentus.

([40]) Pranešimas apie antidempingo tyrimo dėl importuojamos Kinijos Liaudies Respublikos kilmės mobiliosios prieigos įrangos inicijavimą, OL C, C/2023/783, 2023 11 13, http://data.europa.eu/eli/C/2023/783, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/783/oj.

([41]) OL L 176, 2016 6 30, p. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj.

(263) Komisija šiuos tvirtinimus atmetė. Pirma, ji vertino produktus, priskiriamus Suderintos sistemos (SS) 72 skirsniui „Geležis ir plienas“ ir 73 skirsniui „Geležies ir plieno gaminiai“. Šiuo atžvilgiu Komisija atsižvelgė į medžiagas, kurias atrinkti eksportuojantys gamintojai nurodė kaip gamybos išteklius. Antra, Komisija patikrino, ar yra su šiomis medžiagomis susijusių iškraipymų, kaip nurodyta pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalyje. Komisija taip pat konstatavo, kad byloje nėra įrodymų, kad žaliava, įskaitant karštai valcuotą plieną, įeinantį į dalis ir komponentus, kuriuos atrinkti eksportuojantys gamintojai perka iš savo tiekėjų, sudarė daugiau nei 17 proc. gamintojų gamybos sąnaudų, kaip reikalaujama pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalyje.

7. **SĄJUNGOS INTERESAI**

(264) Paskelbus laikinąsias priemones pastabų dėl Sąjungos interesų pateikė skundo pateikėjas, Kinijos vyriausybė, CCCME, naudotoja – bendrovė „Construct Machines S.R.L.“ ir prekiautoja / didmenininkė – bendrovė „Norbert Wienold GmbH“.

7.1. **Sąjungos pramonės interesai**

(265) Po pirminio faktų atskleidimo CCCME pažymėjo, jog nėra požymių, kad, jei Komisija nustatytų antidempingo priemones, būtų padarytas teigiamas poveikis Sąjungos pramonei. Jų nuomone, iš Komisijos pateiktų duomenų matyti, kad Sąjungos pramonė labai augo, taigi pramonė plėtėsi.

(266) Komisija pažymėjo šio reglamento 4.3 skirsnį, kuriame padarė išvadą, kad, nepaisant teigiamos kai kurių žalos rodiklių raidos, importas dempingo kaina iš Kinijos darė neigiamą poveikį Sąjungos pramonei. Tikėtina, kad netaikant priemonių neigiamas poveikis Sąjungos pramonei tęsis, nes sumažės pardavimas, gamybos apimtis ir pajėgumų naudojimas, o kainos bus smukdomos toliau, todėl jos ekonominė ir finansinė padėtis pelningumo ir investicijų požiūriu toliau blogės. Visos šios aplinkybės keltų grėsmę Sąjungos pramonės gyvybingumui.

(267) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta ir į tai, kad jokių kitų susijusių tvirtinimų ar pastabų šiuo klausimu negauta, patvirtintos laikinojo reglamento 356–360 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados.

7.2. **Pradinės grandies tiekėjų interesai**

(268) Atsižvelgiant į pirmiau išdėstytus faktus ir į tai, kad kitų susijusių tvirtinimų ar pastabų šiuo klausimu negauta, patvirtintos 361 ir 362 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados.

7.3. **Naudotojų, platintojų ir nesusijusių importuotojų bei prekiautojų interesai**

(269) CCCME tvirtino, kad antidempingo priemonių nustatymas neatitiktų Sąjungos importuotojų ir galutinių naudotojų interesų turėti platų gamintojų, o kartu ir kainų pasirinkimą. Jų nuomone, nustačius antidempingo priemones, nuomos bendrovėms būtų dar sunkiau gauti visų rūšių MPĮ pagrįstomis sąnaudomis ir pristatymo laiko nuo užsakymo pateikimo sąlygomis. CCCME taip pat nurodė, kad apribojant prieigą prie Kinijos produktų, kurių didžiausią dalį sudaro elektra varomi modeliai, būtų trukdoma siekti šio pramonės sektoriaus žaliosios pertvarkos tikslo, nes, pasak jos, Sąjungos pramonė nėra pajėgi patenkinti paklausos. CCCME pakartojo šį argumentą po galutinio faktų atskleidimo. Jie taip pat laikėsi nuomonės, kad dėl nepakankamos MPĮ, ypač elektrinių modelių, pasiūlos Sąjungos rinkoje nebuvo užtikrinta darbo sąlygų dideliame aukštyje sauga.

(270) Kinijos vyriausybės nuomone, priemonės padarytų neigiamą poveikį konkurencijos lygiui Sąjungos rinkoje, nes dėl jų konkuruojantys Kinijos subjektai pasitrauktų iš Sąjungos rinkos. Ji taip pat nurodė, kad, nustačius priemones, būtų padarytas neigiamas poveikis importuotojams ir galutinės grandies naudotojams, dėl to nuomos bendrovės padidintų savo kainas ir šis kainų padidėjimas būtų perkeltas vartotojams. Ji taip pat tvirtino, kad Kinijos eksportuojančių gamintojų dalyvavimas rinkoje suteiktų galutinės grandies pramonės sektoriams ir vartotojams daugiau pasirinkimo galimybių ir geresnių produktų bei paslaugų. Jos nuomone, priemonės nedera su Sąjungos žaliosios plėtros ir pramonės konkurencingumo didinimo politika.

(271) Skundo pateikėjas, kita vertus, nurodė, kad muitais Kinijos MPĮ nebūtų užkirstas kelias patekti į Sąjungos rinką, būtų tik panaikintas nesąžiningos prekybos praktikos poveikis. Jis taip pat laikėsi nuomonės, kad, kaip nurodyta skunde, tiekimas iš kitų trečiųjų šalių, be Sąjungos ir Kinijos, yra gausus ir įvairus.

(272) Naudotoja, bendrovė „Construct Machines S.R.L.“, pažymėjo, kad MPĮ saugos standartai iš esmės pagerėjo. Jos nuomone, nustačius priemones, padidėtų MPĮ nuomos kainos, o tai padarytų neigiamą poveikį vidutinio dydžio įmonėms. Tačiau bendrovė nebendradarbiavo atliekant tyrimą ir nepateikė klausimyno atsakymų.

(273) „Sinoboom“ gaminamos MPĮ platintoja ir didmenininkė – bendrovė „Norbert Wienold GmbH“ – laikėsi nuomonės, kad Sąjungos pramonė nepagamina pakankamo kiekio standartinių aukšto lygio teleskopinių ir (arba) šarnyrinių gervinių (12–24 m darbinio aukščio) keltuvų ir žirklinių (6–16 m darbinio aukščio) keltuvų ir nėra konkurencinga.

(274) „Norbert Wienold GmbH“ taip pat nurodė, kad MPĮ importui taikomos laikinosios antidempingo priemonės padarytų didelį poveikį platintojų, mažųjų ir vidutinių nuomos bendrovių ir galutinių vartotojų veiklai, o Sąjungos pramonei naudos beveik neduotų. Pasak jos, nustačius priemones, MPĮ kainos padidėtų visoje Europoje, o tai turėtų įtakos tiekimo grandinei, pavyzdžiui, platintojams, nuomos bendrovėms ir galutiniams naudotojams. Tačiau bendrovė nebendradarbiavo atliekant tyrimą ir nepateikė klausimyno atsakymų.

(275) Vienintelė bendradarbiaujanti naudotoja – bendrovė „Kiloutou“ – pastabų dėl laikinųjų priemonių nepateikė.

(276) Komisijos nuomone, tvirtinimas dėl to, kad Sąjungos pramonė esą nepagamina pakankamo kiekio standartinių aukšto lygio teleskopinių ir (arba) šarnyrinių gervinių (12–24 m darbinio aukščio) keltuvų ir žirklinių (6–16 m darbinio aukščio) keltuvų, nėra pagrįstas, ir kad pati bendrovė minėjo, jog abiejų rūšių produktus gamina Sąjungos gamintojai „Manitou“ ir „Haulotte“.

(277) Komisija taip pat nurodė laikinojo reglamento 364–373 konstatuojamosiose dalyse padarytas savo išvadas. Ji pakartojo, kad, nors yra numatoma, kad bendras MPĮ kainų lygis pakils, poveikis naudotojams, kurių daugumą sudaro nuomos bendrovės, bus mažesnis negu tuo atveju, jei jos būtų tiesioginiai vartotojai. Bet koks MPĮ kainos padidėjimas tiesiogiai pasireikštų tuo, kad padidėtų turto vertė, o tai, kad mašinos naudojamos ilgesnį laikotarpį, Komisijos nuomone, taip pat sumažina neigiamą galimo kainos padidėjimo poveikį.

(278) Tuo remdamasi, Komisija padarė išvadą, kad priemonės nepadarytų neproporcingo poveikio nuomos bendrovėms, o bendra priemonių nauda nusvertų galimą neigiamą poveikį importuotojams ir naudotojams. Komisija taip pat laikėsi nuomonės, kad, kadangi muitais siekiama atkurti vienodas veiklos sąlygas, jie turėtų padaryti teigiamą poveikį konkurencijos lygiui Sąjungos rinkoje, o pagrindiniams naudotojams – nuomos bendrovėms – taip pat svarbu, kad MPĮ būtų ir toliau gaminama Sąjungos rinkoje, kad jų įrangos parkas būtų įvairesnis. Todėl, nustačius muitus, pavojaus šio pramonės sektoriaus žaliosios pertvarkos tikslui nekiltų.

(279) Po galutinio faktų atskleidimo „Sinoboom“ paminėjo, kad dėl tam tikrų šios bylos aspektų, susijusių su itin plačia tiriamojo produkto apibrėžtimi ir dideliais Kinijos eksportuojančių gamintojų ir Sąjungos gamintojų MPĮ portfelių skirtumais, kilo didelių abejonių dėl priežastinio ryšio ir Sąjungos interesų ir šios abejonės nebuvo išsklaidytos. Pasak jos, mažas Sąjungos naudotojų dalyvavimo aktyvumas neleido prasmingiau aptarti tikėtino antidempingo priemonių poveikio Sąjungos rinkai, nes Kinijos tiekėjai siūlė platesnio asortimento produktus, ypač įvairesnių modelių, darbinio aukščio ir galios produktus negu Sąjungos gamintojai, todėl Kinijos bendrovių faktinis dalyvavimas Sąjungos rinkoje yra itin svarbus.

(280) „Sinoboom“ taip pat laikėsi nuomonės, kad Komisijai nepavyko užmegzti tinkamo ryšio su nuomos bendrovėmis, kurios galėjo būti suinteresuotos visapusiškai dalyvauti tyrime kaip suinteresuotosios šalys, ir kad viena iš nuomos bendrovių, pateikusi rašytines pastabas ir dalyvavusi klausyme, bendrajame faktų atskleidimo dokumente nebuvo paminėta. Ji taip pat paminėjo, kad naudotojas paaiškino, jog, nustačius antidempingo priemones, nuomos bendrovių padėtis dėl struktūriškai suvaržytų maržų ir ilgalaikių įsipareigojimų taptų itin nesaugi.

(281) Inicijuodama tyrimą Komisija kreipėsi į keturiolika skunde nurodytų naudotojų. Išskyrus vieną bendrovę („Kiloutou“), atliekant tyrimą nebendradarbiavo nė vienas naudotojas. Iki pastabų pateikimo termino po pirminio ir galutinio faktų atskleidimų pastabų nepateikė nė vienas kitas naudotojas, įskaitant bendrovės „Sinoboom“ minimą bendrovę. Analizuodama Sąjungos interesus Komisija vis tiek atsižvelgė į tai, kad nuomos bendrovėms ir jų maržoms gali būti padarytas poveikis. Dėl įvairių rūšių MPĮ pasirinkimo galimybių Komisija laikėsi nuomonės, kad muitai taikomi tam, kad būtų atkurtos vienodos veiklos sąlygos, o ne užkirstas kelias MPĮ importui iš KLR.

(282) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija toliau laikėsi nuomonės, kad bendra priemonių nauda nusveria galimą neigiamą poveikį importuotojams ir naudotojams, todėl buvo patvirtintos laikinojo reglamento 363–368 konstatuojamosiose dalyse išdėstytos išvados.

7.4. **Išvada dėl Sąjungos interesų**

(283) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 373 konstatuojamojoje dalyje pateiktas išvadas, kad nėra įtikinamų priežasčių manyti, jog priemonių nustatymas importuojamai KLR kilmės MPĮ neatitiktų Sąjungos interesų.

8. **GALUTINĖS ANTIDEMPINGO PRIEMONĖS**

8.1. **Galutinės priemonės**

(284) Atsižvelgiant į padarytas išvadas dėl dempingo, žalos, priežastinio ryšio, priemonių lygio ir Sąjungos interesų ir remiantis pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalimi, turėtų būti nustatytos galutinės antidempingo priemonės, kad būtų apsisaugota nuo tolesnės nagrinėjamojo produkto importo dempingo kaina Sąjungos pramonei daromos žalos.

(285) Po galutinio faktų atskleidimo skundo pateikėjas nurodė korektūros klaidą bendrojo faktų atskleidimo dokumento 233 konstatuojamojoje dalyje – joje buvo klaidingai nurodytas antidempingo muitas „visoms kitoms bendrovėms“, nes jis neatitiko „visoms kitoms bendrovėms“ nustatyto mažesnio iš žalos ir dempingo skirtumų lygio. 205 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad žalos skirtumas buvo 54,9 proc., o dempingo skirtumas – 66,7 proc. Komisija tam pritarė ir atitinkamai pakoregavo „visoms kitoms bendrovėms“ nustatytą muito normą.

(286) Atlikus pirmiau aprašytą vertinimą, pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2 dalį turėtų būti nustatyti toliau nurodyti galutiniai antidempingo muitai, išreikšti CIF kaina Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą:

Bendrovė	Galutinis antidempingo muitas (%)
Hunan Sinoboom Intelligent Equipment Co., Ltd.	49,3
Oshkosh JLG (Tianjin) Equipment Technology Co., Ltd.	22,5
Terex (Changzhou) Machinery Co., Ltd.	22,9

Bendrovė	Galutinis antidempingo muitas (%)
Zhejiang Dingli Machinery Co., Ltd.	20,6
Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	30,1
Visos kitos bendrovės	54,9

(287) Šiame reglamente nurodytos individualios antidempingo muito normos bendrovėms nustatytos remiantis šio tyrimo išvadomis. Todėl jos atitinka šių bendrovių padėtį, nustatytą atliekant šį tyrimą. Taigi šios muitų normos taikomos tik tam importuojamam nagrinėjamosios šalies kilmės tiriamajam produktui, kurį pagamino konkretūs nurodyti juridiniai asmenys. Importuojamam nagrinėjamajam produktui, pagamintam bet kurios kitos bendrovės, kuri konkrečiai nepaminėta šio reglamento rezoliucinėje dalyje, įskaitant subjektus, susijusius su konkrečiai paminėtomis bendrovėmis, šios normos negali būti taikomos, todėl tokiam produktui turėtų būti taikoma „visoms kitoms bendrovėms“ nustatyta muito norma.

(288) Pasikeitus pavadinimui, bendrovė gali prašyti taikyti šias individualias antidempingo muito normas. Prašymas turi būti teikiamas Komisijai ([42]). Prašyme turi būti pateikta visa aktuali informacija, kuria remiantis galima įrodyti, kad šis pasikeitimas nedaro poveikio bendrovės teisei naudotis jai jau taikoma muito norma. Jeigu bendrovės pavadinimo pasikeitimas nedaro poveikio jos teisei naudotis jai taikoma muito norma, pranešimas apie pavadinimo pasikeitimą bus paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

(289) Siekiant sumažinti priemonių vengimo riziką, kylančią dėl muitų normų skirtumų, reikia specialių priemonių, kad būtų užtikrintas tinkamas individualių antidempingo muitų taikymas. Individualūs antidempingo muitai taikomi tik jei valstybių narių muitinėms pateikiama galiojanti komercinė sąskaita faktūra. Ši sąskaita faktūra turi atitikti šio reglamento 1 straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus. Kol tokia sąskaita faktūra nėra pateikta, importui turėtų būti taikomas „visoms kitoms bendrovėms“ nustatytas antidempingo muitas.

(290) Nors tokią sąskaitą faktūrą būtina pateikti valstybių narių muitinėms, kad jos importuojamiems produktams pritaikytų individualias antidempingo muito normas, ji nėra vienintelis elementas, į kurį muitinės turėtų atsižvelgti. Iš tikrųjų, net jeigu valstybių narių muitinės gauna šią sąskaitą faktūrą, atitinkančią visus šio reglamento 1 straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus, jos vis tiek turėtų atlikti įprastas patikras ir, kaip visais kitais atvejais, gali reikalauti papildomų dokumentų (vežimo dokumentų ir kt.), kad patikrintų deklaracijos duomenų tikslumą ir užtikrintų, kad tolesnis muito normos taikymas būtų pagrįstas ir atitiktų muitų teisės reikalavimus.

(291) Jeigu, visų pirma nustačius susijusias priemones, labai padidėtų vienos iš bendrovių, kurioms taikomos mažesnės individualios muito normos, eksporto apimtis, tokį padidėjimą būtų galima laikyti prekybos pobūdžio pasikeitimu dėl nustatytų priemonių, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje. Tokiomis aplinkybėmis galima inicijuoti priemonių vengimo tyrimą, jeigu tenkinamos jo inicijavimo sąlygos. Atliekant tokį tyrimą galima, be kita ko, išnagrinėti, ar reikia panaikinti individualią (-ias) muito normą (-as) ir atitinkamai nustatyti muitą visos šalies mastu.

(292) Siekiant užtikrinti, kad antidempingo muitai būtų tinkamai taikomi, visam kitam KLR kilmės importui nustatytas antidempingo muitas turėtų būti taikomas ne tik atliekant šį tyrimą nebendradarbiavusiems eksportuojantiems gamintojams, bet ir tiems gamintojams, kurie tiriamuoju laikotarpiu nevykdė eksporto į Sąjungą.

([42]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË. El. paštas: Trade-defence-complaints@ec.europa.eu.

(293) Eksportuojantys gamintojai, kurie tiriamuoju laikotarpiu neeksportavo nagrinėjamojo produkto į Sąjungą, turėtų turėti galimybę prašyti Komisijos, kad jiems būtų taikoma neatrinktoms bendradarbiaujančioms bendrovėms nustatyta antidempingo muito norma. Komisija turėtų patenkinti tokį prašymą, jei įvykdomos trys sąlygos. Naujas eksportuojantis gamintojas turėtų įrodyti, kad: i) tiriamuoju laikotarpiu neeksportavo nagrinėjamojo produkto į Sąjungą; ii) nėra susijęs su eksportuojančiu gamintoju, kuris tai darė, ir iii) vėliau eksportavo nagrinėjamąjį produktą arba prisiėmė neatšaukiamą sutartinį įsipareigojimą jį eksportuoti dideliais kiekiais.

(294) MPĮ statistiniai duomenys dažnai pateikiami vienetais. Tačiau 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros ir Bendrojo muitų tarifo I priede pateiktoje Kombinuotojoje nomenklatūroje papildomas vienetas, taikomas MPĮ, nėra nurodytas ([43]). Todėl reikia nustatyti, kad importuojant nagrinėjamąjį produktą išleidimo į laisvą apyvartą deklaracijoje būtų nurodyta ne tik masė kilogramais arba tonomis, bet ir nagrinėjamojo produkto kiekis vienetais. Vienetai turėtų būti nurodomi šiems TARIC kodams: 8427 10 10 10, 8427 20 19 10, 8428 90 90 20, 8431 20 00 60 ir 8431 39 00 10.

8.2. **Galutinis laikinųjų muitų surinkimas**

(295) Atsižvelgiant į nustatytus dempingo skirtumus ir į Sąjungos pramonei padarytos žalos dydį, garantijomis užtikrintos laikinųjų antidempingo muitų, nustatytų laikinuoju reglamentu, sumos turėtų būti galutinai surenkamos, neviršijant šiuo reglamentu nustatytų lygių.

8.3. **Surinkimas atgaline data**

(296) Kaip nurodyta 1.2 skirsnyje, Komisija nustatė reikalavimą registruoti importuojamą tiriamąjį produktą.

(297) Po pirminio faktų atskleidimo skundo pateikėjas nurodė Registracijos reglamento išvadas, kuriose, jo nuomone, padaryta išvada, kad, Komisijos nuomone, muitų surinkimo atgaline data kriterijai įvykdyti. Jis iš esmės laikėsi nuomonės, kad po tyrimo inicijavimo importas labai išaugo ir neatitiko jokios rinkos paklausos logikos. Skundo pateikėjas pateikė įverčius, iš kurių matyti, kad importas padidėjo nuo 33 proc. iki 121 proc., taip pat pridėjo MPĮ atsargų nuotraukas, kuriomis įrodoma, kad jos yra kaupiamos.

(298) CCCME, kita vertus, laikėsi nuomonės, kad skundo pateikėjo importo analizė yra neteisinga, o importas po tyrimo inicijavimo, palyginti su TL, padidėjo nedaug. Pasak jų, MPĮ gaminama pagal užsakymus specialiai konkrečiam pirkėjui, todėl jokiam veiklos vykdytojui kaupti atsargas nėra praktiškai prasminga. Antra, CCCME nurodė, kad laikotarpis nuo užsakymo iki pristatymo yra labai svarbus siekiant tinkamai įvertinti duomenis atliekant šį tyrimą, nes ciklas nuo užsakymo pateikimo ir gamybos proceso iki išsiuntimo ir pristatymo į Sąjungą paprastai trunka 4–6 mėnesius, todėl, kadangi importas buvo didžiausias 2024 m. sausio–kovo mėn., padidėjimas buvo susijęs ne su tyrimo inicijavimu, o su ilga užsakymų, pateiktų gerokai iki tyrimo inicijavimo, eile.

(299) Komisija įvertino galutiniu tyrimo etapu surinktus duomenis siekdama išanalizuoti, ar tenkinami pagrindinio reglamento 10 straipsnio 4 dalyje nustatyti galutinių muitų surinkimo atgaline data kriterijai.

(300) Komisija pirmiausia vertino, ar, be importo, dariusio žalą per tiriamąjį laikotarpį, importas dar reikšmingai didėjo ir ar, atsižvelgiant į jo laiką, apimtį ir kitas aplinkybes, dėl jo galėjo labai susilpnėti galutinių priemonių taisomasis poveikis, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 10 straipsnio 4 dalies d punkte.

([43]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LT/ALL/?uri=CELEX:31987R2658.

(301) Komisija pirmiausia palygino vidutinę mėnesio importo apimtį per TL (nuo 2022 m. spalio mėn. iki 2023 m. rugsėjo mėn.) su vidutine mėnesio importo apimtimi po TL (nuo 2023 m. lapkričio mėn. iki 2024 m. liepos mėn.). Komisija taip pat palygino vidutinę mėnesio importo apimtį po TL (nuo 2023 m. lapkričio mėn. iki 2024 m. liepos mėn.) su vidutine mėnesio importo apimtimi per TL (nuo 2022 m. lapkričio mėn. iki 2023 m. liepos mėn., tais pačiais abiejų laikotarpių mėnesiais kad būtų atsižvelgta į sezoniškumą). Vertindama TL, Komisija naudojo bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų duomenis ([44]), o vertindama laikotarpį po TL – duomenų bazės „Surveillance“ duomenis ([45]).

(302) Iš patikrintų atrinktų eksportuojančių gamintojų duomenų matyti, kad importo apimtis labai skyrėsi, priklausomai nuo metų mėnesio. Pavyzdžiui, tokiais TL mėnesiais, kaip gruodis, kovas ir balandis, importas buvo daugiau negu tris kartus didesnis už vidutinį liepos–rugsėjo mėn. importą. Todėl, atsižvelgdama į šiuos svyravimus ir sezoniškumo poveikį, Komisija nusprendė, kad lyginti TL mėnesio vidurkį remiantis 12 mėnesių laikotarpiu ir laikotarpio po TL mėnesio vidurkį remiantis 8 mėnesių laikotarpiu nėra tinkama. Taigi importo apimtis laikotarpiu po šio tyrimo inicijavimo iki laikinųjų priemonių nustatymo (2023 m. lapkričio mėn. – 2024 m. liepos mėn.) buvo palyginta su tokio paties laikotarpio importo apimtimi per TL (2022 m. lapkričio mėn. – 2023 m. liepos mėn.). Taip Komisija apskaičiavo, kad laikotarpiu po TL importo apimtis sumažėjo 3 proc. MPĮ kainos abiem laikotarpiais nepakito.

(303) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad po tyrimo inicijavimo nagrinėjamojo produkto importo iš Kinijos apimtis nepadidėjo.

(304) Be to, kiti bylos faktai patvirtina išvadą, kad po tyrimo inicijavimo reikšmingas atsargų kiekis nebuvo sukauptas. Kaip nustatyta laikinajame reglamente, Sąjungos gamintojai gamino įrangą tik pagal užsakymus ir reikšmingų jau pagamintos MPĮ atsargų neturėjo. Tokia išvada padaryta įvertinus, kad per TL 75–90 proc. MPĮ Sąjungos rinkoje buvo parduota nuomos bendrovėms, kurioms reikalinga pagal jų poreikius pritaikyta MPĮ (nudažyta bendrovės spalvomis ir pažymėta logotipu). Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad konkretiems pirkėjams nepritaikytos ir pagamintos MPĮ atsargų kaupimas yra labai mažai tikėtinas, nes tokia MPĮ neatitiktų rinkos paklausos.

(305) Vertinant duomenis taip pat buvo atsižvelgta į laikotarpį nuo užsakymo pateikimo iki MPĮ pristatymo, kuris paprastai yra 4–6 mėnesiai; labiausiai tikėtina, kad 2024 m. vasario ir kovo mėn. pristatyta įranga buvo užsakyta iki tyrimo inicijavimo 2023 m. lapkričio mėn. Taip pat pažymėtina, kad importas buvo didžiausias du 2024 m. mėnesius – vasarį ir kovą. Vėliau importas pradėjo mažėti. Taigi importas tais mėnesiais buvo didesnis veikiausiai dėl iki tyrimo inicijavimo pateiktų užsakymų, o ne dėl to, kad siekta sukaupti atsargas.

(306) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija laikėsi nuomonės, kad, atsižvelgiant į importo sumažėjimą po TL, ribotą atsargų kaupimo galimybę dėl ilgos proceso nuo užsakymo iki pristatymo trukmės ir to, kad gamyba vykdoma pagal užsakymus, importo raida po TL iš esmės nesusilpnino galutinių priemonių taisomojo poveikio. Todėl Komisija padarė išvadą, kad muitų surinkimas atgaline data yra nepagrįstas.

(307) Po galutinio faktų atskleidimo skundo pateikėjas teigė, kad nėra pakankamų importo sezoniškumo įrodymų. Jis taip pat teigė, kad, kalbant apie TL, Komisija neteisingai naudojo mažiau tipišką 8 mėnesių laikotarpio mėnesio vidurkį, o ne tinkamesnį 12 mėnesių laikotarpio mėnesio vidurkį. Skundo pateikėjas toliau tvirtino, kad vertindama TL importą Komisija naudojo neteisingą laikotarpį, nes importas buvo lyginamas remiantis pardavimo data, tad buvo vertinamas tiekimas nuo 2023 m. kovo mėn. iki 2023 m. lapkričio mėn., o ne nuo 2022 m. lapkričio mėn. iki 2023 m. liepos mėn.

([44]) Bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų importas per TL sudarė 100 proc. viso importo.

([45]) Duomenų bazėje „Surveillance“ vienam iš trijų kodų, pagal kuriuos importuojami du trečdaliai MPĮ, nenurodytas laikotarpio po TL vienetų skaičius (nurodyta tik masė ir vertė). Todėl importo kiekis vienetų skaičiumi pagal trečiąjį kodą buvo apskaičiuotas remiantis dviejų kodų, kurių duomenys buvo nurodyti vienetų skaičiumi, vidutine vieno vieneto verte.

(308) Skundo pateikėjas taip pat teigė, kad Komisija neatsižvelgė į registracijos grėsmės ir faktinės registracijos iškreipiamąjį poveikį. Jo nuomone, Komisija taip pat pervertino laiką nuo užsakymo iki pristatymo ir nurodė, kad pristatymas iš KLR į Sąjungą truko 30–45 dienų.

(309) Skundo pateikėjas toliau tvirtino įrodęs, kad atsargos buvo kaupiamos. Pasak jo, Komisija darė klaidingą prielaidą, kad jei Sąjungos gamintojai negamino įrangos atsargoms kaupti, to nedarė ir Kinijos gamintojai. Jis taip pat teigė, kad iš naujausių vieno iš atrinktų Sąjungos gamintojų duomenų matyti, jog didžioji dalis Sąjungoje parduodamos MPĮ nebuvo pritaikyta konkrečiam pirkėjui. Skundo pateikėjas taip pat nurodė, kad po registracijos vis tiek buvo importuotas didelis MPĮ kiekis. Dar skundo pateikėjas nurodė, kad, remiantis pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalimi, tais atvejais, kai Komisija neregistruoja importo, žalos skirtumas turėtų atspindėti papildomą žalą, kurią sukėlė importo padidėjimas po tyrimo inicijavimo. Todėl tam, kad būtų kompensuotas papildomas masinio atsargų kaupimo poveikis, Komisija turėtų iš naujo įvertinti žalos skirtumą, atsižvelgdama į atsargų kaupimą.

(310) Komisija nesutiko, kad ji turėjo lyginti 12 mėnesių laikotarpio per TL ir 8 mėnesių laikotarpio po TL mėnesio vidurkį. Kaip pripažino ir skundo pateikėjas, importo apimtis skirtingais mėnesiais labai skyrėsi, todėl Komisija manė, kad tiksliau lyginti tos pačios trukmės laikotarpius, o ne 12 mėnesių laikotarpį lyginti su 8 mėnesių laikotarpiu. Atsižvelgiant į šias aplinkybes bei didelius skirtingų mėnesių importo apimties svyravimus, tos pačios trukmės laikotarpiai buvo lyginti, kad būtų išvengta sezoniškumo poveikio. Komisija nesutiko, kad ji turėjo įrodyti, jog tendencijos kartojasi ir yra nusistovėjusios, tam, kad pagrįstų, kodėl lygino tokios pačios trukmės laikotarpių importo vidurkį.

(311) Dėl laikotarpio per TL naudojimo pažymėtina, kad Komisija iš tiesų rėmėsi eksportuojančių gamintojų, kurie nurodė sąskaitos faktūros pateikimo dieną vykdę eksportą į Sąjungą, duomenimis, nes tai yra tiksliausi turimi to laikotarpio duomenys. 8 mėnesių laikotarpis, kuriuo rėmėsi Komisija, buvo pakankamai ilgas, kad būtų atsižvelgta ir į importo, jei jis buvo vykdomas, registracijos, taikytos tik vieną su puse mėnesio (nuo 2024 m. gegužės 23 d. iki 2024 m. liepos 12 d.), poveikį. Tačiau nuo to momento MPĮ pristatymas, pasak šalių, įskaitant skundo pateikėją, truko 30–45 dienas. Atsižvelgiant į šį ribotą laikotarpį, Komisijos atliktas palyginimas buvo paremtas tiksliausia turima informacija, ir buvo laikomas pakankamai tiksliu, kad būtų galima padaryti išvadą, ar po tyrimo inicijavimo importas labai padidėjo.

(312) Komisija taip pat laikėsi nuomonės, kad ji negalėjo padaryti išvadų dėl atsargų kaupimo remdamasi atsitiktiniais įrodymais, t. y. skundo pateikėjo pateiktomis nuotraukomis arba elektroniniais laiškais. Komisija veikiau rėmėsi importo po TL statistiniais duomenimis ir visais kitais byloje turimais duomenimis, įskaitant iš naudotojų ir importuotojų gautus duomenis, o iš šių duomenų nebuvo matyti, kad atsargos būtų buvusios kaupiamos tokia apimtimi, kad susilpnėtų muitų taisomasis poveikis. Todėl, nepaisant to, kad, pasak skundo pateikėjo, didžiąją dalį vienos iš atrinktų bendrovių parduotos MPĮ sudarė ne konkrečiam pirkėjui pritaikyta MPĮ, tai nepadarė įtakos išvadai, kad importas reikšmingai nepadidėjo.

(313) Komisija taip pat laikėsi nuomonės, kad 9 straipsnio 4 dalies nuostatos netaikomos. Importas buvo registruojamas ir padaryta išvada, kad po tyrimo inicijavimo importas daugiau reikšmingai nepadidėjo.

(314) Tuo remdamasi Komisija laikėsi nuomonės, kad muitų surinkimas atgaline data yra nepagrįstas.

9. **BAIGIAMOJI NUOSTATA**

(315) Atsižvelgiant į Reglamento 2024/2509 ([46]) 109 straipsnį, jei suma turi būti kompensuojama remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimu, mokėtinų delspinigių norma turėtų būti Europos Centrinio Banko savo pagrindinėms refinansavimo operacijoms taikoma norma, paskelbta *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* C serijoje ir galiojusi kiekvieno mėnesio pirmą kalendorinę dieną.

(316) Šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka pagal Reglamento (ES) 2016/1036 15 straipsnio 1 dalį įsteigto komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Importuojamai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės žmonėms kelti skirtai savaeigei mobiliajai prieigos įrangai, kurios didžiausias darbinis aukštis ne mažesnis kaip 6 metrai, ir importuojamoms iš anksto surinktoms arba paruoštoms surinkti jos dalims, kurias sudaro 1) važiuoklė, 2) bokštelis arba sukamieji padėklai, 3) platforma arba krepšiai, 4) mobiliosios prieigos įrangos kėlimo mechanizmas (įskaitant gerves (teleskopines ir (arba) šarnyrines, su strėlėmis arba be jų), jeigu tai teleskopinis gervinis keltuvas, šarnyrinis gervinis keltuvas arba vertikalus keltuvas, ir žirklines šakes, jeigu tai žirklinis keltuvas), išskyrus dalių atskirus komponentus, jei jie tiekiami atskirai, ir išskyrus žmonių kėlimo įrangą, montuojamą ant Suderintos sistemos 86 ir 87 skirsniams priskiriamų transporto priemonių, kurios KN kodai šiuo metu yra ex 8427 10 10, ex 8427 20 19, ex 8428 90 90, ex 8431 20 00 ir ex 8431 39 00 (TARIC kodai: 8427 10 10 10, 8427 20 19 10, 8428 90 90 20, 8431 20 00 60 ir 8431 39 00 10), nustatomas galutinis antidempingo muitas.

2. Galutinio antidempingo muito normos, taikomos 1 dalyje aprašytų produktų, kuriuos pagamino toliau nurodytos bendrovės, neto kainai Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą, yra tokios:

Bendrovė	Galutinis antidempingo muitas	Papildomas TARIC kodas
Hunan Sinoboom Intelligent Equipment Co., Ltd.	49,3 %	89DL
Oshkosh JLG (Tianjin) Equipment Technology Co., Ltd.	22,5 %	89DM
Terex (Changzhou) Machinery Co., Ltd.	22,9 %	89DN
Zhejiang Dingli Machinery Co., Ltd.	20,6 %	89DO
Kitos priede nurodytos bendradarbiaujančios bendrovės	30,1 %	Žr. priedą.
Visos kitos bendrovės	54,9 %	8999

3. 2 dalyje nurodytoms bendrovėms nustatytos individualios muito normos taikomos, jeigu valstybių narių muitinėms pateikiama galiojanti komercinė sąskaita faktūra, kurioje pateikiama deklaracija su nurodyta data ir pasirašyta tą sąskaitą faktūrą išdavusio subjekto atstovo, kurio nurodomas vardas, pavardė ir pareigos: „Aš, toliau pasirašęs (-iusi), patvirtinu, kad (kiekis mūsų naudojamais vienetais) šioje sąskaitoje faktūroje nurodyto (nagrinėjamasis produktas), parduodamo eksportuoti į Europos Sąjungą, [nagrinėjamoji šalis] pagamino (bendrovės pavadinimas ir adresas) (papildomas TARIC kodas). Patvirtinu, kad šioje sąskaitoje faktūroje pateikta informacija yra išsami ir teisinga.“ Kol tokia sąskaita faktūra nepateikiama, taikomas visam kitam KLR kilmės importui nustatytas muitas.

([46]) . 2024 m. rugsėjo 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) 2024/2509 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj.

4. Tais atvejais, kai išleidimo į laisvą apyvartą deklaracija yra pateikiama dėl 1 dalyje nurodyto produkto, nepriklausomai nuo jo kilmės, atitinkamame tos deklaracijos laukelyje įrašomas importuojamų produktų vienetų skaičius, jei toks nurodymas atitinka Reglamento (EEB) Nr. 2658/87 I priedą.

Valstybės narės kiekvieną mėnesį praneša Komisijai, koks kiekis produkto (grynoji masė ir vienetų skaičius) išleistas į laisvą apyvartą pagal TARIC kodus 8427 10 10 10, 8427 20 19 10, 8428 90 90 20, 8431 20 00 60 ir 8431 39 00 10.

5. Jeigu nenurodyta kitaip, taikomos galiojančios muitus reglamentuojančios nuostatos.

2 straipsnis

Galutinai surenkamos garantijomis užtikrintos laikinųjų antidempingo muitų, nustatytų 2024 m. liepos 11 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2024/1915, kuriuo importuojamai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės mobiliajai prieigos įrangai nustatomas laikinasis antidempingo muitas, sumos. Sumos, viršijančios galutines antidempingo muito normas, nerenkamos.

3 straipsnis

1 straipsnio 2 dalyje nurodytą priedą galima iš dalies pakeisti įtraukiant naujus Kinijos Liaudies Respublikos eksportuojančius gamintojus ir nustatant jiems tinkamą vidutinę svertinę antidempingo muito normą, taikytiną neatrinktoms bendradarbiaujančioms bendrovėms. Naujas eksportuojantis gamintojas pateikia įrodymų, kad jis:

a) neeksportavo 1 straipsnio 1 dalyje aprašytų prekių tiriamuoju laikotarpiu (2022 m. spalio 1 d. – 2023 m. rugsėjo 30 d.);

b) nėra susijęs su eksportuotoju arba gamintoju, kuriam taikomos šiuo reglamentu nustatomos priemonės ir kuris galėjo bendradarbiauti atliekant pradinį tyrimą, ir

c) pasibaigus tiriamajam laikotarpiui faktiškai eksportavo nagrinėjamąjį produktą arba yra prisiėmęs neatšaukiamų sutartinių įsipareigojimų eksportuoti didelį produkto kiekį į Sąjungą.

4 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2025 m. sausio 8 d.

Komisijos vardu
Pirmininkė
Ursula VON DER LEYEN